

Assam Legislative Assembly Debates

OFFICIAL REPORT

FIRST SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE
ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE
SIXTH GENERAL ELECTIONS UNDER
THE SOVEREIGN DEMOCRATIC
REPUBLICAN CONSTITUTION
OF INDIA

BUDGET SESSION

VOL. I

No. 3

The 23rd March 1978

1978

PRINTED AT THE ASSAM GOVERNMENT PRESS,
GAUHATI

DEBATES OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY
1978

(Budget Session)

Volume I

No. 3

Dated the 23rd March 1978

Contents				Page
1. Presentation of Budget	83
2. Budget speech	84—95
3. The Assam Finance Bill, 1978	96—97
4. Debate on Governor's Address	97-138
5. Adjournment	138

৪। শেহতীয়া আনুমানিক হিচাপ অনুযায়ী অসমৰ বাৰ্জ্যিক আয় ১৯৭৬-৭৭ শ্বিৰ মূল্যৰ (১৯৪৮-৪৯) ভিত্তিত ৫১৪ কোটি টকা হৈছে। এই সময়ত বৃদ্ধিৰ হাৰ হ'ল শতকৰা ২.৪ ভাগ। কিন্তু শ্বিৰ মূল্যত (১৯৪৮-৪৯) জনমূৰ্খ আয়ৰ হাৰ ১৯৭৫-৭৬ চনত ৩০০.৪ টকাৰ ঠাইত ১৯৭৬-৭৭ চনত ২৯৮.৭ টকালৈ সামান্য পৰিমাণে কম হোৱা পৰিলক্ষিত হয়।

৫। অসমত ঔদ্যোগিক উৎপাদনৰ সূচী ১৯৭৫ চনৰ ১১৮ ব পৰা ১৯৭৬ চনত ১২৪ লৈ বৃদ্ধি পায়। অৱশ্যে কৃষি উৎপাদনৰ সূচীৰ ক্ষেত্ৰত ১৯৭৫-৭৬ চনৰ ১১৯ ব ঠাইত ১৯৭৬-৭৭ চনত ১১৭ লৈ হ্ৰাস পোৱাটো পৰিলক্ষিত হয়।

মূল্য পৰিস্থিতি :

৬। সমগ্ৰ দেশতে পৰিস্থিতি সহজ থকা সত্ত্বেও অসমে কিছুমান আৱশ্যকীয় খাদ্য সামগ্ৰীৰ ক্ষেত্ৰত বৃদ্ধিত মূল্য আৰু নাটনিৰ হেচা সহিবলগীয়া হয়। ঘাইকৈ খোৱাতেল আৰু ডাইলৰ দাম বঢ়াব কাৰণেই বাৰ্ষিক গড় ক্ৰেতা মূল্য সূচী অসমত ১৯৭৬ চনৰ ৩৩০ ঠাইত ১৯৭৭ চনত ৩৬৭ লৈ বৃদ্ধি পায়। বৰ্তমান চৰকাৰ এই পৰিস্থিতিৰ প্ৰতি সজাগ আৰু মূল্য বৃদ্ধি ৰোধ কৰিবলৈ যত্ন তৎপৰ হব।

নিয়োগ :

৭। অসমত নিয়োগ পৰিস্থিতি সন্তোষজনক নাছিল। নিয়োগ বিনিময় কেন্দ্ৰৰ চলন্ত পঞ্জীয়নত চাকৰি প্ৰাৰ্থীৰ সংখ্যা ১৯৭৫ চনৰ ডিচেম্বৰৰ ১.৯ লাখৰ ঠাইত ১৯৭৬ চনৰ ডিচেম্বৰ মাহত ২.১ লাখলৈ বৃদ্ধি পায়। ১৯৭৭ চনৰ অক্টোবৰলৈ এই সংখ্যা ২.৪ লাখলৈ বৃদ্ধি পায়। ইয়াৰে ভিতৰত ৯৮৬১৫ জন হল শিক্ষিত নিবনুৱা। এওঁ-লোকৰ ভিতৰত ৬৬ জন ইঞ্জিনিয়াৰিং ডিগ্ৰীধাৰী, ৮৮৪ জন স্নাতকোত্তৰ ডিগ্ৰীধাৰী, আৰু ১৫৪৮৫ জন স্নাতক নিবনুৱা। ৰাজ্যখনত নিয়োগৰ সম্ভাৱনীয়তা বৃদ্ধি কৰিবৰ বাবে বৰ্তমান চৰকাৰে বিভিন্ন আঁচনি সক্ৰিয় ভাৱে বিবেচনা কৰি আছে।

বাৰ্ষিক পৰিকল্পনা-১৯৭৮-৭৯ :

৮। পৰিকল্পনা আয়োগে অসমৰ ১৯৭৮-৭৯ চনৰ বাবে বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাৰ আকাৰ ১৫৫ কোটি টকাত নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে। ইয়াৰ ভিতৰত ১১ কোটি টকা পাহাৰীয়া অঞ্চলৰ বাবে আৰু ১০ কোটি টকা জনজাতীয় উপ-পৰিকল্পনাৰ বাবে ধৰা হৈছে। এই-টোৰ পৰা ধৰিব পাৰি যে চলিত বছৰৰ বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাৰ তুলনাত এইবাৰৰ পৰিকল্পনা শতকৰা প্ৰায় ৩০ ভাগৰ এক বৃদ্ধি পৰিমাণত বৃদ্ধি কৰা হৈছে। ইয়াৰ উপৰিও জনজাতীয় উপ-পৰিকল্পনাৰ বাবে ৩.২৫ কোটি টকা আৰু পাবৰ্ভ্য পৰিকল্পনাৰ বাবে ৭.৯ কোটি টকাৰ বিশেষ কেন্দ্ৰীয় সাহায্যৰ সন্মতি পোৱা হৈছে। বছৰটোৰ ভিতৰত উচিত বঢ়লি বিবেচিত হলে পৰিকল্পনা আয়োগ অসমক নতুন বিদ্যুৎ প্ৰকল্পৰ বাবে অতিৰিক্ত আৱশ্যকীয় ধনৰ বিষয়টো সহানুভূতিৰে বিবেচনা কৰিবলৈ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে। ১৯৭৮-৭৯ চনৰ বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাৰ সববৰ্দ্ধ ব্যয় ১৬৬ কোটি টকা হ'ব বঢ়লি ঠাৱৰ কৰা হৈছে।

পাৰ্বত্য অঞ্চল :

৯। অনুসূচীত জনজাতীয় বাইজৰ উন্নতিৰ বাবে এক সবৰ্বাঙ্গিক প্ৰচেষ্টা চলোৱাটোৱেই হল বৰ্ত্তমান চৰকাৰৰ অৰ্থনৈতিক নীতিৰ এক মূল আধাৰ। এই উদ্দেশ্য আগত ৰাখিয়েই কাৰ্বি আংলং আৰু উত্তৰ কাছাৰ পাহাৰ জিলাত ১৯৭৮-৭৯ চনৰ বাবে এখন সংহত উন্নয়ন আঁচনি গ্ৰহণ কৰিব খোজা হৈছে। এই ক্ষেত্ৰত বাজ্যিক পৰিকল্পনাৰ ১১ কোটি আৰু কেন্দ্ৰীয় সংযোজিত ব্যয়ৰ বাবদ ৭.৯০ কোটি টকা ধৰি মুঠ বিত্তীয় ব্যয় ১৮.৯০ কোটি টকা ধৰা হৈছে। কৃষি, পৰিবহন, যাতায়াত, উদ্যোগ, খনি পানী, শক্তি, শিক্ষা আৰু স্বাস্থ্যৰ দৰে বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত এলানি আঁচনি প্ৰস্তুত কৰা হৈছে।

অনুসূচীত জাতি আৰু অনুসূচীত জনজাতি :

১০। অনুসূচীত জনজাতি, অনুসূচীত জাতি আৰু অন্যান্য পিচপৰা জাতিৰ অৱস্থাৰ উন্নতিৰ অৰ্থে একে ধৰণৰ প্ৰচেষ্টা চলোৱা হ'ব। এই সম্পৰ্কত বিভিন্ন বিভাগ আৰু অনুষ্ঠানত চাৰ্কি সংৰক্ষণ আৰু প্ৰাৰণ কৰাৰ বিষয়টোৰ লগত বিশেষ সম্পৰ্ক ৰাখি কালেকাৰ আয়োগৰ প্ৰতিবেদনখন কি ধৰণেৰে কাৰ্য্যকৰী কৰা হৈছে তাৰ অগ্ৰগতিৰ সম্পৰ্কে নিৰ্বিড়িত দৃষ্টি ৰাখিবৰ বাবে চৰকাৰে প্ৰস্তাৱ কৰিছে।

কৃষি :

১১। কৃষিৰ প্ৰতি কৰা অৱহেলাই হল আমাৰ অৰ্থনৈতিক অনগ্রসৰতাৰ মূল কাৰণ। এই অৱস্থাৰ উন্নতি কৰিবলৈ হলে কৃষি উৎপাদন বৃদ্ধি, গ্ৰাম্য অঞ্চলৰ কৰ্মহীনতা হ্ৰাস আৰু কৃষকসকলক কৃষি উৎপাদনৰ উচিত মূল্যৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দি আঁচনি গ্ৰহণ কৰাটো প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে। এই ক্ষেত্ৰত প্ৰথম পদক্ষেপ হিচাপে অহা বছৰত খাদ্য উৎপাদনৰ আঁচনি ব্যাপক কৰিবলৈ প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছে।

১২। উচ্চ উৎপাদনক্ষম শস্যৰ উৎপাদন আঁচনি, বহু বিধ শস্যৰ উৎপাদন, বৰি শস্যৰ উৎপাদনৰ এলেকা সম্প্ৰসাৰণ, শ্ৰম ব্যাপক আৰু সদৃশ পৰিচালনাৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ আৰু নিয়ন্ত্ৰিত বজাৰ আৰু সদৃশ বজাৰৰ সংখ্যা বৃদ্ধি আদিৰ প্ৰতি অধিক দৃষ্টি ৰাখিবলৈ সিহঁত কৰা হৈছে।

পশু পালন :

১৩। ১৯৭৮-৭৯ চনৰ বছৰটোত পশু পালনৰ সংশ্লিষ্ট ক্ষেত্ৰত এলানি নতুন আঁচনি গ্ৰহণ কৰা হ'ব। খানাপাবাত থকা শীতল বীৰ্য্য বেংকৰ সম্প্ৰসাৰণ, বাজ্য খনৰ মহৰ সচ উন্নত কৰিবৰ কাৰণে এখন মহ প্ৰজনন পাম স্থাপন, থাকি কেন্বেল হাঁহ উৎপাদন পাম স্থাপন, দখন গাহৰি পাম (এখন ভৈয়ামত আৰু এখন পাহাৰ অঞ্চলত) আৰু এটা খাদ্য বিশ্লেষণ গৱেষণাগাৰ স্থাপন আদি আঁচনি ইয়াত সামৰি লোৱা হৈছে।

মীন পালন :

১৪। মীন পালনৰ ক্ষেত্ৰটো একেধৰণৰ আঁচনি গ্ৰহণ কৰিবলৈ লোৱা হৈছে। অসম মীন উন্নয়ন নিগমে মাছ পোহা বিল বিলাকৰ উন্নয়নৰ কাৰণে লোৱা আঁচনিৰ উপৰিও পৰিত্যক্ত মীনমহল বিলাকৰ উন্নতি সাধনৰ ব্যৱস্থা কৰাটোও প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছে। জয়সাগৰ প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰত ক্ষেত্ৰ কৰ্মী সকলক প্ৰশিক্ষণ দিয়াত অধিক গুৰুত্ব দিয়া হ'ব।

একত্ৰিত গ্ৰাম্য উন্নয়ন :

১৫। এই বছৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে লাভজনক নিয়োগৰ অধিক সুবিধা দিয়াৰ জৰিয়তে গাঁৱৰ দৰিদ্ৰ্যৰ সীমাৰেখাৰ তলত থকা লোকসকলৰ ক্ৰয় ক্ষমতা বঢ়োৱাৰ উদ্দেশ্যে একত্ৰিত গ্ৰাম্য উন্নয়ন প্ৰকল্পৰ কাম আৰম্ভ কৰিছে। ইয়াৰ ফলত ভূমিহীন শ্ৰমিক আৰু উপাৰ্জন কৃষকসকল ঘাইকৈ উপকৃত হ'ব। অসমৰ কামৰূপ জিলাক বিশ্বখন জিলাৰ ভিতৰতে এখন হিচাপে বাছি লোৱা হৈছে।

১৬। পাঁচ কোটি টকা ব্যয় সাপেক্ষে বেচম, পশুপালন, উদ্যান, কুটীৰ শিল্প, মীন-পাম আৰু জলসিঞ্চনৰ মৰ্ত্ত ১১ খন আঁচনি ইতিমধ্যে প্ৰস্তুত কৰা হৈছে। ইয়াৰ ভিতৰত ১.১৮ কোটি টকাৰ বেংকৰ সাহায্যও অন্তৰ্ভুক্ত হৈ আছে। ভাৰত চৰকাৰে এই সকলোবোৰ আঁচনি গ্ৰহণ কৰিছে।

১৭। গ্ৰাম্য উন্নয়নৰ আঁচনিত শিল্প আৰু বাণিজ্যৰ প্ৰতিষ্ঠানসমূহক জড়িত কৰাৰ বাবে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে তেনে প্ৰতিষ্ঠানসমূহে গ্ৰাম্য সমাজৰ সামাজিক অৰ্থনৈতিক উন্নয়নৰ হকে লোৱা প্ৰকল্প সমূহত কৰা ব্যয়ৰ ক্ষেত্ৰত কৰা আৰোপন কৰিবলগীয়া লাভ আয় কৰৰ পৰা বেহাই দিবলৈ আয়কৰ আইনত যথোপযুক্ত ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে। অসমত ব্যৱসায়ী গোষ্ঠীলৈ এই সম্পৰ্কত সহযোগিতাৰ বাবে ৰাজ্য চৰকাৰে কৰা গোহাৰিব প্ৰতি পোৱা সহাঁৰি উৎসাহজনক।

জলসিঞ্চন :

১৮। কৃষি উৎপাদন বৃদ্ধি পৰিমাণে জলসিঞ্চনৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। যিবোৰ অঞ্চলত জলসিঞ্চন ব্যৱস্থা কৰা হৈছে, সেইবোৰত দৰ্ভটীয়া আৰু বহুবিধ শস্যৰ খেতি কৰাটো সহজ হৈছে। ১৯৭৮-৭৯ চনত বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত বৃহৎ, মজলীয়া জলসিঞ্চন খণ্ডৰ বাবে বিত্তীয় ব্যয় ধৰা হৈছে ১০.৯০ কোটি টকা আৰু ক্ষুদ্ৰ জলসিঞ্চন খণ্ডৰ বাবে ব্যয় ধৰা হৈছে ১২.২৭ কোটি টকা। এইটো আশা কৰা হৈছে যে এই ব্যৱস্থাই গ্ৰাম্য যুৱকসকলৰ বাবে অধিক নিয়োগৰ সুবিধা আগবঢ়াব। এইটোও আশা কৰা হৈছে যে ইয়াৰ ফলত জনজাতীয় অঞ্চল অধিক উপকৃত হ'ব, কিয়নো, বৃহৎ আৰু মজলীয়া জলসিঞ্চন আঁচনিৰ পৰা পোৱা উপকাৰৰ উপৰিও ক্ষুদ্ৰ জলসিঞ্চন আঁচনিৰ এক অবিচ্ছেদ্য অঙ্গ হিচাপে এখন আছৰতীয়া জনজাতীয় উপ-পৰিকল্পনা অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে।

বান নিয়ন্ত্ৰণ :

১৯। অসমত বানপানী এটা সদায় ঘটি থকা ঘটনা। চলিত বছৰত বানপানীয়ে বিস্তৰ ক্ষতি সাধন কৰে আৰু এই ক্ষতিৰ পৰিমাণ ২৬.০০ কোটি টকাৰ অধিক হ'ব বুলি নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছে আৰু বানপানীৰ ফলত প্ৰায় ৪৫ লাখ লোক ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছে। ইয়াৰ উপৰিও ৭২ জন লোকৰ প্ৰাণহানি হৈছে।

২০। চৰকাৰে ব্যাপক আৰু দীৰ্ঘকালীন ভিত্তিত বান নিয়ন্ত্ৰণৰ ব্যৱস্থা হাতত লবলৈ প্ৰস্তাৱ কৰিছে। এই সন্দৰ্ভত, কাছাৰ জিলাৰ বৰাক নদীৰ আৰু ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ সৌৱৰ্ণশিৰী আৰু দিহং নদীৰ ওপৰৰ বাম্ধৰ বাবে চলোৱা অনৱস্থানৰ বৰ্ত্তমানৰ অগ্ৰগতি অত্যন্ত আগ্ৰহৰ সৈতে দৃষ্টি ৰাখিব।

ভূমি ৰাজহ আৰু ভূমি সংস্কাৰ :

২১। অসমত ভূমি সংস্কাৰৰ অগ্ৰগতি বৰং মন্থৰ বেগত চলিছে। অগ্ৰগতি খৰ তকীয়া কৰিবৰ বাবে বহুতো ব্যৱস্থাৰ প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছে। এইবোৰৰ ভিতৰত আছে বিভিন্ন ভূমি সংস্কাৰ আইনসমূহৰ অধীনত অধিগ্ৰহণ কৰা মাটিত বায়তসকলক মালিকী-স্বত্ব দিয়াৰ বাবে পদনৰ বন্দোবস্তীৰ ব্যৱস্থা, ১৯৫৬ চনৰ অসম ভূমি সৰ্বোচ্চ সীমা নিৰ্ধাৰণ আইনৰ অধীনত অধিগ্ৰহণ কৰা মাটিৰ বিতৰণ আৰু ১৯৭১ চনৰ অসম (অস্থায়ী বন্দোবস্তী অঞ্চল) বায়তী আইনৰ অধীনত বায়তীস্বত্বৰ নথি-পত্ৰ প্ৰস্তুতকৰণ। চৰকাৰী নীতিসমূহ কাৰ্য্যকৰী কৰোঁতে কোনো ধৰণৰ অসুবিধাৰ সম্মুখীন হলে সেইবোৰ আঁতৰাবলৈ প্ৰয়োজন অনৱ্যায়ী প্ৰাসঙ্গিক আইনসমূহৰ যথোপযুক্ত সংশোধন এই সন্মানিত সদনত উত্থাপন কৰা হ'ব। ইয়াৰ উপৰিও, নিম্নতম প্ৰয়োজনীয় আঁচনিৰ অধীনত বাসস্থানৰ মাটি দিয়া ভূমিহীন কৃষকসকলক আৰু চিৰিং আইনমতে পেৰা বাহি মাটি বিতৰণ কৰা লোকসকললৈ বিত্তীয় সাহায্য আগবঢ়োৱাৰ কেতবোৰ আঁচনি ইতিমধ্যে হাতত লোৱা হৈছে।

২২। নতুন চৰকাৰৰ দ্বাৰা লোৱা আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ ব্যৱস্থা হৈছে দহ বিঘালৈকে খেতিৰ মাটিৰ ভূমি ৰাজহ পৰিশোধ কৰাৰ পৰা ৰেহাই দিয়াটো। ইয়াৰ ফলত বছৰি ৭০.০০ লাখতকৈও অধিক ৰাজহ প্ৰকৃততে হেৰুৱাব লগীয়া হ'ব।

২৩। দহ বিঘাৰ ওপৰৰ মাটিৰ ভূমি ৰাজহৰ ওপৰত লগোৱা শতকৰা ৩০ ভাগ উপকৰ (Surcharge) উঠাই দিবলৈয়ো প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছে। ইয়াৰ ফলত বছৰি প্ৰায় ৪০.০০ লাখ টকা প্ৰকৃততে হেৰুৱাব লগীয়া হ'ব। ইয়াৰ উপৰিও ১৯৭২ চনৰ পৰা এই শিতানত অনাদায়ী হৈ থকা আৰু প্ৰায় ২.৪৭ কোটি টকাও বাজ্যিককোষাগাবে হেৰুৱাব লগা হ'ব।

বনাঞ্চল :

২৪। এই চৰকাৰে ৰাজ্যৰ বনাঞ্চল আৰু বনজ সম্পদসমূহ যথাসম্ভৱ উৎকৃষ্ট ধৰণে ব্যৱহাৰ কৰাৰ প্ৰশ্নটো পৰীক্ষা কৰি আছে। ১৯৭৮-৭৯ চনৰ বছৰটোত পদনৰক্ষাৰ্থৰ আৰু বৃক্ষৰোপণ, প্ৰতিৰোধ বাহিনী, যাতায়ত, পাম বৃক্ষৰোপণ আৰু অৱসৰ বিনোদন বৃক্ষ ৰোপণৰ দৰে কেতবোৰ আঁচনি হাতত লবলৈ প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছে।

উদ্যোগ :

২৫। কেন্দ্রত জনতা চৰকাৰে উদ্ভাৱন কৰা নতুন ঔদ্যোগিক নীতিৰ মূল উদ্দেশ্য হৈছে ঔদ্যোগিক আধাৰ প্ৰসাৰিত কৰা আৰু দেশৰ ব্যাপক জনশক্তি ব্যৱহাৰ কৰা। এই যৌথ উদ্দেশ্য সাধন কৰিবলৈ ক্ষুদ্ৰ, ক্ষুদ্ৰতম, গ্ৰাম্য, কটীৰ আৰু ঘৰুৱা উদ্যোগ সমূহৰ ওপৰত অতিশয় গুৰুত্ব আৰোপ কৰা হৈছে। ক্ষুদ্ৰতম খণ্ডত নিৰ্মাণৰ বাবে মৰ্ত্ত ৫০৪ টা সামগ্ৰী সূচীয়া কৈ বখা হৈছে।

২৬। এই নীতি কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে প্ৰত্যেক জিলাৰ সদৰত জিলা উদ্যোগ কেন্দ্ৰ স্থাপন কৰিবলৈ প্ৰস্তাৱ লৈছে। জিলা উদ্যোগ কেন্দ্ৰ সমূহ সকলো গ্ৰাম্য ঔদ্যোগিক কাম-কাজৰ বাবে কেন্দ্ৰস্থল হ'ব আৰু এখন চালিৰ তলতে উদ্যোগীসকলক বিভিন্ন সেৱাৰ সোণাল ধৰিব। আৰম্ভণিতে তেনে কেন্দ্ৰ কামৰূপ, ডিব্ৰুগড়, কাছাৰ আৰু গোৱালপাৰা জিলাত খোলা হ'ব।

২৭। ইয়াৰ উপৰিও সমগ্ৰ ৰাজ্যখনকে উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত অনগ্ৰসৰ ৰাজ্য বুলি ঘোষণা কৰিবলৈ আৰু পৰিবহন সাহায্যৰ আঁচনি প্ৰশস্ত কৰিবলৈ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক অনুৰোধ কৰা হৈছে। ইয়াৰ অংশ হিচাপে ৰাজ্য চৰকাৰে উৎসাহ যোগোৱাৰ নিজস্ব আঁচনি শক্তিশালী আৰু প্ৰশস্ত কৰিবলৈ প্ৰস্তাৱ কৰিছে।

২৮। পঞ্চগ্ৰাম আৰু জাগীৰোডৰ দুটা কাগজ কল বঙাহাওঁ শোধনাগাৰ আৰু পেট্ৰ ৰাসায়নিক চক্ৰই যোগোৱা পৰ্য্যক্ষ উৎপাদন আৰু নিয়োগৰ সুবিধা গ্ৰহণ কৰিবলৈ উজনি আৰু নামনিৰ গোট সমূহৰ উন্নয়নৰ সম্ভাৱনীয়তাৰ অধ্যয়নৰ কাম হাতত ল'বলৈ প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছে।

ৰাজহুৱা উদ্যোগ :

২৯। ৰাজহুৱা খণ্ডৰ প্ৰতিষ্ঠান সমূহৰ কাম-কাজ উন্নত কৰিবলৈ সংশ্লিষ্ট বিষয়া সকলৰ বাবে আৰু কেইটিমান প্ৰশিক্ষণ পাঠ্যক্ৰম হাতত ল'বলৈ আৰু এই প্ৰতিষ্ঠান সমূহৰ পৰিচালনা কাৰ্য্যক্ৰমণিকা আৰু উন্নীত কৰাত সহায় কৰিবলৈ প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছে।

বেচম আৰু বয়ন :

৩০। অসমত উপৰুৱা নিয়োগ সৃষ্টি কৰাত বেচম আৰু বয়নৰ বিভাগৰ কথা দোহাৰিবৰ প্ৰয়োজন নাই। এই চৰকাৰে যথাসম্ভৱ অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে নিয়োগৰ স্থল সৃষ্টি হোৱাৰ ওপৰত যথেষ্ট গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে। ১৯৭৮-৭৯ বছৰটোত এই ক্ষেত্ৰত কেতবোৰ নতুন প্ৰকল্প হাতত ল'বলৈ প্ৰস্তাৱ কৰিছে। ইয়াৰ ভিতৰতে আছে এটা এৰী সম্প্ৰসাৰণ সেৱা কেন্দ্ৰ, এটা মৃগা আহাৰ-গছৰ নাৰ্ছাৰী ওক্ টছৰ (Oak Tassar) উন্নয়নৰ বাবে দুটা মৃগ্য প্ৰকল্প (এটা কাৰ্বি আংলঙত আৰু আনটো উত্তৰ কাছাৰ জিলাত) আৰু আৰিমুৰা সমূহীয়া নদী বাগিছাৰ বেচম চক্ৰলৈ বৃক্ষান্তৰকৰণ। হস্ত চালিত তাঁত শাল, শক্তিচালিত তাঁত শাল আৰু কপাহী সূতা কটা কল সামৰি অসমৰ বয়ন ঔদ্যোগৰ সকলো দিশ উন্নীত কৰিবলৈ এটা বয়ন নিগম কৰাৰ প্ৰস্তাৱো কৰা হৈছে।

বিদ্যুৎ শক্তি :

৩১। বাজ্যখনত বিজুলী শক্তি উন্নয়নৰ বৃহৎ সম্ভাৱনীয়তা থকা সত্ত্বেও বৰ্তমানলৈকে এই ক্ষেত্ৰত অসমে যথেষ্ট অগ্ৰগতি লাভ কৰিব নোৱাৰাটো সচাকৈয়ে দুৰ্ভাগ্যজনক কথা। ইয়ে ঔদ্যোগিক বিকাশত ব্যাঘাত জন্মাইছে। কেৱল প্ৰায় বাজ্যখনৰ শতকৰা দহ ভাগ গাঁৱতহে বিজুলী শক্তিৰ যোগান ধৰা হৈছে। পঞ্জাব আৰু হাৰিয়ানাৰ দৰে বাজ্য সমৃদ্ধ লগত, য'ত সকলো গাঁৱেই বৈদ্যুতিকৰণ কৰা হৈছে, তুলনা কৰিলে ইয়াৰ অৱস্থা অতি শোকাবহ পৰিলক্ষিত হয়।

৩২। বৰ্তমানে অসমত বিজুলী শক্তি উৎপাদনৰ ক্ষমতা কেৱল ১৪১ মেগাৱাট। ১৯৮৩-৮৪ চনত ইয়াৰ নিৰ্মাণিত চাহিদা পূৰণ কৰিবলৈ হ'লে বিজুলী শক্তি উৎপাদনৰ সামৰ্থ্য ৬৬৪ মেগাৱাট হোৱাটো আৱশ্যক হ'ব। ইয়াৰ অৰ্থ এয়ে অহা পাঁচ বছৰৰ ভিতৰত ৫০০ মেগেৱাটৰ অধিক অতিৰিক্ত বিজুলী উৎপাদনৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব। বিজুলী শক্তিৰ এই চাহিদাৰ লগত সামঞ্জস্য ৰাখি বিজুলী শক্তিৰ ট্ৰেন্সমিছ্যন আৰু ডিষ্ট্ৰিবিউচন লাইনো সম্প্ৰসাৰণ কৰিব লগা হব।

৩৩। ১৯৭৮-৭৯ চনত এহেজাৰখন গাওঁ গ্ৰাম্য বৈদ্যুতিকৰণ আঁচনিৰ অধীনলৈ আনিবলৈ প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছে। চাৰিটা নতুন প্ৰকল্পৰ কাম যেনে বৰপানী জলবিদ্যুৎ প্ৰকল্প (৫০ মেগাৱাট×২), বঙ্গাইগাওঁ থাৰ্মেল পাৱাৰ ষ্টেশ্যন সম্প্ৰসাৰণ (৬০ মেগাৱাট×২), চন্দ্ৰপুৰ থাৰ্মেল পাৱাৰ ষ্টেশ্যন সম্প্ৰসাৰণ (৩০ মেগাৱাট×১) আৰু বৰ্দিখাৰু মাইক্ৰো হাইদেল প্ৰজেক্ট (৫ মেগাৱাট) অহা বছৰত আৰম্ভ কৰা হ'ব।

গড়কাপ্তানি :

৩৪। বাজ্যখনৰ অৰ্থনৈতিক উন্নয়নৰ লগত গাথনিগত সুবিধাৰ বিশেষকৈ বাস্তৱ ব্যৱস্থাৰ পোনপটীয়া সম্পৰ্ক আছে। ঔদ্যোগিক বিকাশ আৰু গ্ৰাম্য অৰ্থনীতিৰ উন্নয়ন যাতে যথোপযুক্ত বাস্তৱ অভাৱত ব্যাহত নহয়, তাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰখাটো এই চৰকাৰৰ নীতি। ১৯৭৮-৭৯ চনত অন্তৰ্গত জনজাতীয় অঞ্চলত ৩০ কিলোমিটাৰ বাস্তৱ নিৰ্মাণ কৰাকে ধৰি গ্ৰাম্য অঞ্চলত ৬০০ কিলোমিটাৰ নতুন বাস্তৱ নিৰ্মাণ কৰা হ'ব আৰু ১৩০ কিলোমিটাৰ বাস্তৱ সমান কৰা হ'ব। ই কৃষিজাত সামগ্ৰী গাঁৱৰ পৰা বজাৰলৈ অনাত সহায় কৰিব বুলি আশা কৰা হৈছে। গুৱাহাটীত এখন আৰু তিনিচুকীয়াত এখন মৰ্চঠতে দুখন অভাৱ ব্ৰিজৰ কাম অহা বছৰত আৰম্ভ কৰা হ'ব।

৩৫। জোনাইলৈ নৰ্থ ট্ৰাংক বাস্তৱাটো ৰাষ্ট্ৰীয় বাজপথ হিচাপে ঘোষণা কৰিবলৈ ভাৰত চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিবলৈ প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছে। ডিব্ৰুগড়, যোগাীঘোপা আৰু শিলঘাটত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ ওপৰত দলং নিৰ্মাণৰ বাবে একেই প্ৰচেষ্টাকে চলোৱা হ'ব।

স্বাস্থ্য :

৩৬। চৰকাৰৰ ঘোষিত নীতি অনুযায়ী সমূহীয়া স্বাস্থ্য কৰ্মী আঁচনিখন ব্যাপকভাৱে কৰাৰ প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছে। গঞা বাইজক স্বাস্থ্য বন্ধাৰ ক্ষেত্ৰত স্বাস্থ্য উন্নয়ন আৰু

বোগ প্রতিষেধক ব্যৱস্থা সম্পৰ্কে শিক্ষা আৰু তথ্য যোগান ধৰাৰ উদ্দেশ্যে উপযুক্ত কৰ্মী কিছুমানক প্ৰশিক্ষণ দিয়াটোৱেই এই আঁচনিখনৰ লক্ষ্য। দহখন জিলাৰ দহোটা প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰৰ পৰা ১৯৫ জন কৰ্মীৰ প্ৰথম দলটো ইতিমধ্যে প্ৰশিক্ষণ দিয়া হৈ গৈছে আৰু ১৮৮ জন কৰ্মীৰ দ্বিতীয় দলটোৱে বৰ্তমানে প্ৰশিক্ষণ লৈ আছে। অহা বছৰ তেনে কৰ্মী সকলক কামৰূপ জিলাৰ সকলো প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰত প্ৰশিক্ষণ দিয়াটো সম্ভৱ হ'ব বুলি আশা কৰা হৈছে। বৰ্তমানে থকা ৫৬১ খনৰ উপৰিও আৰু দহখন প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য উপকেন্দ্ৰ কৰিবলৈ প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছে।

৩৭। বাজ্যিক চিকিৎসালয় সমূহত বহিঃ বোগীৰ ক্ষেত্ৰত ধাৰ্য্য কৰা ২৫ পইচাৰ মাছুল উঠাই দিবলৈ সিদ্ধান্ত কৰা হৈছে। সামৰ্থ্যহীন লোকসকলৰ ক্ষেত্ৰত ক্লিনিকেল আৰু এক্সৰে পৰীক্ষাও বিনামূলীয়া কৰিবলৈ স্থিৰ কৰা হৈছে। বহিঃ বোগীৰ পৰা লোৱা মাছুল উঠাইদিয়াৰ ফলত প্ৰতি বছৰে প্ৰায় ৫ লাখ টকাৰ বাজহ হেৰুৱাব লগীয়া হ'ব।

পৰিয়াল কল্যাণ :

৩৮। পৰিয়াল কল্যাণ সম্পৰ্কত নাগৰিকৰ মৰ্য্যাদা আৰু তেওঁৰ নিজৰ পৰিয়ালৰ আকাৰ তেওঁ নিজে স্থিৰ কৰিব পৰা অধিকাৰৰ ভিত্তিতে এই চৰকাৰৰ দৃষ্টিভঙ্গী গঢ় লৈছে।

এই লক্ষ্যত উপনীত হ'বৰ কাৰণে জনসাধাৰণৰ দৰাৰে দৰাৰে বাস্তৱী যোগাবলৈ গণ সংযোগৰ সকলোবোৰ মাধ্যমকে কামত লগোৱা হৈছে যাতে প্ৰত্যেক পৰিয়ালৰ লৈ তেওঁৰ বিশেষ পৰিস্থিতিৰ লগত খাপ খোৱাকৈ সৰ্বোৎকৃষ্ট উপায় নিজেই বাছি ল'ব পাৰে।

পাইপেৰে পানী যোগান ব্যৱস্থা :

৩৯। ১৯৭৭-৭৮ বছৰটোত ২৯০ খন গাঁৱৰ ৩.৩৫ লাখ জনসাধাৰণ উপকৃত হ'ব পৰাকৈ পাইপেৰে পানী যোগানৰ ৮২ খন আঁচনিৰ কাম সম্পূৰ্ণ কৰিব পৰা হ'ব বুলি আশা কৰা হৈছে। তদুপৰি, হস্ত চালিত নলীনাৰ আৰু পকী কুৱাৰ বাবে গ্ৰহণ কৰা আঁচনিসমূহে ৭৪২ খন গাঁৱৰ ৪.৩২ লাখ লোকৰ উপকাৰ সাধিব বুলি আশা কৰা হৈছে। পানী দৰ্জিতকৰণ নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবৰ বাবে লোৱা আঁচনিৰ অধীনত ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ উন্নয়নমূলক কাৰ্য্যসূচীৰ সহায়ত পানী দৰ্জিতকৰণ বোধৰ বাবে এটা আঞ্চলিক গৱেষণাগাৰ স্থাপন কৰিব খোজা হৈছে।

শিশু কল্যাণ :

৪০। প্ৰতিজন শিশুৱেই একোজন আদৰ্শবান নাগৰিক হিচাপে গঢ় ল'ব পৰাকৈ যথেষ্ট সা-সৰ্বিধা আগবঢ়োৱা ক্ষেত্ৰত এই চৰকাৰে সৰ্বাধিক গুৰুত্ব স্বীকাৰ কৰিছে।

ৰাষ্ট্ৰসংঘই ১৯৭৯ চনৰ বছৰটোক আন্তৰ্জাতিক শিশু বৰ্ষ হিচাপে ঘোষণা কৰিবলৈ লোৱা প্ৰস্তাৱটোৰ লগত সংগতি ৰাখি চৰকাৰী আৰু স্বেচ্ছাসেৱী সংস্থাসমূহৰ জৰিয়তে বিভিন্ন কাৰ্যসূচী গ্ৰহণৰ বাবে প্ৰস্তাৱ লোৱা হৈছে।

সমাজ কল্যাণ :

৪১। ৰাজ্যিক সমাজ কল্যাণ উপদেষ্টাবৰ্ডৰ পূৰ্বৰ সংগঠনৰ প্ৰশ্নটো ভাৰত চৰকাৰৰ সৈতে আলাপ-আলোচনাৰ যোগেদি এই চৰকাৰৰ সক্ৰিয় বিবেচনাধীন হৈ আছে।

শ্ৰম :

... ..

৪২। কেন্দ্ৰৰ জনতা চৰকাৰৰ নীতিৰ লগত সামঞ্জস্য ৰাখি এই চৰকাৰেও শ্ৰমিক সংগঠন সমূহৰ মৌলিক অধিকাৰৰ প্ৰতি সন্মান দৰ্শাৰ আৰু চাহ ব গিছা বন্দুৱা আইন আৰু বনাচ আইনকে ধৰি বন্দুৱা আইনৰ বিধিসমূহ কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব।

পণ্যমত আৰু সমূহীয়া উন্নয়ন :

৪৩। স্থানীয় জনসাধাৰণক পণ্যমতীৰাজ অনুষ্ঠান সমূহৰ কাম-কাজত অংশ গ্ৰহণ কৰাত উৎসাহ দানৰ অৰ্থে ৰাজ্য চৰকাৰে বাজেটত ধাৰ্য্য কৰা ধন সাহায্য মঞ্জুৰী বা অন্যান্য প্ৰকাৰে তেওঁলোকৰ তহাৰদানত দিছে। ১৯৭৮-৭৯ চনত এই অনুষ্ঠান সমূহে গাঁও অঞ্চলত কুৰাঁ নিৰ্মাণ আঁচনিৰ লগতে প্ৰাক-বিদ্যালয় আৰু বিদ্যালয়ৰ পৰিষ্কাৰ খাদ্য যোগান আঁচনি আদি কেইবাটাও আঁচনি কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব বুলি আশা কৰা যায়। গড়কাপ্তানী পথৰ লগত গাঁও সমূহক সংযুক্ত কৰিবৰ বাবে কেন্দ্ৰীয় সাহায্যৰে গাঁও সংযোগকাৰী পথ নিৰ্মাণৰ ব্যৱস্থাই যাতায়তৰ ক্ষেত্ৰত অধিক সূচলতা আনিব বুলি আশা কৰা হৈছে। এনে ধৰণৰ আঁচনি পাহাৰ অঞ্চলৰ জিলা পৰিষদ সমূহেও কাৰ্য্যকৰী কৰিব বুলি আশা কৰা হৈছে।

পৌৰ প্ৰশাসন :

৪৪। চহৰ অঞ্চলৰ উন্নয়নৰ আৱশ্যকত এই চৰকাৰে স্বীকাৰ কৰে। ১৯৭৮-৭৯ চনৰ কালছোৱাত চহৰ অঞ্চলৰ পানী যোগান আঁচনি হাতত লবলৈ ৰাজ্য চৰকাৰৰ দায়িত্বত জীৱন বীমা নিগমৰ পৰা পৌৰসভা আৰু নগৰ সমিতিসমূহক ঋণ লোৱাত সহায় কৰিবৰ বাবে প্ৰস্তাৱ লোৱা হৈছে।

গৃহ নিৰ্মাণ :

৪৫। গৃহ নিৰ্মাণৰ সম্পৰ্কত জনতা গৃহ নিৰ্মাণ আঁচনি নামেৰে এখন নতুন আঁচনি প্ৰৱৰ্ত্তন কৰিবলৈ প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছে। এই আঁচনি অনুসৰি ব্যক্তিগত মাটিৰ ওপৰত গৃহ নিৰ্মাণ বৰ্ডে কম খৰচী ঘৰ নিৰ্মাণ কৰিব। এই আঁচনিৰ দ্বাৰা উপকৃত হোৱা ব্যক্তিগত লোকৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থা অনুসৰি গৃহ নিৰ্মাণ খৰচৰ শতকৰা যাঠি ভাগ পৰ্য্যন্ত সাহায্য দিয়া হ'ব পাৰে। ধনৰ বাকী অংশ দহ বছৰ সময়ৰ ভিতৰত সহজ কিস্তিত আদায় কৰা হ'ব। মজলীয়া আয়ৰ গৃহ নিৰ্মাণ আঁচনি, নিম্ন

আমৰ গৃহ নিৰ্মাণ আঁচনি, অৰ্থনৈতিক ভাবে দুৰ্বল শ্ৰেণী আঁচনি (ভাড়া ঘৰত থকা), সাহায্যপ্ৰস্তুত ঔদ্যোগিক গৃহ নিৰ্মাণ আঁচনিৰ বাহিৰেও ই এক ওপৰাণ্ড আঁচনি হ'ব।

সমবায় :

৪৬। কৃষিজাত সামগ্ৰীৰ উৎপাদন আৰু বিতৰণৰ ক্ষেত্ৰত সমবায় সমূহে বিশেষ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিব পাৰে। বৰ্ত্তমানে থকা সমবায় সমূহৰ কাম-কাজ আশা কৰাতকৈ বহুখিনি পিচ পৰি আছে। কৃষি ভিত্তিক প্ৰচেষ্টাৰ সন্মিত সমূহক সহায় কৰিবৰ কাৰণে প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছে। মীন মহল, কৃষি পাম, দুগ্ধ পাম, হাঁহ-কুকুৰা পাম, গাহৰী পাম, ঔদ্যোগিক, শ্ৰমিকগোট আৰু পৰিবহন সন্মতি সমূহলৈকে একে ধৰণৰ উৎসাহ আগবঢ়োৱা হ'ব।

শিক্ষা :

৪৭। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে যথেষ্ট গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে। প্ৰাথমিক শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত বৰ্ষৰ পৰিকল্পনাৰ কালছোৱাত প্ৰত্যেকখন গাঁৱেই যাতে এখনকৈ বিদ্যালয় পাব পাৰে তালৈ চৰকাৰে লক্ষ্য ৰাখিব। মাধ্যমিকশিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত দশমমান শ্ৰেণীলৈকে মাচুল বেহাই দিবলৈ সিদ্ধান্ত কৰা হৈছে। এই সিদ্ধান্তৰ ফলত প্ৰতিবছৰে এক কোটিতকৈও অধিক বিত্তীয় ব্যয়ৰ প্ৰয়োজন হ'ব।

খেল-ধেমালি আৰু যুৱকল্যাণ :

৪৮। ৰাজ্যখনৰ খেলা-ধূলাৰ ক্ষেত্ৰত উদগনি দিবলৈ কেইবাটাও আঁচনি হাতত লোৱা হৈছে। এই বিলাকৰ ভিতৰত শ্ৰেষ্ঠ খেলৰৈক পদক প্ৰদান, খণ্ড পৰ্য্যায়ত গ্ৰাম্য ক্ৰীড়াকেন্দ্ৰ স্থাপন আৰু প্ৰশিক্ষকৰ প্ৰশিক্ষণৰ ব্যৱস্থা আছে। যুৱ আবাস গৃহ স্থাপনৰ বাবে থকা প্ৰস্তাৱো বিবেচনাধীন হৈ আছে।

সাংস্কৃতি :

৪৯। সাংস্কৃতিক দিশত উন্নতি সাধনৰ কাৰণে অনবদ্ব প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰা হৈছে। এইবিলাকৰ ভিতৰত জনতা কথাছবি ঘৰ নিৰ্মাণ আৰু হাফলঙত সাংস্কৃতিক কেন্দ্ৰ স্থাপনৰ প্ৰস্তাৱ উল্লেখযোগ্য।

যোগান :

৫০। মাননীয় সদস্য সকলে জানিবলৈ পাই সন্মত হ'ব যে, কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে ধান চাউলৰ চলাচলৰ ওপৰত থকা সকলো বাধা-নিষেধ উঠাই লোৱাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত ৰাজ্য চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰা অনবদ্ব ব্যৱস্থাৰ ফল স্বৰূপে বজাৰত এই খাদ্য দ্ৰব্য সমূহৰ প্ৰাচুৰ্য্য বৃদ্ধি পাইছে আৰু মূল্যমানেও এতিয়ালৈকে সন্তোষজনক অৱস্থাত আছে। উৎপাদনকাৰী সকললৈ সন্তোষজনক বিক্ৰি মূল্য নিশ্চিত কৰা হৈছে আৰু এই পৰ্য্যন্ত ৰাজ্যখনৰ কোনো অংশৰ পৰাই অভাৱত পৰি কম মূল্যত বিক্ৰি কৰাৰ বাৰ্তাৰ পোৱা হোৱা নাই।

চৰকাৰী চাকৰিয়াল :

৫১। চৰকাৰী চাকৰিয়াল সকলৰ প্ৰকৃত অভাৱ অভিযোগৰ প্ৰতি চৰকাৰ সচেতন। নতুন দয়'হা আয়োগৰ প্ৰশ্নটো বৰ্ত্তমানে ভালখিনি আগবাঢ়িছে।

৫২। চৰকাৰী চাকৰিয়ালৰ আবাস গৃহ নিৰ্মাণৰ কাৰণে অহা বছৰৰ বাজেটত বৃদ্ধিৰ পৰিমাণৰ ধন ধৰা হৈছে। এই সম্পৰ্কত আনুষ্ঠানিক বিত্ত লাভ কৰিবলৈ আৰু চৰকাৰী চাকৰিয়ালে গঠন কৰা গৃহ নিৰ্মাণ সমবায়লৈ উৎসাহ প্ৰদানৰ বাবেও প্ৰস্তাৱ লোৱা হৈছে।

বিত্তীয় প্ৰশাসনৰ সংস্কাৰ :

৫৩। এই চৰকাৰে এটা পদবীৰ্ণকলীয়া পৰিকল্পনা আৰু বিত্তীয় ব্যৱস্থা উত্তৰাধিকাৰ সূত্ৰে পোৱাৰ দৰেই পাইছে। উন্নয়নমুখী প্ৰশাসনৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত বাজেট আৰু বিত্তীয় নিয়ন্ত্ৰণৰ ব্যৱস্থাসমূহ ফলপ্ৰসূ নহয়। নিম্নোল্লিখিত প্ৰধান প্ৰধান বিষয়সমূহৰ ক্ষেত্ৰত অভিজ্ঞতা সমৃদ্ধ ব্যৱস্থা প্ৰবৰ্ত্তনৰ এটা দৃঢ় আৰু খৰতকীয়া নীতিৰ প্ৰয়োজন বোধ কৰা হৈছে। বস্তুৰ জমা আৰু সংৰক্ষণত কম মূলধন খটুৱাই সৰ্বাধিক দক্ষতা লাভ কৰিবলৈ বস্তুৰ তালিকাৰ হিচাব পৰীক্ষা আৰু পৰিচালনাৰ বাবে প্ৰশিক্ষণপ্ৰাপ্ত লোকৰ প্ৰয়োজন। কৰ্মচাৰী মঞ্জুৰীৰ ক্ষেত্ৰত এক গ্ৰহণযোগ্য আদৰ্শবিধি হাৰপনৰ কাৰণে কৰ্মচাৰীৰ সঘন পৰিদৰ্শনৰ এক কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থাৰ প্ৰয়োজন। ইয়াৰ অবিহনে মঞ্জুৰীসমূহ পাওঁতে বিলম্ব ঘটে আৰু সেই বিলাক সততে অনর্থক ভাৰে আৰু আনকি কৰ্তৃত্বহীন ভাৱে চলাই থকা হয়। কেৱল নিয়ন্ত্ৰণৰ বাবে নহৈ ব্যয়জানিত উপকাৰৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি বিত্তীয় পৰীক্ষা-নিৰীক্ষাৰ পদনবিন্যাস কৰাৰ অতিশয় প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে। ইয়াৰ বাবে বিত্তীয় বিষয়া সকলৰ সেৱাৰ পদনসংগঠনৰ আৱশ্যক। বৃহৎ পৰিমাণৰ মূলধন বিনিয়োগ থকা বিভাগ আৰু উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত এনে পদনগঠনৰ বিশেষ প্ৰয়োজনীয়তা আছে। শেহত বিভিন্ন চৰকাৰী বিভাগে গাইগুটীয়া ভাৱে কাৰ্য্য সম্পাদন কৰাৰ ধাৰা আঁতৰাবলৈ সমগ্ৰ চৰকাৰী কাম-কাজৰ বিশ্লেষণৰ এক পদ্ধতি প্ৰবৰ্ত্তনৰ প্ৰয়োজন হৈছে, কিয়নো বিভিন্ন বিভাগৰ এনে গাইগুটীয়া কাৰ্য্য সম্পাদনে চৰকাৰী কাম-কাজৰ মূল উদ্দেশ্য ব্যাহত কৰে। বছৰটোৰ ভিতৰতে আমি এই সম্পৰ্কে যথোপযুক্ত ব্যৱস্থা বিচাৰি উলিয়াব।

বিত্তীয় পৰিস্থিতি :

৫৪। ১৯৫০-৫১ চনত ২.৭৯ কোটি টকাৰ যি বাজহৰা ধাৰণ বোজা বাজ্যিক চৰকাৰৰ কাস্থত আছিল, সেই ধাৰণ বোজা এই বিত্তীয় বছৰৰ শেহত ৬৩৭.৯৯ কোটি টকালৈ বৃদ্ধি পোৱাৰ সম্ভাৱনা আছে। এনে ধাৰণৰ ধাৰণ পৰা লাভজনক মূলধনী সম্পদৰ সৃষ্টি কৰাটো নিশ্চিত কৰা প্ৰয়োজন। এই সম্পৰ্কত নতুন চৰকাৰে এক নতুন দিশৰ সূচনা কৰিবলৈ যত্নপৰ হ'ব।

১৯৭৬-৭৭ চনৰ হিচাব :

৫৫। ১৯৭৬-৭৭ চনৰ বাৰ্ষিক হিচাব আৰম্ভণিৰ ১৪.২০ কোটি টকা ঘাটি উদ্ভৱৰ বিপৰীতে ১৩.১৮ কোটি টকাৰ ঘাটি উদ্ভৱৰ হিচাবৰে সামৰণি পৰে। উল্লিখিত বছৰটোত ৰাজহ আয় সংশোধিত হিচাবতকৈ ১৩.৭০ কোটি টকা বৃদ্ধি পায়। কৃষি আয়কৰ (৬.০৫ কোটি টকা), সূতৰ পৰা হোৱা আয় (১.৩১ কোটি টকা), বনাঞ্চলৰ আয় (১.৮৯ কোটি টকা) কেন্দ্ৰীয় আৰু চৰকাৰী শুল্কৰ পৰা পোৱা অংশ (১.৩৬ কোটি টকা) আৰু কেন্দ্ৰৰ পৰা পোৱা অনৱদান (৩.৬৬ কোটি টকা) আদি শিতানত পোৱা বৃদ্ধিত আয়ৰ ফলতেই ৰাজহ আয় বৃদ্ধি হয়। ৰাজহৰ শিতানত ব্যয় সংশোধিত হিচাবতকৈ ১০.৭৮ কোটি টকা কম আছিল। সাধাৰণ সেৱা (৩.৭৪ কোটি টকা), সামাজিক আৰু সামূহিক সেৱা (১.৩৭ কোটি টকা), কৃষি আৰু আনসংগিক সেৱা (১.৮৯ কোটি টকা),

পথ আৰু দলং (১.৯৪ কোটি টকা) আৰু সাহায্য মঞ্জুৰী (০.৬৩ কোটি টকা) আদি ক্ষেত্ৰত কম ব্যয় হোৱাৰ কাৰণেই ৰাজহ শিতানত ব্যয়ৰ পৰিমাণ হ্ৰাস পায়।

১৯৭৭-৭৮ চনৰ সংশোধিত প্ৰাক্কলন :

৫৬। ১৯৭৭-৭৮ চনৰ সংশোধিত প্ৰাক্কলনত মূঠ ৰাজহ আয় বাজেট প্ৰাক্কলনতকৈ ১৬.৪২ কোটি টকা বাঢ়িব বুলি আশা কৰা হৈছে। আয় কৰৰ শিতানত ৬.৩৫ কোটি টকা সামগ্ৰী আৰু সেৱাৰ ওপৰত লগোৱা কৰ ১.২৮ কোটি টকা আৰু কেন্দ্ৰৰ পৰা পোৱা সাহায্য মঞ্জুৰী ৮.৮৪ কোটি টকাৰ বৰ্দ্ধিত আয় আশা কৰাৰ বাবেই ঘাইকৈ এই বৰ্দ্ধিত পৰিলক্ষিত হৈছে। ১৯৭৪ চনৰ ১ জুলাইৰ পৰা বাজ্যিক চৰকাৰী কৰ্মচাৰী আৰু শিক্ষক সকলক মঞ্জুৰ কৰা অনাদায়ী মৰগীয়া বানচ দিয়া আৰু মাধ্যমিক স্কুল সেৱা চৰকাৰীকৰণ কৰা বাবে ঘাইকৈ বাজেট প্ৰাক্কলনতকৈ ৰাজহ ব্যয় ৪৮.০৯ কোটি টকা হবগৈ বুলি আশা কৰা হৈছে। ইয়াৰ ফলত চলিত বছৰৰ বাজেট উত্থাপন কৰাৰ সময়ত ২১.০১ কোটি টকা বাহিৰ হব বুলি নিৰ্দ্ধাৰণ কৰাৰ পৰিবৰ্তে ১০.৬৫ কোটি টকাৰ ৰাজহ ঘাট হব। অৱশ্যে ৰাজহ হিচাবৰ বাহিৰত ১৯.৭৬ কোটি টকা বাহিৰ হব। ই কেৱল ১০.৬৫ কোটি টকাৰ ৰাজহ হিচাবৰ ঘাটকেই যে পূৰণ কৰিব এনে নহয়, ১৩.১৮ কোটি টকাৰ আৰম্ভণিৰ ঘাট উদ্ভৱ এটা বৰজন অংশও সামৰিব লব। সেয়ে বছৰটো ৪.০৬ কোটি টকাৰ ঘাট উদ্ভৱে সামৰণি পৰিব।

বাজেট প্ৰাক্কলন :

১৯৭৮-৭৯

৫৭। এতিয়া মই ১৯৭৮-৭৯ চনৰ বাবে বাজেটৰ হিচাপলৈ আহো। অহা বছৰটোৰ বাবে মূঠ ৰাজহ আয় ২৮৪.৪৩ কোটি টকা আৰু মূঠ ৰাজহ ব্যয় ২৪৯.৬৩ কোটি টকা হব বুলি অনুমান কৰা হৈছে। ৰাজহ হিচাপৰ বাহিৰত ৩৭৪.৩৫ কোটি টকা আয় আৰু ৪১৫.৭০ কোটি টকা ব্যয় হব বুলি ঠাৱৰ কৰা হৈছে। ইয়াৰ ফলত ৪১.৩৫ কোটি টকা ঘাট পৰিবগৈ। এই ঘাটৰ এক বৰজন অংশ ৰাজহ হিচাপৰ বাহিৰ (৩৪.৮০ কোটি টকাৰ) পৰা পূৰোৱা হব। অৱশেষত ৬.৫৪ কোটি টকা বছৰটোৰ বাবে ঘাট বৰগৈ। আৰম্ভণিৰ ঘাট উদ্ভৱ ৪.০৬ কোটি টকাৰ লগত উপৰোক্ত ঘাট লগ লগালে আগন্তুক বছৰটো ১০.৬০ কোটি টকাৰ ঘাট উদ্ভৱে সামৰণি পৰিব।

৫৮। শেহান্তৰত ঘাট উদ্ভৱৰ পৰিমাণ ওপৰত উল্লেখ কৰা পৰিমাণতকৈ সম্ভৱতঃ সৰহ হব। অলপতে বাজ্যিক চৰকাৰে তিনিটা গৱেষ্টপূৰ্ণ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিছে। সিদ্ধান্ত কেইটা হল (১) দশমমানপ্ৰেণীলৈকে স্কুলৰ মাছুল বেহাই, (২) দহ বিঘা পৰ্যন্ত খেতি মাটিৰ ওপৰত খাজনা মাফ আৰু মাটিৰ খাজনাৰ ওপৰত আগতে থকা শতকৰা ৩০ ভাগ উপৰুৱা কৰ বহিতকৰণ আৰু (৩) বাজ্যিক হাস্পতাল সমূহৰ বাহিৰৰ পৰা অহা বোগীয়ে দিবলগীয়া মাছুল বহিতকৰণ। এই তিনিটা ব্যৱস্থাৰ ফলত প্ৰতি বছৰে ২.১৯ কোটি টকাতকৈ অধিক ৰাজহ প্ৰকৃত পক্ষে হেৰুৱাব লগীয়া হব।

ইয়াৰ উপৰিও শতকৰা ৩০ ভাগ উপৰুৱা কৰৰ সন্দৰ্ভত সঞ্চিত হোৱা অনাদায়ী ধনৰ বাবে ২.৪৭ কোটি টকা ৰাজ্যিক পুঁজিৰ পৰা হেৰুৱাব লগা হ'ব। এই বিলাক ব্যৱস্থাৰ ফল স্বৰূপে আয় আৰু ব্যয়ৰ ক্ষেত্ৰত আনুমানিক পৰিমাণৰ পৰিৱৰ্তন ঘটিব আৰু লগে লগে ঘাটিৰ পৰিমাণো বৃদ্ধি পাব।

৫৯। তদুপৰি ৰাজ্যিক কৰ্মচাৰী সকলক বৃদ্ধিত হাবত দিবলগীয়া মৰগীয়া বানচৰ বিত্তীয় পূৰ্ণ প্ৰভাৱৰ কথা এই বাজেটৰ হিচাপত ধৰা হোৱা নাই। বৃদ্ধিত হাবৰ মৰগীয়া বানচৰ বাবদ আনুমানিক ৬.৬০ কোটি টকা প্ৰয়োজন হ'ব। ইয়াৰ ফল স্বৰূপে ঘাটিৰ পৰিমাণ বাঢ়িব আৰু ১৯৭৮-৭৯ চনৰ শেষত মৰ্ত্ত ঘাটি উদ্ভূত বৃদ্ধি পাব।

৬০। মাননীয় সদস্য সকলে মোৰ লগত একমত হ'ব যে ৰাজ্যিক চৰকাৰৰ বৰ্তমান বিত্তীয় পৰিস্থিতি সন্তোষজনক নহয়। ৰাজ্যখনৰ সাধাৰণ অৰ্থনীতিৰ উন্নয়ন সাধাৰণ বাবে অতিশয় মিতব্যয়িতা আৰু সৰ্বাত্মক প্ৰচেষ্টাৰ বৰ্তমান প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে। নতুন চৰকাৰৰ এই প্ৰচেষ্টাৰ সহযোগী হ'বলৈ মই মাননীয় সদস্য সকলক আবেদন জনাওঁ।

৬১। মহাশয়, ইয়াকে কৈ মই ১৯৭৮-৭৯ চনৰ বাবে বাৰ্ষিক বিত্তীয় বিৱৰণী বিবেচনা আৰু অনুমোদনৰ নিমিত্তে উত্থাপন কৰিলো আৰু তাৰ ওপৰত লেখা অনুমোদনৰ (Vote on Account) বিৱৰণী বিবেচনা আৰু অনুমোদনৰ নিমিত্তে পিচত সদনত উত্থাপন কৰিম।

শ্ৰীনৰেন্দ্ৰ হৰদা :- এইটো আগৰ লিখাকে অনুকৰণ কৰাৰ বাবে আগৰ পদ্ধতিতেই হৈ আছে।

(ভাইচেচ-যোগান মন্ত্ৰীয়ে কবনে বজাৰত চাউলৰ মূল্য কিমান?)

শ্ৰীপ্ৰেম বৰা :- অধ্যক্ষ মহোদয়, বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে নতুন মন্ত্ৰী হিচাবে বাজেট বক্তৃতা পঢ়ি শুনালে। বাজেটত প্ৰথম পৃষ্ঠাৰ তদফাত কৈছে যে “১৯৭৭-৭৮ চনৰ বছৰটো কেন্দ্ৰত জনতা দলৰ চৰকাৰৰ প্ৰথম বছৰ। সন্তোষজনক খাদ্য পৰিস্থিতি, বৃহত পৰিমাণৰ বিদেশী মুদ্ৰাৰ সংগ্ৰহ আৰু বয়-বস্তৰৰ মূল্যৰ আপেক্ষিক ভাবে সহজ পৰিস্থিতি এই বছৰটোৰ বৈশিষ্ট আছিল ৰাষ্ট্ৰীয় মৰ্ত্ত উপাদানৰ হাব আগৰ বছৰ শতকৰা ১.৬ ভাগৰ তুলনাত ১৯৭৭-৭৮ চনত শতকৰা ৫ ভাগ আশাকৰা হৈছে।” এই কথাটো মন্ত্ৰী মহোদয়ে নিজে বজাবে-সমাৰে গৈ অলপ দৰ-দাম জানি ললে ভাল হয়।

শ্ৰীদল্লল চন্দ্ৰ বৰুৱা (মন্ত্ৰী) :- বাজেট সম্পৰ্কে পিচত আলোচনা হ'ব।

শ্ৰীপ্ৰেম বৰা :- বাস্তৱৰ লগত সঙ্গতি ৰাখি ক'ব লাগে, নিজে বজাৰলৈ গৈ চাই চিতি ল'ব লাগে।

SHRI NURUL HUDA—Mr. Speaker, Sir, we expect that new Government would face the realities boldly and courageously and they should have the guts to admit hard facts.

Mr. SPEAKER:—Please do this when your turn comes.

Now, item No. 2; the Finance Minister is to present item No. 2.

Shri KESHAB CHANDRA GOGOI (Minister)—Sir, I beg to present the Vote on Accounts for the First quarter of the financial year beginning from 1st April 1978.

Shri KESHAB CHANDRA GOGOI, (Minister)—Sir I beg to introduce the Assam Finance Bill, 1978.

Shri SHAMSUL HUDA—Sir, the Governor's approval is necessary to introduce the Bill.

Shri GIASUDDIN AHMED—Sir on a point of order, the hon. Finance Minister is to seek the leave of the House to introduce the Finance Bill. If the leave is granted, then the Bill is to be introduced.

Mr. SPEAKER—Yes.

Shri KESHAB CHANDRA GOGOI (Minister)—Sir, I may be permitted to introduce the Assam Finance Bill.

Shri Md. UMARUDDIN—Sir, the House is to consent to the introduction of this Bill, and Governor's message is also necessary for the purpose.

Shri PROMODE CHANDRA GOGOI—Sir, I think, the Bill could be circulated to the hon. members only after taking permission from the House; that means after the leave is granted to introduce the Bill then the Bill can be circulated to the hon. members. Before taking leave of the House, I think, it is not proper to circulate the Bill to the hon. members.

Mr. SPEAKER—It is being circulated simultaneously.

Shri PROMODE CHANDRA GOGOI—Sir, the leave was not granted by the House and therefore it was not proper on the part of the Finance Minister to distribute the Finance Bill to the hon. members and by that way he has violated the privileges of the House and violated the rules and procedures of this House.

Mr. SPEAKER—The Bill could be distributed in advance.

Shri GIASUDDIN AHMED—Sir, whether the leave is granted.

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Minister)—Sir, I agree with Shri Giasuddin Ahmed, hon. member that for introduction of the Bill, permission is to be obtained but for distribution of the Bill, there is no restriction.

Shri GOLOK CHANDRA RAJBONGSHI—If there is no permission given, can the Bill be distributed? Without taking the consent of the House, how the Bill could be distributed?

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Minister)—It is the inherent right of the hon. Speaker to distribute the Bill.

Mr. SPEAKER—Yes, I permitted for distribution of the Bill.

Shri KESHAB CHANDRA GOGOI (Minister, Finance) Sir, I beg leave to introduce the Assam Finance Bill, 1978.

Mr. Speaker: Has the Hon'ble Minister leave of the House to introduce the Bill.

(Voices yes, yes)

Now Leave is granted. There is a message from the Governor. "Under Article 207 (I) of the Constitution of India, I, Lallan Prasad Singh, Governor of Assam, recommend the introduction in the Assam Legislative Assembly the Assam Finance Bill, 1978."

Shri KESHAB CHANDRA GOGOI (Minister, Finance): Sir, I beg to introduce the Assam Finance Bill, 1978. (Secretary L. A. then read out the Title of the Bill).

DEBATE ON THE GOVERNOR'S ADDRESS

Mr. SPEAKER: Now, debate on Governor's address. Shri Akram Hussain will continue. He will not take more than five minutes.

শ্রী এ, এন, আক্ৰাম হোচেইন :— যোৱা কালি অধ্যক্ষ মহোদয়, মই কাছাৰ জিলাৰ অৱগাচলত জৱই লগাৰ কথা কৈছিলো, তাত প্ৰায় ৭০ খন দোকান জৱইত পৰি ধূলি-সং হৈ যায় অথচ তিনি কিলোমিটাৰ দূৰত থকা ফাইয়াবত্ৰীগেদক টেলিফোন কৰি মতাতো তেওঁলোকে জনালে দ্ৰাইভাৰ নাই আৰু সময়ত আহিব নোৱাৰিলে আৰু পিচত প্ৰায় আধা ঘণ্টা পাচত ওলালহি পলম হোৱাৰ কাৰণ সোধাত কলে যে তেওঁলোকৰ দ্ৰাইভাৰ সাজু নাছিল অকৌ পিচত ওলোৱাৰ পিচত পানী নোহোৱাত ওচৰৰ পদখৰীৰ পৰা পানী লবলৈ কলে কিন্তু তেওঁলোকে পইপ নাই বুলি জনালে। গতিকেই মই মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি কব বিচাৰিছোঁ যে অগ্নিকাণ্ড যি কোনো মহাত্মাতে হব পাৰে গতিকেই তেনে ক্ষেত্ৰত এই প্ৰয়োজনীয় বিভাগ বিলাক সকলো সময়তে সতৰ্ক থাকিব লাগে। তাত সাময়িক বিভাগৰ মানৱে জৱই নন্দনমন্ড হলে কথা বিষমই আছিল।

তাৰ পিচত মই চৰ অণ্ডলৰ কথা কও। এই চৰ অণ্ডলত বিশেষকৈ মোৰ সমষ্টিৰে ছয়গাওঁ, লটৰীয়া অণ্ডলত যোৱা ১০/১৫ বছৰে খেতি কৰি আহিছে, তেওঁলোকে তাত তাজী বহী খাজনা দি আছে কিন্তু আজিলৈকে তেওঁলোকে তাত পট্টা দিয়া নহ'ল। গতিকেই নতুন চৰকাৰে নতুন উদ্যোগ লৈ এই যি সকল খেতিয়কে তাত ইমান বছৰে খেতি কৰি আহিছে তেওঁলোকক পট্টা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব বুলি আশা কৰিলো। মই আন এটা কথা নকৈ নোৱাৰিলো, ফাইনান্স Ministerয়ে সদনত ডিঙি পৰিছে। খাদ্য দ্ৰব্যৰ জাদি দান দিনক দিন চৰি আকাশ চম্বী পাইছেগৈ, এই ক্ষেত্ৰত মোৰ কোনো মন্তব্য নাই। আজি এই যে খাদ্য দ্ৰব্যৰ প্ৰাইচ লাইন চম্বাৰচ অব কমাৰ্চে আলোচনাৰ জৰীয়তে নিৰ্দ্ধাৰিত

কৰে, কিন্তু শুনো মতে যোৱা নিৰ্বাচনত জনতা পাৰ্টিয়ে হেনো তেওঁলোকৰ পৰা চান্দা বৰঙনী লোৱা হৈছে সেই কাৰণেই এই প্ৰাইচ লাইনছোল্ড কৰিব পৰা হোৱা নাই, গতিকেই নতুন চৰকাৰৰ মধ্য মন্ত্ৰী তথা বিত্ত মন্ত্ৰীয়ে এই উদ্দেশ্যৰ বয়-বস্তৰ দৰম্ভ বোধ কৰিবলৈ সামৰ্থ্য হব বুলি মোৰ বিশ্বাস।

অধ্যক্ষ মহোদয়, তাৰ পিচত মই শিক্ষাৰ বিষয়ে কও যে আমাৰ প্ৰাইমাৰী স্কুলৰ আৰু অনান্য যি সকল শিক্ষক তেওঁলোকৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থা অতিকৈ শোচনীয়। তেওঁলোকে দৰম্ভাৰে নিজৰ পৰিয়ালটোকে ভৰণ পোষন দিবলৈ অপাৰগ। তাৰেপৰি এই শিক্ষক সকলে তেওঁলোকৰ সন্তানৰ উচ্চ শিক্ষাৰ কাৰণে অতিকৈ আগ্ৰহী কিন্তু এই কম দৰম্ভাৰে তেওঁলোকে লবা-ছোৱালীক কি দৰে শিক্ষা দিব? কোনো সময়ত তেওঁলোকে স্কুল ছফ্টি হোৱাৰ পিচত ৫/৬ টা টিউশ্যন লুৱ লগীয়া হয় বাতি ১১ বজালৈ। ইমান পৰিশ্ৰম কৰাতো সম্ভৱ পৰ, অধিক পৰিশ্ৰম কৰাৰ ফলত বহুতো শিক্ষকে টি, বিৰ নিচিনা ক্ষয় বোগত ভুগিব লগীয়া হৈছে, গতিকেই মই কব খুজিছো আমাৰ শিক্ষক সকলৰ লবা-ছোৱালী বিলাকক বিশ্ববিদ্যালয় পৰ্য্যায়লৈ শিক্ষাৰ মাচুল বেহাই দিব লাগে আৰু তেওঁলোকক বিনামূলীয়াকৈ কিতাপ যোগান ধৰিব লাগে। আমি বাৰ ব'ৰ কৈ আছো যে শিক্ষক সকল আমাৰ দেশৰ মেৰুদণ্ড স্বৰূপ আৰু তেওঁলোকেই আমাৰ ভবিষ্যত নাগৰিক সৃষ্টি কৰাৰ প্ৰধান আহিলা, গতিকে আমি বাস্তৱমুখী দৃষ্টিভংগীৰ এই শিক্ষক সকলক সহায় কৰাৰ কাৰণে আগবাঢ়িব লাগে।

(সময়ৰ সংকেত)

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আৰু বেচি দিঘলীয়া নকৰো, চৰকাৰক তিৰ সমালোচনা কৰিবলৈ নাযাও, কেৱল ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত যি খিনি আলোচনা কৰিব লগে সেই খিনিয়ে কলো, মই যি কবলৈ গৈছো সেই খিনি আমাৰ প্ৰতি ঘৰৰে মনৰ কথা, সমাজৰ কথা। আমাৰ চৰকাৰ যিহেতু জনকল্যাণমূলক সেৱাত ব্ৰতী তেনে ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে যিবিলাক জনকল্যাণমূলক আঁচনিৰ কথা ঘোষণা কৰিছে সেইবিলাক যতে যথাস্থ ভাবে পালন কৰিবলৈ পিচ নহককে আৰু আমি অগবঢ়োৱা জনকল্যাণমূলক প্ৰস্তাৱ বিলাক যাতে বিবেচনা কৰা এয়ে আশা।

মই আমাৰ চৰকাৰৰ মন্ত্ৰী সকলক এইটো অনবোধ কৰিম যে, তেখেত সকলে বিৰোধী দলৰ সদস্য সকলক যেন বন্ধ হিচাবে ব্যৱহাৰ কৰে আৰু যিকোনো এটা গৱৰ্হপূৰ্ণ সিদ্ধান্ত লোৱাৰ আগতে যেন তেখেত সকলে বিৰোধী দলৰ মাননীয় সদস্য সকলৰ লগতো আলোচনা আদি কৰিহে সিদ্ধান্ত আদি লয়। এই খিনিকে কৈ মই মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণী মাৰিলোঁ।

Shri ALTAF HUSSAIN MAZUMDAR— I take my stand in support of the Motion of Thanks moved by my young friend, the hon. member Shri Nagin Sarma. At the outset I must congratulate the Janata Government for the very bold and expeditious steps taken for abolishing the Land revenue on agricultural land holdings upto ten bighas and the surcharge on land Revenue. This has reflected the policy of the Government and demonstrated that Janata Government will be by the side of the agriculturists and have nois. This has been acclaimed throughout the State. Not only this, other measures that have been taken by the Janata Government are most laudable. Sir, this Government has

decided abolition of school fees upto Class X. It is undoubtedly a progressive measure for the poor State like Assam and this will benefit large number of people in the State. I would like to point out that this prompt action on the part of the Janata Government has made it abundantly clear that this Janata Government can act swiftly in the interest of the people of the State. Sir, I can say without any fear of contradiction that if such a decision was to be taken under the leadership of Shri Sarat Chandra Sinha, perhaps twenty meetings would have been required in the Janata Bhawan and probably some experts from Punjab would have been requisitioned to advise whether it is to be done or not. But this Government has shown that it can take decision very swiftly and forth right for the interest of the people of the State. Yesterday, hon. member Shri Sarat Chandra Sinha very boldly wanted to say that this Janata Government in the Governor's Address has not castigated the misdeeds of the previous Congress Government. I must thank this Government that it has not rushed to castigate the misdeeds of the previous Government. It cannot be done without examining the records very carefully. But that does not mean that previous Government has no misdeeds to its credit. I am thankful to the hon. member, Shri Sarat Chandra Sinha when he said that even if it is not mentioned in the Governor's Address, Members have the right to express it in the House, and definitely time will come when it will be placed in the House so that people of the State may know how this Congress Government's misrule made the State bankrupt. Facts and figures will reveal it. Sir, I would like to point out that it has been rightly said in the Governor's Address that this Government is determined to continue its efforts towards removal of poverty, attainment of economic self-reliance, upliftment of the backward classes and narrowing down regional disparities and imbalances. And, I am sure this Government with due efforts will be able to deliver goods because it is the people Government. Sir, it is a matter of great satisfaction that in the Governor's Address due attention has been given to the problem of flood both in the Brahmaputra and Barak valleys. Proper attention has also been given to agriculture, irrigation, health, communication, unemployment, etc. It goes to the credit of the Government which has been installed very recently. It is a tribute to the people of this State who have installed the Janata Government throwing out the Congress Government who misruled the State. I am also happy to note that the problems of Char area has also been dealt with in the Governor's Address. For the last thirty years the people in the Char areas were made to live a sub-human lives. Now, I am sure this Government will give due attention to the people of Char areas their distress will be allviated. I would request the Government through you, Sir, things should be allowed to move fast so that confidence may be reposed in the mind of the people who had so long been betrayed by the previous Government. Sir, in the Governor's Address attention has been given to the problems of co-operatives. It is undoubtedly a fact that a poor State like Assam cannot afford to ignore co-operatives if it is to survive economically and if it is to supply essential materials to the poor and weakest section of society at fair price. Sir, today the position of the co-operatives are most distressing. The share holders' money is fritteree away. The cooperatives are running at loss. The Congress Government said in 1976 that 51 p. c. of the cooperatives are running at a profit. It is nothing but a jugglery of accounts. I would request the Govern-

ment through you, Sir, that Government should immediately examine the records and accounts of all the cooperatives so that truth may come out. If you are to revive confidence in the mind of the people about the Co-operatives, our Government should clear this Aegians table. Misrule of Sinha Government for the last six years have been agonising the minds of the people extremely.....(interruption from the Congress benches).... Mr. Speaker, Sir, the hon'ble member should have patience. A Hon'ble member who held the most exalted position of Deputy Speaker, he must learn how to behave in the House. (applause from the Janta Party benches) Sir, when these co-operatives were started the poor people felt their lot will be improved. In all the G. P. there are co-operatives. But as things stand now the people are losing faith in it. The pertinent question, if asked, why this has happened the obvious answer is this: the Congress Government politicalised the entire co-operative as a result of which co-operatives have been ruined. Unfortunately the former Chief Minister, hon'ble member Shri Sinha is not here now. I would have been happy if I could speak before him. Sir, people elected the co-operative chairman and when they were not to the liking of the former Chief Minister and former Ministers the files and records were called and these were kept there. Elected co-operatives were not allowed to function and this is how the loud defender of democracy, Hon'ble member Shri Sarat Chandra Sinha acted for the last 6 years. They had not the guts to refer their stooges to go for appeals under the provision of co-operative bye-law and under the cover of emergency they did all the misdeeds. We are happy that the people of Assam have not forgiven them; they have thrown them out. Sir, as regards Panchayat, you are well aware that before the establishment of Panchayati Raj under the new Panchayat Act there were slogans from the Congress party that de-centralisation is taking place: there would be no need for the people to come to Dispur.

Sir, it is the bounded duty of the present Government to re-establish the Panchayat Raj and go for decentralisation in the truest sense of the term. And the policy of the Janata Government as it stands, is in favour of decentralisation. I am sure, decentralisation of Panchayat will give the people a sense of participation in the administration. Two tier Panchayati Raj system has proved to be ineffective. As a result of 2-tier system i.e. Mahakuma Parishad and G. P. the blocks are becoming inactive. I feel Sir, in the near future, 3-tier Panchayati Raj system will be introduced so as to make the Anchlik Panchayat more effective. There is no leadership in this level now due to two tier system.

The Congress Government under the leadership of Shri Sarat Sinha has brought ruination to the people of Assam. I am told, the other day, when Shrimati Indira Gandhi came to Nowgong she confessed publicly that she committed a great mistake in her life in putting up Shri Sarat Chandra Sinha as the Chief Minister of Assam against the wishes of the people. Of course, I do not grudge Hon'ble member Shri Sarat Chandra Sinha's entry in the administration through the kitchen door of Shrimati Indira Gandhi. But the people of Assam

sent him back through the same kitchen door. Sir, Shri Sinha yesterday quoted some figures to put up the proposition that the Janata Government is a minority Government. Sir, the figures will be lie; he has not placed the whole facts before the House. Total vote caste was about 66% out of which Janata Party got near about 27.56%, its associate party got 2.60% which comes to 30.10%. Besides that Independents got 25.62% and the Electorate of some of the Independents gave mandate to them to join the Janata Party. Even if we forget for a moment the support given by the Left parties, C.P.I.(M) and R. C. P. I. even then we can say that we are not having minority Government. We are thankful to the Left Parties, who in their wisdom have come forward to support this Government to honour the wishes of the people. (Shri Samsul Huda: so long you go proper). Sir, during the emergency, so much we have heard about land reforms and lands to the landless people. Sir, you are aware that Ministers were sent out to different places with much funfare costing huge expenditure to the exchequer for distribution of land to the poor people. Sir, you have seen that in the districts thousands of people were applying for land and they were running from post to pillars just to have their names in the list of landless. Even the people with small holdings sold their land and other properties and got their names recorded in the list of landless by paying money to touts, Mandals and other corrupt officials. But nowhere the people actually got land. The then Chief Minister Shri Sinha when he went to Khaspur we showed him that the land distributed there is in high hillocks where nobody can climb even. These bogus figure were given to the All India Radio for broadcast to show people of Assam that the Assam Government gave land to the people. But people know, this is not a fact; it is far from truth and farthest from correct fact.

Sir, I agree with the hon'ble member Shri Noorul Huda so far as the price of articles are concerned. As regards the articles of daily necessity which are essential for poorer section of the people, in dealing with these we must face hard facts. I agree. But one salient point is that though the price high even to-day, the prices that were prevailing before the election were much higher, and the price of salt at that time went to what extent is well known to you Sir. Now it is going down, but it should be further brought down. It has not come down to the expected level. So I would beseech the Government through you Sir, that all out efforts must be made to reduce the price of essential commodities. Sir, in Assam we have got very efficient and at the same time a capable band of officers and Government employees and I am sure they are not less patriotic than anybody else. If proper leadership is given certainly they would work for the people because they are people of the State and they also want the welfare of the people. But unfortunately during emergency these officers have been demoralised. We have found that very good officers have been penalised either by demotion or transfer because they did not hang on the verandah of those Ministers and others in authority I am sure, the Janata Government will make it a point to judge the officer by their ability, calibre and efficiency and not by how long they stood on the verandah of the Ministers. Sir, we want to boost up the morale of the officers; we will have to work through them and we will have to execute plans and programmes through them. So their morale must be boosted up. Sir, I am happy to find

that in the Governor's speech it has been categorically stated that those officers who suffered during emergency, Government is taking up the matter and this will be decided within 10th April, 1978. In this connection I have got a humble submission on principle, my point is that they should be straight way reinstated. Why? Because they were penalised under the garb of emergency which we do not accept as it was done against law and natural justice. Therefore, they should be reinstated. I am not supporting any corrupt official. But it is a question of legality, propriety fairness and natural justice. I am conveying to the Government that under Article 311 of the Constitution of India it is the bounded duty of the Government to give them proper scope to defend them. Sir, as far as I know, most of the officers were penalised under the provision of the Article 311 of the Constitution of India. The Article 311 proviso (b) states that "where the authority empowered to dismiss or remove a person, or to reduce him in rank is satisfied that for some reason, to be recorded by that authority in writing, it is not reasonably practicable to hold such inquiry". Sir, I do not find that there will be any difficulty in holding an enquiry, as embodied in Article 311 of the Constitution. Sir, every citizen has the right to have the natural justice and to depend himself. I hope the officers can be reinstated by the Government and they should not be allowed to suffer because of the punishment inflicted to them during the emergency. Fresh proceedings may be drawn according to law if any one of them is found liable for any charge of corruption or nepotism. Many officers have been dismissed without giving them any chance to defend themselves. Then, sir, I would like to mention about the fate of a teacher who did not receive his salary for about 19 months for no fault of his own during emergency. He was Mr. Manik Chandra Das of Kampur. Sir, he did not get any salary for about 19 months. Sir, you can very well understand how a man can run his family without receiving the salary for about 19 months. This was the state of affairs during the period of emergency. I would, therefore, urge upon the new Janata Government to take action immediately for removing the injustices done during the emergency. Sir, I do hope new Janata Government will surely take action immediately to remove the injustices done during the emergency. Sir, yesterday, the previous Chief Minister and Hon'ble Member Shri S. C. Sinha, was wailing that there was no mention of minorities in the Governor's Address. Sir, of late Shri S. C. Sinha, has developed a sense of love for the minorities. It is good; it is better late than never. Sir, if you examine the record of treatment towards the minorities during the last 6 years, then you will find how he loved the minorities so long. Sir, last 6 years tale it is a shocking history of minorities. It is a history of humiliation for the minorities in the field of services, not only in the Government services but also in semi-Government services and in other services in Assam. Sir, by minorities—I do not mean only the muslims; I mean Christians, Jains and Buddhists Linguistic minorities. At the sometimes the scheduled castes people also deserve due attention Sir Minorites did not get their due shares in the Government and semi-Government services during the regime of Hon'ble Member Shri S. C. Sinha. They did not get justice in the administration during the last 6 years. Sir, if we take the percentage of Muslims then we find that there percentage is about 25% of total population at Assam. Sir, they did not get the due share in the administration. No Government can

remain in power for long disregarding their legitimate interest and grievances. Sir, I have joined the Janata Party with the hope that the Janata party will work for the weaker section of the people and it will do justice to the minorities and it will not do anything which will go against the interest of minorities. Sir, I am sure the new Janata Government will try to remove the injustice in no time. Therefor, Sir, I have decided to support the Janata party and I will surely stand as a rock to support it both inside and outside the House till there is any occasion to doubt its bonafides to the legitimate grievances and demands of minorities. Sir, I am sure our beloved Chief Minister will examine and look into the grievances of the minorities who had to suffer a lot during the hands previous Government. Sir, I am sure the Hon'ble Members in this August House both in the Government and opposition will agree with me there should be all out effort to bring justice to the minorities. Sir, in this connection I would like to mention about a circular issued by the Appointment (A) Department No. AAP. 87/68/13, dated the 26th September 1968. This circular was issued under the signature of the Chief Secretary. This circular relates to the implementation of accepted decisions of National-Integration-Council meeting of June, 1968, regarding recruitment to Government services. Sir, I am reading out the contents of the circular. I quote 'the National Integration Council in its meeting held at Srinagar in June, 1968, besides other things decided that effective measures should be taken to ensure that no discrimination is made in the recruitment to services at all levels. This matter had also come in for discussion at the Chief Ministers' Conference held in New Delhi on 19th May, 1968. In order to implement these decisions and recommendations the State Government desires that all possible efforts should be made to give adequate representation of members of the minority communities to Government services subject to the observance of the relevant provisions of the Constitution and rules made thereunder. In the matter of appointment it is to be particularly ensured that no prejudices are allowed to work against certain communities and that proper opportunities are provided to minority communities such as Muslims etc.'. Sir, it is a matter of great shame that Shri S. C. Sinha's ministry flouted the decision of the meeting of integration council and the said circular. Sir, now he has become lover of the minority. Then, Sir, on 6th and 7th of March, 1974 a meeting was held at Gauhati known as minority convention and in that meeting there was a large gathering of minorities not only Muslims, but Budhists, Christians and Jains and in that meeting Shri S. C. Sinha. was present. Sir, in his presence I moved a resolution which was adopted unanimously I quote.

কেন্দ্র আৰু ৰাজ্যিক পৰ্যায়ৰ চৰকাৰী চাকৰিত ৰাজহুৱা উদ্যোগ সমূহত, বেসক প্ৰতিষ্ঠানত, জীৱন-ৰীমা নিগমত আৰু অন্যান্য অনবদ্যপ অনবদ্যত সংখ্যালঘু সকলৰ কৰ্মসংস্থান জনসংখ্যা অনুপাতে হ'ব লাগিব। অভিৱৰ্তনে অনবদ্য কৰে যে মাজুৰীয়া কৰিবৰ আৰু মৰীয়া সকলৰ অভাৱ অভিযোগবোৰ সহানুভূতিৰে বিবেচনা কৰিব লাগে যাতে এওলোকৰ স্বাভাৱীন উন্নয়ন সাধিত হয়। অভিৱৰ্তনে পৰামৰ্শ দিয়ে যে চৰকাৰে পিচ পৰা শ্ৰেণীৰ বাবে এনেকুৱা এটা আয়োগ গঠন কৰাৰ যত্ন-যত্নতা বিচাৰ কৰি চাব লাগে যিয়ে সংখ্যালঘু আৰু অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰত পিচ পৰি থকা মজলমান, খ্ৰীষ্টিয়ান, বৌদ্ধ আৰু শিখ সকলৰ অৱস্থা সম্পৰ্কে তদন্ত কৰি তেওঁলোককো পিচ পৰা বদলি গণ্য কৰি

তেওঁলোকৰ বৈলিকাও অতিৰিক্ত অৰ্থনৈতিক সা-সৰ্বিধা আগবঢ়াব পৰা হয়। আৰু অভিবৰ্ত্তনে পৰামৰ্শ আগবঢ়াই যে চলিত ১৯৭৬ চনৰ পৰাই প্রশাসনিক ব্যৱস্থাৰ মাধ্যমত সংখ্যালঘু সকলৰ মাজত অৰ্থনৈতিক দিশত অন্যান্য পিচ পৰা লোকৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰয়োজ্য সা-সৰ্বিধা দিয়া হওঁক।

নদী কাষৰীয়া আৰু গড়াহনীয়া প্ৰাৰ্ণিত এলেকাবোৰত বসবাস কৰা সংখ্যালঘু সকলৰ বহুসংখ্যক লোক সততে গৃহহীন হৈ এই শ্ৰেণীলোকৰ সংখ্যা বৃদ্ধি কৰি আছে। এতেকে মাটিহীনক মাটি পত্তন দিয়াত আৰু গৃহহীনক গৃহৰ সংস্থান দিয়াত এই শ্ৰেণী লোকক অগ্ৰাধিকাৰ দিব লাগিব। অভিবৰ্ত্তনে অন্তৰ্ভব কৰে যে কুৰিদফীয়া কাৰ্য্যসূচীৰ সৰফল পোৱাকৈ সংখ্যালঘু সকলৰ ক্ষেত্ৰত ব্যৱস্থাৰলী স্থাপিত কৰিব লাগে। এই অভিবৰ্ত্তনে চৰ এলাকাত পত্তনৰ কাৰণে মাটি পৰিৱালে প্ৰতি ২০ বিঘাকৈ হোৱাতো উচিত বুলি গণ্য কৰে।

সংখ্যালঘু সকলৰ মাজত দৰিদ্ৰতম পৰিৱালবোৰৰ কাৰণে বিশেষ বোৱা-কটা (ভাত শিল্প) আঁচনি প্ৰস্তুত কৰিব লাগে যাতে এওঁলোকৰ যি সকল ভিতৰতাই এই বিষয়ত অজ্ঞ তেওঁলোকে ঘৰত পৰিৱালৰ প্ৰয়োজনীয় কাপোৰ তৈয়াৰ কৰি লব পাৰে। সংখ্যালঘু অধ্যুষিত এলাকাবোৰত অন্যান্য কুটীৰ শিল্পস্থাপনৰ কাৰণে উৎসাহ দিব লাগে যাতে এওঁলোকে খেতিৰ বাহিৰেও বিকল্প জীৱিকাৰ উপায় লব পাৰে।

সংখ্যালঘু সকলক ঠিকা, পাম্ৰিট, সৃষ্টিশীল আঁচনি, মীনমহল আদিত চৰকাৰী সা-সৰ্বিধাৰ ন্যায়সংগত অংশ দিব লাগে। ভিতৰৰা অঞ্চলত বসবাস কৰা সংখ্যালঘু সম্প্ৰদায়ভুক্ত লোক সকলৰ কাৰণে বেংকৰ সা-সৰ্বিধাৰ বিশেষ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

In that meeting Shri S. C. Sinha was present and he assured that he will implement the decision resolution of the meeting. Sir, he did not implement it. He betrayed the entire minority community. Then, sir, another circular was issued under the signature of the Secretary to the Government of Assam, Department of Personnel and Admn. Reforms. Sir, this circular was issued to all Heads of Departments under the signature of Shri Bhaskar Barua. Sir, the contents are as follows. "I am directed to say that it is considered necessary to rationalise appointments in Government and semi Government Services and agencies in order to suitably reflect the subdivision wise population pattern of various communities in each subdivision.

It is initially proposed that appointments to Grade—III and Grade IV personnel in the various district and subdivisional offices under each Head of Department should, by and large, reflect the subdivision wise pattern of population. For this purpose the D. C./S. D. O. shall draw up, for each subdivision, a list of communities and define the population ratio of each such community. Community for this purpose shall mean specific significant population groups including backward classes listed as such. Thereafter in the matter of fresh appointment in district and subdivisional offices under each Head of Department the population pattern so intimated should be sought to be suitably reflected to the extent possible and within the framework of prescribed recruitment rules and procedures.

It may be stressed that, wherever examinations and test are held for recruitment to any category of posts at the district and subdivisional level in the Head of Department Offices, prescribed minimum qualifications and standard should be maintained. Thereafter candidates possessing the minimum qualifications and achieving the minimum standard as are prescribed should be given due weightage in terms of the Subdivisional population ratios of the respective communities."

This is the circular sir, issued by the then Chief Minister, Shri Sarat Chandra Sinha. After issuing the Circular, there was said to be a secret instruction to the Heads of Departments not to function as per circular. So, I must say sir, that this is a great betrial to the minority community by the then Chief Minister, Hon'ble Member Shri Sinha, his ministry and Muslim Members of the Council of Ministers. These muslim members were decoration in the ministry and meant for garlending the statues. And thereby they betrayed 46 lakhs of muslims. We the minorities are no longer in a mood to tolerate these injustices. If I remember correct sir, there was a resolution to reflect the population pattern in this august house. The matter came up in the cabinet also. It is reported that no desicion was made. But sir, the muslims have been betryed uttimately. The then Chief Minister speaks about Kora, and he professes to be very much sympathetic to the muslims. But in practice we saw a different picture of Shri Sinha.

Sir, we oppose the move for separation of Cachar by a few number of persons of Cachar, now in Gauhati, we are for harmony between the people of Brahmaputra Valley and Cachar. There should be a new attitude of doing justice to the minority community, Scheuled Castes and backward classes so that they may get their due share in administration. I am confident that this Government will certainly give due attention to the minority community. The day on Governor's address the then Chief Minister was very much concerned with the minority community. I already referred to what he has done for this unfornunate community.

Sir, we are very much consious that this ministry was instaled only a fortnight ago and it cannot show miracle. The then Chief Minister Hon'ble member Shri Sinha said about number of ministers in this Ministry. But before that, he should have his own face in the mirror. People would not forget what has happened in the last ministry.

Sir, I will touch one or two points more which are necessary. I belong to the District of Cachar, a Bengali speaking area and my mother tongue is Bengali. Surely I will want due place and place of honour for it. But that does not mean Assamese should not be developed in the State of Assam. If it does not develop in Assam were it will develop.

Another unfortunate thing is happening here and Government should take note of it. A few Bengali people of Cachar, now in Gauhati are indulging in mischievous propaganda as self appointed spokesman of Cachar. They have no authority to speak for Cachar and for separation of Cachar. The people of Cachar and minorities know

them well. Janata Government should be aware of their activities and scrambling for seats in Janata Ministers' vehicle. These few people were once thick and thin with the then Congress Home Minister and was his pet companions.

Mr. Speaker:—How long you will take?

Shri GIASUDDIN AHMED : Each member use to get only ten minutes. Sir, what is the total time allotted to us ?

Honourable SPEAKER : It has announced earlier. The other members will not be affected.

Shri ALTAF HUSSAIN MAJUMDAR : Mr. Speaker Sir, I have seen that there is Governor's Address mention about the Barak River and Barak valley. I would like to say about some more serious problems. For want of sluice gates over ROKO, KURIA, HOKSUR, GHAKHARA, GORGORI in Amguri River training scheme, every year vast areas are flooded inspite of costly embankments causing huge loss. First of all, these sluice gates should be put up. In Turidurkandi within Sonai area protection wall should be started otherwise further erosion of the embankment will take place.

Another point I would like to mention here about the necessity of construction of bridges at Hatikhal and Mohanpur, I hope, the present Minister of P. W. D. will look into it.

In Cachar there is a transport building, constructed during the Ministry of Shri Mohendra Mohan Choudhury and Shri B. P. Chaliha at the cost of Rupees twenty lakhs for divisional office of transport. The office building is now lying idle and it is now getting damaged. So, I would like to draw attention of the present Ministry to see that this costly building is used for the fruitful purpose, i.e., for divisional office. Now, about education, my suggestion is that let us provide the schools with black-boards where there is no black-board and to provide benches where there is no bench. It is really a matter of shame that even after 30 years of independence the schools could not be provided minimum required facilities. I hope the Janta Government will take immediate steps to provide the blackboards and benches in the schools. How can they read without blackboards and benches ? There must be some urgent steps for education. Now about border dispute with other neighbouring States I beg to state that during the last Assembly election there was confusion at Chaigaon area where about 10 villages were claimed by Meghalaya and though these are Assam both the States put up election centres there. So this may be taken up with the neighbouring State and the confusion should be removed. Now, I have great faith in this Ministry and hope they will act for the benefit of the people. Shri Borbora, who was serving the people as a socialist, now he is the Chief Minister and he is in power. He has experience and I think he will be doing his best in solving the problems.

My voice will be lent in this august house for the cause of the havenous, weaker section of the society and for the minorities.

Shri RANENDRA NARAYAN BASUMATARI:—Mr. Speaker Sir I take my stand to speak a few words opposing the motion of thanks. I am actually amazed to find that this Government is a Government of contradictory ideologies. The Janata Government came into power as entered into an unholy alliance with the P. T. C. an organisation which sprang up with an ultimate objective to achieve a separate State and for achieving this objective they are committed to give a relentless fight and that is a fight against integrity. Even in the recent agreement in between the parent body and youth wing of the P.T.C.A. as we found on record they have not abandoned the demand for a separate State. That is why, Mr. Speaker Sir, I have stated about the composition of this Ministry, what sort of contradictions we have found in this composition. What they say out side the House is that they do not want any development Scheme. They do not want road, School, Dispensary. What they want is a separate State i. e. Udayachal. So to-day in this August House I want to know categorically from the Hon'ble Chief Minister. Our PTC friends must not get irritated. They might be irritant but they should learn to tolerate that this is a fact. So, I want to know from the Hon'ble Chief Minister what is the actual position—should we understand that the P. T. C. has abandoned demand for Udayachal once for all or should we understand that Janata Government has supported the demand for Udayachal or should we understand that this unholy alliance which has come into being is only as a result of purely political opportunism for the information of this August House. I want to know categorically from the Chief Minister. Mr. Speaker Sir, just now one Hon'ble Member of the treasury bench Mr. Altaf Hussain Mazumdar spoke a lot and in almost the whole part of his speech he was dealing with the past performances of the Government. But Mr. Speaker Sir, may I request him through you that he should look back to what he did, for amelioration of the condition of the minority communities? As the Hon'ble Member was dealing with the past performances of the Ministry. It is within my right that I can speak here about the composition of the Ministry as a passing reference.

Now, I want to deal with some points. In dealing with the Governor's address what we have found that the Governor's address is quite a picture of sorry state of affairs. It is a sorry state of affairs because there is no new direction for solution of unemployment problem. Our Hon'ble friends in this House will bear me out that lakhs of educated unemployed youths and other landless labourers have remained without any job. We have not been able to provide any jobs, any work for these people and actually in the Governor's address there is no new direction, nothing of the sort how this unemployment problem which is the most burning one, is likely to be solved. What is the objective of the present Government to solve this problem. As other members of this House demanded yesterday, I want to state that so long this Government has not come forward to solve the problem of the unemployed educated youths. The Government must come forward with some substantive schemes for providing employment opportunities to the unemployed educated youths. So, this is my request to the Janata Government to look forward and to adopt some scheme in this regard. Mr. Speaker Sir, about abnormal price rise of the essential commodities my Hon'ble friends will certainly agree with me that the price rose just after the elections and just after the installation of the Janata Government at the Centre. The rise of price has become so alarming and

the people of the villages who are the common consumers are suffering so much which cannot be described in any language. Therefore, what the new Government want to do should be declared in a specific term. How they want to bring down the price? They have announced some arrangements for giving some subsidies to Masur dal item. May I know from the Minister on how many items of consumer goods the Minister wants to give subsidies? On how many items the Government is prepared to give subsidies. Mr. Speaker Sir, I want to come to another point which is also similarly alarming. This is about procurement of rice and paddy. We could learn that at the time of the last Government the procurement of paddy came to the tune of 35 lakhs of quintals. But when the new Government at the centre came into being they have lifted the restrictions on movement of various commodities throughout the country, and as a result of this the State of Assam has been very badly affected. Because the State of Assam is a rice growing State and I hope the honourable members would agree with me that our State is industrially very backward and therefore the economy of the State is dependant on agricultural products. Since the time of abolition of restriction on movement of paddy and other commodities the State has got no stock which in fact a misdeed of the Janata Government as a whole. We have found in the markets in the villages, the price of paddy has gone upto Rs.50 per maund and the price of rice has gone up to Rs.2 per k. g. Is there any remedy to this? I hope the new Government take proper steps to make available the essential consumers' goods particularly rice and dal at a cheaper rate. Along with this I would like that the public distribution system should be geared up. So long we were getting essential commodities through the co-operative system at a reasonable rate. But now the public distribution system is confined to only supplying sugar at a reasonable rate. I would suggest that sugar, rice and similar other commodities should also be supplied through the co-operatives. The honourable member Shri Altaf Hussain Majumdar has also referred to that. It is very often said that the Chairmen of the Co-operatives are congressmen which is not a fact. The Chairmen are of the Co-operative Societies are selected through elections and hence the manner in which things are said seems to be incorrect. The allegation that the members of the ruling party I mean the Congress party are posted in such posts is grossly incorrect, and hence I cannot agree with them on this. I appeal to the honourable Minister incharge of co-operation that this movement should be given a push in the right direction.

Now, Sir, I want to deal with education system in the State. On education the Janata Government have announced some exemption which is in the shape of free entry into the school upto Class X. Since it is a good measure we would support it since it goes in favour of welfare of the people. But there is no doubt that some trouble in respect of opening of new schools will arise when the guardians of the children would be feeling insecure in sending their children to schools as the new school may not get grants from the Government. A great problem will arise whether new venture schools, High schools or M. E. schools should be opened or not. A clear policy decision is needed on this and this problem should be carefully

looked into. In each and every village there should be one L. P. school. It was the policy of Congress Government had established so many thousands of L. P. Schools and yet there remain many more to be opened to cover all the villages. The condition the existing L. P. Schools should be properly looked after, as the conditions of these schools are fast deteriorating. The buildings are on the verge of collapse and children can see sky through the roof of the school building. The condition of the teachers is also appalling. If the Janata Government wants real change in the educational atmosphere then the welfare of the teachers is also to be carefully looked after.

Now, the previous Government has already provincialised the High Schools, M. E. Schools and L. P. Schools. So the Congress Government has done a lot. In this connection many more things are to be done and fulfilled by the Janata Government like the conditions of the teachers, their pensions, provident funds. These should be looked into. Now, Sir, about the health problem. During the previous Congress Government we have seen, some hundreds of health sub centres have been established. Now it is up to the Janata Government to decide the pattern of staff for these health sub centres. Unless doctors, compounders or pharmacists are provided in the health sub centres then it will not be possible for the people in the rural areas to get the facilities of treatment. We know there are no much available vacancies for MBBS doctors in the State. From experience we know, last year only 208 MBBS doctors posts were vacant and those vacancies were filled up through the APSC. After that there were about 68 vacancies. But every year there are MBBS doctors passing out, and it is to be seen how they can be accommodated. They have got some facilities they can practice but by practice along our new doctors do not want to survive and there will be unemployed MBBS doctors. These unemployed MBBS doctors should be provided with jobs in the health sub centres and in this regard I agree with Mr. Nagen Barua, the hon'ble member who supported the motion of thanks. He gave a good suggestion that all the sub centres should be upgraded to State dispensaries and I entirely agree with the hon'ble member because the earlier it is done the better. The health sub centres have no provision for doctors. So these should be converted into full fledged State dispensaries and if it is not possible to upgrade them then all these sub centres should be provided with doctors and pharmacists.

Mr. SPEAKER, Sir, about the welfare of plains tribal and backward classes I have one request to make because this department has got to be looked after very carefully so that the weaker sections of the people can get better treatment. If the Janata Government is committed to the welfare of the scheduled caste and scheduled tribe people this TA. & WBC. department must be looked into after properly so that the outlays earmarked for the welfare of these people are not wasted. That must be looked into very carefully and here I have got one request to make so that proper attention can be given to this department. This TA. & WBC. department should be retained by the hon'ble Chief Minister himself so that in the meetings of the

scheduled caste, scheduled tribe and other backward classes advisory councils, the Chief Minister as chairman of these councils can preside over and if some more financial assistance is necessary then the hon'ble Chief Minister as the chairman of these three councils will be able to take up directly with centre and his emphasis will be more effective. About the BG line Sir, because I am from Goalpara district, Kokrajhar town, the target date for BG line completion is 1980. But the progress is very very slow; it is progressing at a snail's pace and we cannot think it could be completed within the target date.

Shri DULAL CHANDRA BARUA, (Minisier-It) will be completed.

Shri RANENDRA NARAYAN BASUMATARI-If it is completed as the hon'ble Minister Mr. Barua has said then it is a relief for us and then perhaps the demand for extension of the BG line upto Tinsukia may be possible and by that time whether the Janata Government will be able to survive we will see. Though I have got some other times to speak, I feel that I should stop here and give facility to others. Thank you.

*ডাঃ তাৰিণী মোহন বৰুৱা :-মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ইয়াৰ আগতে ৰাজ্যপাল ডাঙৰীয়াই যিটো ভাষণ দিলে, আৰু সেই ভাষণৰ ওপৰত যিটো ধন্যবাদ সূচক প্ৰস্তাৱ, সেই প্ৰস্তাৱ সমৰ্থণ কৰিছো আৰু মই ৰাজ্যপালক ধন্যবাদ জনাইছো। কিন্তু তেখেতৰ ভাষণ শুনি এইটো কথা মোৰ মনলৈ আহিছে যে এই ভাষণ বৰ লৰলৰীকৈ লিখাৰ নিচিনা হৈছে। সেই কাৰণে কিছু কথা ইয়াত উল্লেখ কৰা নহ'ল ব'লি আমি ভাবিছো। আৰু সেই কাৰণেই তেখেতৰ ভাষণত যিবিলাক কথাই ঠাই নাপালে সেইবিলাক মই চৰকাৰক আঙুলিয়াই দিবলৈ বিচাৰিছো। হয়তো এইখিনি কবলৈ যাওতে অলপ সমালোচনা কৰাৰ নিচিনা হ'ব, হয়তো কংগ্ৰেছ বিধায়ক বৃন্দসকলে ভাবিছে আৰু তেখেত সকলে আনন্দ লাভ কৰিছে। দৰাচলতে এইটো নহয়। মই সমৰ্থণ কৰিব বিচাৰিছো আৰু যিখিনি ব্ৰটী হৈছে সেইখিনি স্বীকাৰ কৰো। এতিয়া ইয়াত কংগ্ৰেছী ভাই বৃন্দ সকলে আনন্দত আলস্পন্দ হোৱাৰ কাৰণ নাই। ইয়াত এক বছৰৰ কাৰণে যিখন চৰকাৰৰ দিনত যিখিনি ঘটি গ'ল সেই খিনি দৰুৱাৰিব নোখোজো। কাৰণ এই খিনি কথা সকলোৰে জানে। কিন্তু এই খিনি আপোনাৰ জৰিয়তে মই চৰকাৰক আঙুলিয়াব খুজিছো। সেইটো হৈছে আন্তঃৰাজ্যিক সীমা আমাৰ মেঘালয় বিধান সভাৰ ৩৪ নং নংস্তান সমষ্টি অসম বিধান সভাৰ ৩৯ নং চয়গাওঁ কিছু কৈছে কিন্তু মই বহুলাই ক'ব বিচাৰিছো। চয়গাওঁ আৰু মেঘালয়ৰ যিটো সীমা তাত মেঘালয় বিধান সভাৰ ৩৪ নং নংস্তান সমষ্টি অসম বিধান সভাৰ ৩৯ নং চয়গাওঁ সমষ্টি পৰীক্ষা কৰি জানিব পৰা গৈছে যে ১০ খন গাওঁ দৰম্যোটা সমষ্টি মেঘালয় আৰু অসমৰ ভিতৰত তেওঁলোক ভোটৰ লিষ্টত সোমাই আছে।

সেই কেইখন গাওঁ হৈছে কাটালবাড়ী, শান্তিপুৰ, ১নং ২নং শাকমৰি, আমৰুংখানা, ৰাজাপাৰা, উকিয়াম, বৰঘৰলি, খালবাকাল, চানচালিপাৰা, হাতী গড়। এই ১০খন গাওঁৰ ভিতৰত ভোটৰ সংখ্যা প্ৰায় ৪০০০ হেজাৰ। অসম চৰকাৰে এই গাওঁৰ কৰ্মণে চয়গাওঁ সমষ্টিৰ ৯ নং ভোটৰ কেন্দ্ৰ হ'ল কাটালবাৰী, ১০ নং ৰ বৰি মাৰি, ৮নং পদৰণ গাওঁ ১৭ নং উকিয়াম, ২নং পাট গাওঁ, ৮০ নং বালিকুৰি, ৮১ নং হাতীগড় আৰু মেঘালয় চৰকাৰে ভোটৰ কেন্দ্ৰ খনিলে (১) কম্পাদৰি (২) শাকমৰি আৰু (৩) কুৰচাই।

*Speech not corrected.

ফলত তাত ভোট গ্ৰহণ কৰা নহ'ল। গতিকে এই সীমা ব্যৱস্থাটো অতি সোনকালে সন্মীমাংসা কৰিব লাগে। ইয়াৰোপৰি ভবিষ্যতে যাতে কোনো বকমৰ গোলমাল নহয় তাৰ ব্যৱস্থাও হাতত লব লাগে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, এইখিনিতে মই এটা কথা উন্নয়নৰ খবৰজিছো। অসমৰ এতিয়াও বৰজন সংখ্যক লোক অৱহেলিত হৈ আছে। এই কাৰণেই অৱহেলিত হৈ আছে যে তেওঁলোকৰ কাৰণে কোনেও চিন্তা কৰা নাই। সেইখিনি হৈছে প্ৰাক্তন সৈনিক সকল। আপোনা-লোকে জানে যে প্ৰাক্তন সৈনিক সকলে তেখেতসকলৰ গোটেই জীৱনটো দেশ বক্ষাৰ কামত খটুৱায়। যেতিয়া উভতি আহি ঘৰ পাইহি তেতিয়া ঘৰত আহি ঘৰ-বাৰী বা আন তেনে কোনো সৰ্ববিধা নাপায়। এই খিনিতে মই এজন লোকৰ কথা কব খবৰজিছো, অৱশ্যে তেওঁৰ নামটো পাহৰিলো। সেই মানবহজন যোৱা ত্ৰিশ বছৰে এয়াৰফোৰ্চত আছিল। ঘৰৰি আহি দেখিলে যে তেওঁৰ যি আঠ বিঘা মাটি আছে সেই আঠ বিঘা মাটিও আনে আবদ্ধ কৰি ৰাখিছে। আৰু আজি সাত বছৰে ঘৰজও সেই মাটিখিনি মোকলৰ পৰা নাই।

*শ্ৰীদললাল চন্দ্ৰ বৰুৱা মন্ত্ৰী :— ক'ত ক'ত?

*তাৰিণী মোহন বৰুৱা :— নলবাৰীৰ ওচৰ

ৰঙিয়াত। এনে ধৰণৰ উদাহৰণ বহুতো আছে। কোনো ঠাইত হয়তো কোনোজনৰ শ্বামী মৰিছে, ল'ৰা-ছোৱালীৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই। তিবোতাই ভিক্ষা কৰি জীৱন কটাবলগীয়াত পৰিছে। অলপতে ৰঙিয়াত প্ৰাক্তন সৈনিক সকলৰ এখন সমবোহ হৈছিল তাত এনে ধৰণৰ বহুতো কেচ ওলাইছিল। আমাৰ অসমত এতিয়ালৈকে প্ৰায় আশী হাজাৰ প্ৰাক্তন সৈনিক আছে। যোৱা বছৰ মধ্যমন্ত্ৰী শ্ৰীশবত সিংহ ডাঙৰীয়াই কৈছিল যে আমাৰ দেশত প্ৰাক্তন সৈনিকৰ সংখ্যা পঞ্চাশ হাজাৰ। বোধকৰো সেইটো দহ বছৰৰ আগৰ হব। মই ভাবো যে বৰ্তমান অসমত প্ৰাক্তন সৈনিকৰ সংখ্যা আশী হাজাৰ পৰা এক লাখৰ ভিতৰত আছে। আমাৰ ৰাজ্যত সৈনিক বোৰ্ডো আছে কিন্তু এই সৈনিক বোৰ্ড বিলাক যেনে ধৰণে কাম কৰিব লাগিছিল সেই ধৰণে কৰা নাই। কিয়নো এই বোৰ্ডবিলাক যি সকলৰ হাতত আছে সেই সকলৰ হাতত অন্যান্য বহুতো কাম থাকে গতিকে তেওঁলোকে প্ৰাক্তন সৈনিকৰ কথা একমনেৰে চিন্তা কৰিব নোৱাৰে। ফলত প্ৰাক্তন সৈনিকসকলে নানা কষ্টভোগ কৰিব লগীয়া হৈছে। মাটি নাই, কোনো ব্যৱস্থা নাই আনকি নিয়োগ বিনিময় কেন্দ্ৰতো স্থান পোৱা নাই। গতিকে আপোনাৰ জৰিয়তে এই সৈনিক বোৰ্ডখন এটা সৰুকায়া বোৰ্ড কৰি লৈ যাতে প্ৰাক্তন সৈনিক সকলৰ এটা সন্মত ব্যৱস্থা কৰি দিব পাৰে তাৰ কাৰণে অনৱৰোধ কৰিলো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, স্বাস্থ্য সম্পৰ্কত মোৰ কেইটামান কথা কবলগীয়া আছে। স্বাস্থ্য বক্ষা সম্পৰ্কত চৰকাৰে বহুতো আঁচনি লৈছে। কিন্তু সেই আঁচনি বিলাকৰ কাম হোৱা নাই। কোনো কোনো ঠাইত হাস্পিটাল, চাব-চেণ্টাৰ প্ৰাইমাৰী ছেল্থ ইউনিট আদি একো নাই। উদাহৰণস্বৰূপে কমলাজাৰিত হাস্পিটালৰ ঘৰ আজি প্ৰায় বিশ বছৰ ধৰি আছে আৰু সেই ঘৰত আজি ঢেকীয়া গজিছে। তাত ডাক্তৰ নাই, কম্পাউণ্ডাৰ নাই, দৰৱ নাই কেৱল ঘৰটোহে আছে। কিছুমান ঠাইত দেখা যায় ডাক্তৰ আছে, কম্পাউণ্ডাৰ নাই আকৌ কোনো ঠাইত হয়তো ডাক্তৰ কম্পাউণ্ডাৰ সকলো আছে কিন্তু ঘৰ নাই, ঔষধ নাই। আকৌ কেতিয়াবা দেখা যায় কম্পাউণ্ডাৰৰ হাততে সকলো এৰি দি ডাক্তৰ তালৈ নাযায়। দিনটোত তালৈ বোগী যায় দহ বা বাৰজন। এনে ধৰণৰ অৱস্থা হৈ আছে। যোৱা নিৰ্বাচনৰ আগতে মালৈবাৰীৰ ওচৰত মাত্ৰ দহ দিনৰ আগতে কংগ্ৰেছে নিৰ্বাচনী অভিযান চলাইছিল। আমাৰ ইয়াত হাস্পিটাল নাই বৰলি ৰাইজে কোৱাত নিৰ্বাচনী অভিযানকাৰী সকলে জনালে যে হাস্পিটাল পাৰ্মিচন হৈ গৈছে। হাস্পিটাল হবই। দৰ্দ্দিনৰ পিচত এজন কম্পাউণ্ডাৰ এটা বেগ লৈ সেই ঠাই ওলালগৈ আৰু কয় যে তেওঁ হেনো চাব চেণ্টাৰ খুলিবলৈ গৈছে। ৰাইজে কলে যে ইয়াত ঘৰ নাই কেনেকৈ চাব-চেণ্টাৰ খুলিব? কম্পাউণ্ডাৰ কলে চকী আৰু

*Speech not corrected.

মেজ দিলেই হব দৰৱ তেওঁ লৈয়েই গৈছে। তেতিয়া বাইজে কলে যে তেনেকুৱা চাব-চেণ্টাৰ তেওঁ লোকক নালাগে। তেখেত উভতি আহিব লাগে। গতিকে অধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ জৰিয়তে চৰকাৰক এই কথা আঙুলিয়াই দিছে যে অন্যতপলমে এই আহৰকাল বিলাক দূৰ কাৰিবলৈ চেণ্টা কাৰিব লাগে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, পানবাৰীত পৰিবহন ব্যৱস্থা নাই। বোন্দা, ডিগাৱৰ বাস্তাৰ ওপৰত মাটি তৰলিছে কিন্তু দলঙৰ অভাৱত যোগাযোগ হোৱা নাই। পানবাৰীত চাব-চেণ্টাৰ এটা মঞ্জুৰ হৈছে কিন্তু বাকী দখন ঠাইত দলঙৰ অভাৱ কাৰণে চাব-চেণ্টাৰ কাৰিব পৰা নাই।

অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ জৰিয়তে চৰকাৰক মই কব খৱজিছো যাতে সেই সকলৰ প্ৰতি মন দিবলৈ ওলাইছে যেতিয়া কাগজে কলমে নাথাকি প্ৰকৃততে কাম হয়। যেনেকৈ নিবনুৱা স্কিমত ভাট্টা দিবলৈ পৰামৰ্শ দিছে সেই হিচাবে যাতে বৃদ্ধকালীন পেণ্ডন দিয়া হয়। কিয়নো চাৰ্কাৰ কৰা সকলে পেণ্ডন পায়। যি বিলাক মানুহে অন্য ধৰণে দেশ খনক সহায় কৰে যেনে কাঠ মিস্ত্ৰী আদি সকলে দেশ খনত অৰিহনা যোগাই আহিছে, সেই সকলে যেতিয়া বৃদ্ধ হয় ভিক্ষাৰ জৱলঙা লোৱাৰ উপায় নাই। সেই ধৰণৰ লোকক বৃদ্ধকালীন পেণ্ডন দিলে সকাহ পাব।

আজি দহ বিঘা পৰ্য্যন্ত মাটিৰ খাজনা মাফ দিছে বৰ আনন্দৰ কথা। সেই হিচাবে অন্যফালে সকাহ দিলেও ভাল হয়। গৱাহাটী নগৰৰ আশে পাশে আবৰ্ভিতৰত প্ৰায় ৭-৮ শ পৰিয়াল জংঘলত, পাহাৰত আজি ৩০ বছৰে জংঘল চফা কৰি আছে। সেই সকল হল নিম্নতম আৰু মধ্যবিত্ত শ্ৰেণীৰ মানুহ। আজিলৈকে সেই মাটিৰ পট্টা দিয়া হোৱা নাই। তেওঁলোকে 'চেটেলাচ' এচ'চিয়েচন' কৰি আন্দোলন কৰি আহিছে। সেই আন্দোলনৰ ফলত দৰৈ এজনে পট্টা পায়, সকলোয়ে পোৱা নাই। আজি ৩০ বছৰে পট্টাৰ কাৰণে আন্দোলন কৰি আহিছে। এই সকলক পট্টা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কাৰিব বৰলৈ চৰকাৰক অনৱোধ কৰিছো।

জলসিঞ্চনৰ কথাটো হাহি উঠা কথা হৈ পৰিছে। মইনাজান জাগীৰোডৰ পৰা ডিম-বায়ালৈ ১১ মাইল দূৰ আহিছে। আজি প্ৰায় ১০ বছৰ হল তিনি মাইলত পানী আছে ১১ মাইলৰ ৮ মাইলত পানী নানহ। আনকি পাম্পবেও পানী আনিব পৰা নাই। ডিমবায়ী অঞ্চলটো ওখ। প্ৰতি বছৰে তাত লাখ লাখখৰচ কৰা হৈছে। আনহাতে মইনাজানেদি পানী আনিবলৈ অক্ষম হৈছে। গতিকে জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থাৰ ভিতৰত সেইটোৰ কাৰণে চকু দিব বৰলৈ আশা ৰাখিছো।

(সময়ৰ সংকেত)

আৰু বিশেষ সময় লব নোখোজো, ভবিষ্যতলৈ কথা ৰাখি আজি ধন্যবাদসৱচক প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰি বক্তব্য সামৰণি মাৰিলো।

শ্ৰীনিৱলহৰদা : অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি জানি আপনি বিশ্ববিদ্যালয় থকে উচ্চশিক্ষা পেয়েছেন এবং আমি শৰদ্ব একটি চৰিত্ৰৰ কথা আজকে আপনাকে স্মৰণ কৰিয়ে দেব যে চৰিত্ৰ বিশ্ববিখ্যাত ফৰাসী উপন্যাসিক ভিক্টৰ হুগোৰ অমৰ সৃষ্টি। সেই চৰিত্ৰটো হলো ল্য মিজাৰেবল গ্ৰন্থৰ ইনসপেক্টৰ জাৰ্ভিস। অত্যন্ত দৰ্ভাগ্যজনক কথা যে আজকে আমি এ সদনে প্ৰাক্তন স্বৰাষ্ট মন্ত্ৰীকে দেখতে পাৰিছ না, যিনি অত্যন্ত দক্ষতাৰ সঙ্গে শৱৎ বাবৰ

নির্দেশ মেনে চলেছেন গত কয়েক বছর ধরে। ইন্সপেক্টর জাভিস বিরোধী মানবকে অত্যাচার করে অত্যন্ত আনন্দ লাভ করতেন। এটা হলো ভিক্টর হুগোর মূল কথা। তা না হলে বর্তমান মন্ত্র্যমন্ত্রী যিনি হয়েছেন, তিনি বিগত ৩০ বৎসর কাল যাবত সোসিয়ালিস্ট পার্টির সঙ্গে তার রাজনৈতিক জীবন অতিবাহিত করছেন, যিনি প্রাক্তন সংসদ সদস্যও ছিলেন রাজ্যসভার, সেই গোলাপ বরবরা মহাশয় জরুরী অবস্থার সময় যখন নগাঁও জেলে ছিলেন তখন নগাঁও জেল থেকে তাঁকে অসহ্য অবস্থায় হাসপাতালে নেওয়ার সময় হাতে হাত-কড়ি পরিম্বে শতশত লোকের সম্মুখ দিয়ে প্রায় আধ মাইল রাস্তা দিয়ে হেঁটে নিয়ে যাওয়া হয়েছিল। আমরা কি ভাবে একথা ভুলে যেতে পারি যে বর্তমান মন্ত্রী শ্রীদললাল বরবরা, যিনি প্রাক্তন বিধান সভার সদস্য ছিলেন, তাঁকে যখন ডিব্রুগড় হাসপাতালে অসহ্যতার জন্য স্থানান্তরিত করা হয়েছিল তখন তাঁর আত্মীয়-স্বজনকে পর্যন্ত তাঁকে দেখার অনুরোধ দেওয়া হয়নি। নানা ধরনের গোয়েন্দা, সি,আই,ডি, এস, বি, পব্লিশ এবং অন্যান্য পব্লিশ এই সমস্ত আত্মীয় স্বজনদের পিছন ধাওয়া করে নানা ভাবে তাদের বিরত করেছিল। সেই মন্ত্র্যমন্ত্রী শ্রীশরণচন্দ্র সিংহ এবং তার বিশ্বস্ত চেলা অর্থাৎ জরুরী অবস্থা কালীন সেই স্বরাষ্ট্রমন্ত্রী শ্রীহিতেশ্বর শইকিয়াকে আজ সদনে না দেখে আমি আশ্চর্য হচ্ছি।

আমরা কিভাবে ভুলে যেতে পারি যে বর্তমান মন্ত্রী, যিনি এককালে এই বিধানসভার সদস্য ছিলেন, সেই শ্রীজাহীরুল ইসলাম সাহেবকে যখন কালো-জংলী আইন মিস্যর গেলোর করা হয় তখন তাঁকে ধুবড়ী মহকুমা পরিষদের চীফ একজিকিউটিভ কার্ডিনালার হিসাবে তাঁর বাসভবন থেকে জবরদস্তি করে নওগা স্পেশিয়েল জেলে তাকে রাখা হয়। তাঁর কোম্পাটার থেকে তাঁর পরিবার-পরিজনকে জোর করে অন্যত্র সরে যেতে বাধ্য করা হয়।

আমরা কিভাবে ভুলে যেতে পারি যে আমাদের পার্টির সদস্য এবং নেতা কমঃ নরেন্দ্র নাথ দত্ত মহাশয়কে জোর করে বিনা বিচারে ১৯ মাস আটক রাখা হয়েছিল। সেই সময় তাঁর স্ত্রী-পুত্র পরিবারকে উপোষ রাখা হয়েছিল। তাঁর পরিবারের শত আবেদন-নিবেদন সত্ত্বেও সরকার থেকে কোন সাড়া পাওয়া যায়নি।

আমরা কি ভাবে ভুলে যাব যে, যে সময় আমরা ৩০। ৩৫। ৪০। বার মন্ত্র্যমন্ত্রী ও অন্যান্য মন্ত্রীদের কাছে আবেদন নিবেদন করেছিলাম যে আমাদের ভালভাবে রাখার ব্যবস্থা করা হোক, চিকিৎসার সন্ধ্যাগ দেওয়া হোক কিন্তু কিছুতেই তারা কণপাত করলেন না। লক্ষ লক্ষ জনসাধারণের নির্বাচিত প্রতিনিধি হিসাবে, সংসদ সদস্য হিসাবে আমি নিজে বহু আবেদন করা সত্ত্বেও তারা কণপাত করলো না।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, সৈজন্য আমি এটুকু বলতে চাই যে, বর্তমান সরকার রচিত রাজ্যপালের ভাষনে জরুরী অবস্থার উল্লেখ না দেখে আমি আশ্চর্য হচ্ছি। কেন সেটা করা হলোনা আমি বঝতে পারিনা। আমি সরকারের কাছ থেকে একথা বিস্তৃতভাবে জানতে চাই। আমি জানি এদের হাতে সময় অত্যন্ত কম ছিল। কিন্তু তবও একথার উল্লেখ থাকা উচিত ছিল। এজন্য আমরা আমাদের কান্ট্রাবাদী কমিউনিস্ট পার্টির তরফ থেকে জরুরী অবস্থার সময় যে সব কুর্কম সংগঠিত হয়েছিল তার তদন্ত দাবী করছি। তা নাহলে যেসব মন্ত্রী বা অফিসারগণ জরুরী অবস্থার সময় বাড়াবাড়ি করছিল তাদের বিচার করে উপযুক্ত শাস্তি না দিলে ভবিষ্যৎ বংশধরগণ আমাদের ক্ষমা করবে না।

অধ্যক্ষ মহোদয়, জনতা সরকার কেন্দ্রে প্রতিষ্ঠিত হয়েছে বিগত ১৩।১৪ মাস যাবৎ। কিন্তু আমি বদ্যতে পারিনা, জনগণকে প্রতিশ্রুতি দেওয়া সত্ত্বেও কেন মিসার মতো একটা কুঁসিৎ কালো আইনকে বাতিল করার ব্যবস্থা গ্রহণ করছেন না। আমাদের আশ্চর্য লাগছে কেন্দ্রের জনতা সরকার এই কালো আইন মিসাকে বেনামে সি,আর,পি, সির মধ্যে ঢুকিয়ে দিতে চান। সেজন্য আমি আশা করি আমাদের মন্ত্র্যমন্ত্রী শ্রীগোলাপ

মহাশয়, যিনি আসামের সর্বস্তরের জনসাধারণের স্বার্থে কারা যন্ত্রনাও ভোগ করেছেন, তিনি নিজে এই কালো আইন মিসাকে বাতিল করার জন্য কেন্দ্রীয় সরকারকে চাপ দেবেন। আমি আশা করি সকল দল এমন কি বর্তমান কংগ্রেস সদস্যগণও এতে সমর্থন করবেন।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি আরেকটা কথা বলতে চাই যে রাজ্যপালের ভাষনে ৪২ তম সংবিধান সংশোধনী বিল সম্পর্কে একটা কথারও উল্লেখ নাই। এই ৪২ তম সংশোধনীতে একটা ধারা আছে যে ধারার বলে গত ৫ বৎসরের যায়গায় ৬ বৎসর যাবত ক্ষমতালেভী কংগ্রেসীরা দংশাসন চালিয়েছিল এবং জনস্বার্থ বিরোধী কাজ চালিয়ে গিয়েছিল। সেজন্য আমরা এই ধারা অবিলম্বে বাতিল করতে দাবী জনাই। অবশ্য আমরা জানিনা সংসদের আগামী অধিবেশনে হয়ত এই ধারা বাতিল করার জন্য প্রয়োজনীয় বিল উত্থাপন করা হবে। কিন্তু রাজ্যপালের ভাষণে এরা কোন উল্লেখ না দেখে অত্যন্ত আশ্চর্য হচ্ছি।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমরা যে গণতন্ত্রের কথা এতদিন বলে আসছিলাম, যে গণতন্ত্রের কল্পনা করেছিলাম, - আমি অবশ্য পূর্ণগণতন্ত্রের কথা বলছি না কেননা সেটা এখনই সম্ভব নয়, কিন্তু রাজনৈতিক যে গণতন্ত্রের কথা এতদিন চিন্তা করেছিলাম সেই গণতন্ত্রের ভিত্তি দুর্বল থাকবে যদি না লক্ষ লক্ষ লোককে অর্থনৈতিক ক্ষেত্রে ন্যূনতম সুবিধা দিতে পারি। লক্ষ লক্ষ লোক দরিদ্র সীমা রেখার নীচে ভুগবে অথচ আমরা রাজনৈতিক গণতন্ত্রের কথা বলব-সেটা যুক্তি সঙ্গত কথা নয়। সেজন্য আমরা এই নতুন সরকারের কাছে অনুরোধ করবো যদি আমাদের রাজনৈতিক গণতন্ত্রের প্রতিষ্ঠা করতে হয়, যদি তর ভিত্তিকে শক্তিশালী করতে হয় তাহলে আমাদের অর্থনৈতিক ক্ষেত্রে গণতান্ত্রিক নীতি গ্রহণ করতে হবে। মানবের সর্বাঙ্গীন উন্নতি সাধন করতে হলে শোষিত শ্রমিক কৃষক মধ্যবিত্ত প্রভৃতি লক্ষ লক্ষ নিপীড়িত মানবের উন্নতির জন্য এই সরকারের সর্বদা সচেষ্ট হতে হবে। সেজন্য আমি এই সরকারকে বিশেষ ভাবে অনুরোধ করছি।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমার সময় কম, সেজন্য আমি বেশী বক্তব্য রাখব না। কেবল কয়েকটি কথা বলে আমার বক্তব্য শেষ করব। এটা অত্যন্ত দুঃখজনক কথা যে রাজ্যপালের ভাষনে রাজ্যিক কর্মচারীদের দাবীসম্পর্কে সম্পূর্ণভাবে বলা হয়নি। আসামে লক্ষাধিক রাজ্যিক কর্মচারী রয়েছেন যার মাধ্যমে এই সরকারকে কাজ করতে হবে। মহোদয় একথা সকলেই স্বীকার করবেন যে রাজ্যিক কর্মচারীদের সর্বাঙ্গীন সহযোগিতা না পেলে সরকার পরিচালনা করা সম্ভব হবে না। বিগত ৩১ বৎসর যাবৎ কংগ্রেসী রাজত্বে আপনারা বারবার দেখেছেন যে এই লক্ষ লক্ষ সরকারী কর্মচারীদের নায্য দাবী নিয়ে কোন ধরনের একটা যুক্তিসংগত আলাপ আলোচনা চালানো হয়নি এবং তাদের যে গর্বল নায্য দাবী আছে তা পূরণ করার চেষ্টা করা হয়নি। এখানে শব্দমাত্র বলা হয়েছে যে আলাপ আলোচনা শেষ হওয়ার আগেই রাজ্যিক কর্মচারীরা ধর্মঘটে নেমেছিলেন। আমি জানতে চাই এই সরকারের কাছ থেকে, মন্ত্র্যমন্ত্রী শ্রীগোলাপ বরবরা মহাশয়ের কাছ থেকে, যিনি নিজে ডিব্রুগড় এবং তিনসুকিয়াতে বহুদিন যাবৎ ট্রেড ইউনিয়ন আন্দোলনের সংগে লিপ্ত ছিলেন যে শ্রমিকরা কি শখ করে আন্দোলন করেন, ধর্মঘট করেন? যখন তাঁরা আলাপ আলোচনা মাধ্যমে তাদের নায্য দাবী আদায়

নিষ্ফল হন যখন তারা দেখেন যে সরকার একটা অনমনীয় মনোভাব গ্রহণ করেছেন তখন তারা বাধ্য হয়ে ধর্মঘট নামেন। সেজন্য আমি সরকারের কাছে আবেদন করবো যাতে তাদের নায্য দাবী যেন সহানুভূতির সংগে বিবেচনা করা হয়। আমি তাদের বর্তমান কয়েকটি নমুনা এখানে তুলে ধরিছি।

১। প্রয়োজনের ভিত্তিতে নিম্নতম বেতন, ২। ধর্মঘট করার জন্য যাদের বিরুদ্ধে শাস্তিমূলক ব্যবস্থা নেওয়া হয়েছিল সেগুলি প্রত্যাহার, ৩। যাদের বেতন কাটা হয়েছিল, তা ফিরিয়ে দিতে হবে এবং সেজন্য নতুন leave as due এর পরিবর্তে স্পেশাল লীভ হিসাবে গণ্য করা হওক।

আমরা জানি যে অনেক কর্মচারী আমাদের রাজ্যে আছেন যারা ছুটি পান না। যেমন মাষ্টার রোল, ক্যাজুয়েল শ্রমিক, কপিষ্ট, এক্সট্রা রাইটার প্রভৃতি। এরকম অনেক কর্মী পুর্ত, জলসিঞ্চন, বন্যা নিয়ন্ত্রণ প্রভৃতি নানা বিভাগে আছেন যাদের কোন রকম ছুটি নাই।

Mr. SPEAKER :—The hon. member will continue after lunch.
Now the House stands adjourned till 2.30 p. m.
(After lunch)

শ্রীমুরুল হুদা :—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি যে কথা বলেছিলাম যে সরকারী কর্মচারীদের ধর্মঘটে অংশ গ্রহণ করার জন্য যে শাস্তিমূলক ব্যবস্থা গ্রহণ করা হচ্ছে ছিল তা প্রত্যাহার করতে হবে। এ সম্বন্ধে তারা যে দাবী করেছে তার সংগে আমিও একমত এবং তা অবিলম্বে প্রত্যাহার করা উচিত বলে আমি মনে করি। এদের আরও কয়েকটি দাবী আছে এর মধ্যে একটি হলো চাকুরী নিয়মিতকরণ এবং ৫ বৎসর চাকুরী হলে তাদের যাতে 'কনফার্ম' করা হয় সেব্যবস্থা করা উচিত।

আর একটা দাবী আছে। সেটা হলো কেন্দ্রীয় সরকারের মহাঘর্ষভাতা তাদের দিতে হবে এবং এ সাপেক্ষে তাদের যে বকেয়া মহাঘর্ষভাতা পাওনা আছে তা দিতে হবে। এছাড়া আমি মাষ্টার রোল কর্মচারী ক্যাজুয়েল লেবারার, ওয়াক'চার্জ, কপিষ্ট এক্সট্রা রাইটার প্রভৃতি কর্মচারীর বিভিন্ন দাবীর দিকে বর্তমান সরকারের দৃষ্টি আকর্ষণ করছি। আমি জানি যে তাদের অভাব অভিযোগ সম্পর্কে বর্তমান গড়কাপ্তানী বিভাগের মন্ত্রী মহোদয় নিজে বিশেষ ভাবে অবহিত আছেন। এই সমস্ত কর্মচারীদের নিয়োগের ক্ষেত্রে কোন নীতি নাই। কোন কোন ক্ষেত্রে তারা দৈনিক ৫ টাকা ৭ টাকা এবং কোন কোন ক্ষেত্রে ৯ টাকা মজুরী পান। তাদের ছুটির কোন ব্যবস্থা নাই, চিকিৎসার ব্যবস্থা নাই, তাদের অবসর গ্রহণের ব্যাপারে কোন ব্যবস্থা নাই, গ্রেচাইটি নাই, পেন্সন নাই। যেসব বিভাগ তাদের নিয়োগ করে সেসব বিভাগও দলীয়তাপ্রসূত। এরমধ্যে পুর্ত বিভাগ, জলসিঞ্চন বিভাগ, বন্যা নিয়ন্ত্রণ বিভাগের ভারপ্রাপ্ত মন্ত্রী মহোদয়গণের কাছে আমি এব্যাপারে বিশেষ দৃষ্টি দেওয়ার জন্য অনুরোধ করবো যে সমস্ত মাষ্টার-রোল শ্রমিক বহু বৎসর যাবৎ কাজ করছেন তাদের সম্বন্ধে যেন অত্যন্ত সহানুভূতি সহকারে বিবেচনা করা হয়।

এছাড়া আমি স্বীকৃতিপ্রাপ্ত হাইস্কুল, এম, ই, স্কুল, এম, ভি, স্কুল প্রভৃতির প্রতি এই সদনের দৃষ্টি আকর্ষণ করছি। এসব স্কুলে চৌকিদার, ঝাড়ুদার, জলওয়ালা প্রভৃতি এ ধরনের যেসব কর্মচারী আছেন তারা কোন কোন ক্ষেত্রে ২০ টাকা, কোন কোন ক্ষেত্রে ৩০ টাকা এবং কোন কোন ক্ষেত্রে ৪০ টাকা মাসিক বেতন দেওয়া হয়, তাও এরা এই

টাকা নিয়মিত ভাবে পায় না। সত্ৱৰাং এইসব ব্যাপাৰে আমি মধ্যমশ্ৰেণী মহোদয় তথা সমস্ত শ্ৰমী সভাৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছ যাতে এদের ন্যূনতম মজুদৰী নিয়মিত ভাবে দেওযাৰ ব্যবস্থা হয়।

আৰ একটা কথা বলে আমি আমাৰ বক্তব্য শেষ কৰব। সেটা হলো কেন্দ্ৰ ৰাজ্য সম্পৰ্ক সম্পৰ্ধ। আমি আশা কৰি না যে জনতা সৰকাৰ এক্ষেত্ৰে পশ্চিমবংগেৰ মধ্যমশ্ৰেণী শ্ৰীজ্যোতি বসুৰ কথায় সম্পূৰ্ণ একমত হবেন। কিন্তু একটা কথা আমাদেৰ মাল্লবাদী কমিউনিষ্ট পাৰ্টি পৰিস্কাৰ ভাবে বলে দিয়েছে যে কেন্দ্ৰকে আমাৰা কোন ভাবেই দৰ্বল কৰতে চাই না। কেন্দ্ৰকে দৰ্বল না কৰে আমাৰা আমাদেৰ ৰাজ্যেৰ নায্য অধিকাৰ, নায্য পাওনা, নায্য সম্পদ যাতে ৰাজ্যেৰ সৰ্বাংগীন উন্নতিৰ জন্য পেতে পাৰি তাৰ ব্যবস্থা কৰতে হবে। সে ৰাস্তা ঘাটেৰ ক্ষেত্ৰে হোক, চিকিৎসাৰ ক্ষেত্ৰে হোক—যে কোন ব্যাপাৰে আমাৰা যাতে আমাদেৰ নায্য পাওনা পাই সেদিকে এই শ্ৰমী সভাৰ দৃষ্টি দিতে হবে। আমাদেৰ অনেক সমস্যা আছে। হাসপাতালেৰ সমস্যা আছে, পাণীয় জলেৰ সমস্যা আছে কিন্তু ৰাজ্যপালেৰ ভাষণে এই কথাৰ কোন উল্লেখ আমাৰা পাই না।

আমাৰ শেষ কথা হলো, আমি ৰাজ্যেৰ জনতা সৰকাৰকে অনুৰোধ কৰবো যে আপনাৰ যদি মানৱেৰ আশা আকাংখা ৰূপায়িত না কৰতে পাৰেন তাহলে জনসাধাৰণ ৩০ বছৰেৰ কংগ্ৰেচৰ কুশাসনকে যে ভাবে ছুড়ে ফেলে দিয়েছে তাৰ পুনৰাবৃত্তি কৰতে বিধা কৰবে না। গ্ৰামেৰ কৃষক, শ্ৰমিক প্ৰভৃতি জনসাধাৰণ অশিক্ষিত হতে পাৰে, তাৰা লেখা-পড়া নাও জানতে পাৰে, তােদেৰ ৱেডিও শোনাৰ সামৰ্থ নাও থাকতে পাৰে কিন্তু তাৰা তােদেৰ ৰাজনৈতিক সচেতনতাৰ পৰিচয় দিয়েছে। এৰ প্ৰমাণ শিক্ষায় দীক্ষায় অনননত ৰায়বেৰিলি সমিটি থেকে পৰম পৰাক্ৰমশালী স্বয়ং শ্ৰীমতী ইন্দিৰা গান্ধীকে তাৰা পৰাজিত কৰেছে। যে ৰায়বেৰিলিতে মাত্ৰ শতকৰা ২২ শতাংশ লোক শিক্ষিত সেখানে এইসব তথাকথিত অশিক্ষিত লোক তােদেৰ ৰাজনৈতিক সচেতনতাৰ চৰম পৰিচয় দিয়েছে। সত্ৱৰাং আসামেৰ জনসাধাৰণ যাৰা অবহেলিত, নিষেধিত, যাৰা শ্ৰমিক কৰ্মচাৰী কিম্বা কৃষি শ্ৰমিক দিন মজুদ, অনননত মধ্যবিত্ত জনসাধাৰণ তােদেৰ প্ৰতি যেন সৰকাৰ বিশেষ ভাবে দৃষ্টি দেন। তােদেৰ আশা আকাংখা যেন পূৰণ কৰতে যচেষ্ট হন। এই সৰকাৰ যেন অতীতেৰ কংগ্ৰেচী দৰ্শনীতৰ অননসরণ না কৰে সম্পূৰ্ণ দৰ্শনীতিমুহ্ত হন এই আশা কৰবো। কিন্তু আমাৰ অত্যন্ত দুঃখ হছে একথা শব্দে যে এখনই এই শ্ৰমী সভাৰ সদস্যগণ সৰকাৰী গাড়ী কৰে পাৰ্টিৰ সভায়, আত্মীয় স্বজনেৰ বাড়াতে ঘোৰা-ফেৰা কৰেন। এসব বন্ধ না কৰলে এই সৰকাৰেৰ অশেষ দৰ্গতি আছে।

মহোদয়, একথা বলে আমি ৰাজ্যেৰ জনতা সৰকাৰ ইতিমধ্যে যেসব ভাল কাজ কৰেছে, যেমন ১০ বিঘা পৰ্যন্ত জমিৰ খাজনা রেহাই, বিনা মাশবলে দশম শ্ৰেণী পৰ্যন্ত লেখা-পড়াৰ ব্যবস্থা ইত্যাদি কাজেৰ জন্য অভিনন্দন জানিয়ে আমাৰ বক্তব্য শেষ কৰিছ।

শ্ৰীৰবীন্দ্ৰ মালাকাৰ : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, জয় জয়তে আমাৰ বন্ধু শ্ৰীনগেন্দ্ৰ শৰ্মাই মাননীয় ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণ সমৰ্থন কৰি যি প্ৰস্তাব আনিছে সেই প্ৰস্তাব মই সমৰ্থন কৰিছো। আৰু মাননীয় ৰাজ্যপাল মহোদয়ক বিশেষকৈ ধনবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। কৰণ তেখেতে অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে অসমৰ বহুখিনি সমস্যা আৰু তাৰ সমাধানৰ কথা তেখেতৰ ভাষণত আঙুলিয়াই দিছে। ইয়াৰ ভিতৰত কৃষি, বান নিয়ন্ত্ৰণ, বাৰ্ষিক পৰিকল্পনা, জলসিঞ্চন, কৃষি আৰু কৃষকৰ সমস্যা, শিক্ষা, স্বাস্থ্য, উদ্যোগ, নগৰ আৰু গাঁৱৰ পৰিকল্পনা আদি সমস্যাৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰিছে। এই খিনিতে মই এটা কথা ব্যক্ত কৰো যে বৰ্তমান জনতা চৰকাৰৰ আগৰ শাসনত অধিষ্ঠিত কংগ্ৰেছী মধ্যমশ্ৰেণী শ্ৰীশবং চন্দ্ৰ সিংহই

যোৱাকালি ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণৰ ওপৰত কৰা আলোচনা প্ৰসংগত এটা কথা উল্লেখ কৰিছিল যে ৰাজ্যপালৰ ভাষণত সংখ্যালঘু সম্প্ৰদায়ৰ কথা উল্লেখ কৰা নাই। মই উল্লেখ কৰিবলৈ দখ পাইছো যে তেখেতৰ নিচিনা অভিজ্ঞ লোক এজনে এনে এটা উক্তি কৰিব পাৰে। মই তেখেতক এই খিনিকেই সোৱৰাই দিওঁ যে জাতি ধৰ্ম নিৰ্বিশেষে সকলোৰে কাৰণে যথোচিত সন্মানস্বৰূপ কৰিবলৈ এই চৰকাৰ বদ্ধপৰিকৰ। ইয়াৰ লগতে মই তেখেতৰ কাৰ্যকালত তেখেতে কৰা কেইটামান কাৰ্যৰ নমনা দাঙি ধৰো। তেখেত এনে ধৰণৰে মধ্যমন্ত্ৰী আছিল যি জন লোকে ১৯৭৫ চনৰ ইমৰজেসীৰ সময় চোৱাত যেতিয়া হাজাৰ হাজাৰ মানুহৰ বাকবোধ কৰি জাৰ্মানিৰ হিটলাৰৰ দৰে একনায়কত্ববাদী মধ্যমন্ত্ৰী হিচাবে নিৰ্বাহ লোক সকলক শাসিত দিছিল। লাখ লাখ মানুহৰ মন্থৰ মাত বোধ কৰিছিল। অন্যায়ৰ প্ৰতিবাদ কৰিব নোৱাৰিছিল। সেই ইমৰজেসীৰ সময়ত তেখেতৰ কাৰ্যকলাপৰ পৰা এইটোৱেই প্ৰতীয়মান হৈছে যে যেতিয়া এয় মহানগৰীত জুই লাগিছিল তেতিয়া নিৰোৱে লাখ লাখ মানুহ অৰ্ধদগ্ধ হৈ মৰণ যাতনা ভোগ কৰা সময়ত ৰাজধানীত নিজ কক্ষৰ পৰা পিয়ানো বজাই বজাই সৰ্বসাধাৰণ লোকৰ দৰদশা চাই আনন্দ উপভোগ কৰিছিল। আমাৰ ইমৰজেসীৰ সময়ত মধ্যমন্ত্ৰী বৈডিঅণ্ডৰ যোগেদি সংগীত, কবিতা আদি ৰচনা কৰিছিল। তেখেতে নিজেও ব্যক্ত কৰিব বিচাৰে যে তেখেত সাহিত্যিক। তেখেতে কবিতা ৰচনা কৰে আনপিনে ৰবীন কলিতাৰ নিচিনা মানুহে গৱাহাটী জেলৰ ভিতৰত হাত কেৰিয়া-তেই মৃত্যু বৰণ কৰিব লগীয়া হৈছিল।

অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭৫ চনত জৰুৰী অৱস্থাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত ভাৰতবৰ্ষত একনায়কত্ববাদৰ যি আন্দোলন হ'ল, তাৰ ফলত ১৯৭৭ চনত ভাৰতবৰ্ষত যি ৰাজনৈতিক পৰিবৰ্তন ঘটিলে, ঠিক সেইদৰে লাহে লাহে হলেও অসমতো ৰাজনৈতিক পৰিবৰ্তন ঘটিল। আৰু অসমত জনতা চৰকাৰ প্ৰতিষ্ঠিত হ'ল। অৱশ্যে জনতা চৰকাৰৰ প্ৰতিষ্ঠিত হলেও আমি যিসকল জনতা দলত আছো তেখেত সকলক উৎফুল্ল হোৱাৰ কাৰণ নাই। কিয়নো যোৱা ৩০ বছৰে কংগ্ৰেছ চৰকাৰে একচন্থী শাসন চলাই আছিল যদিও অসমৰ ৰাজনৈতিক অৱস্থা তেনেকুৱা নাছিল। অতি সৰুৰ কথা যে আজি অকল জনতা দলৰেই নহয়, সকলোকেইটি বিৰোধী দলৰে নিজৰ নিজৰ শক্তিও যথেষ্ট বৃদ্ধি পাইছে। আনহাতে ৩০ বছৰ কাল শাসনত থাকি কংগ্ৰেছ দলৰ শক্তি হ্ৰাস পোৱাটো শব্দ লক্ষণ বুলিয়েই কব পাৰি। চাৰ, অসমীয়াত এমৰ কথা আছে 'প্ৰথমতে চাউল তাৰ পিচতে হৰি কথা।' দখৰ বিষয় যোৱা ৩০ বছৰে অসমত কংগ্ৰেছ চৰকাৰ আছিল যদিও এই কাল চোৱাৰ ভিতৰত কংগ্ৰেছ চৰকাৰে কোনো ধৰণৰ পৰিকল্পনা কৰি অসমৰ সমস্যা সমাধা কৰিবপৰা নাছিল। অসম সদায় সোণালী শস্যৰে ভৰপৰ। কিন্তু যোৱা ১৯৫০ চনৰ ভূমিকম্পৰ পিচত, ধাৰাবাহিক ৰূপে বানপানী হোৱাৰ কাৰণে অসমৰ শতকৰা দৰজন কৃষকেই কোনোমতে পেটৰ ভাতমৰি পায়। ইয়াৰ একমাত্ৰ কাৰণ হৈছে বানপানী। আমি জানো যে কংগ্ৰেছ চৰকাৰ শাসনত থকাৰ সময়ত বানপানী হোৱাৰ লগে লগেই বান নিয়ন্ত্ৰণ আঁচনি লৈছিল। কিন্তু বানপানী শব্দকই যোৱাৰ লগে লগেই আঁচনিও নাইকিয়া হৈ গৈছিল। এইটো বৰ দখৰ কথা। আমাৰ হাজো অঞ্চলত ৬ খন নদী আছে যেনে, চেঁচা, পৰ্ণিমাৰী, বৰলীয়া, পাগলদিয়া, আৰু নোনা। এই অঞ্চলৰ চাৰিটা সমষ্টিক সমষ্টি বৰিষা কালত সাগৰ সদৃশ হৈ থাকে। কিন্তু বানপানীৰ পিচতেই গোটেইখন শব্দকই মৰতমি দৰে হয় আৰু তাৰ ফলত মানুহৰ কাৰণে দখৰ কথা আনকি গৰবৰেও থাকিলে পানী নাপাই মৃত্যু মন্থত পৰিব লগীয়া হয়। চৰকাৰে কুৰিফালীয়া আঁচনি কৰিছিল। কিন্তু এই আঁচনিৰ দ্বাৰা চৰকাৰে মানুহকে নেলাগে গৰু, ম'হৰ ঘাঁহ বা দানাকো এইবিলাকত মনোযোগ দিব।

মি আশা কৰো আমাৰ জনতা চৰকাৰে নিশ্চয়

এইবিলাকত মনোযোগ দিব।

সাধাৰণতে আমি যি নতুন সদস্য তেওঁলোকে এইটো কথা স্বীকাৰ কৰিব যে গাঁৱত খোৱা পানী, বাস্তা, স্কুল, কৃষিৰ সঁচা-সৰবিধা যেনে, জলসিঞ্চন আৰু বান নিয়ন্ত্ৰণ আদি আৰু আৱশ্যকীয় সামগ্ৰী লোণ, কেৰাচিন আদিৰ সমস্যাই প্ৰধান সমস্যা।

খোৱা পানীৰ বিষয়ত যোৱা ৩০ বছৰে কংগ্ৰেছ চৰকাৰে ক্ষমতাৰ বিকেন্দ্ৰীকৰণৰ নামত 'টেলিৰ মৰত তেল দিয়াবদৰে' যিসকলে কংগ্ৰেছক সমৰ্থন কৰিছিল তেনেকুৱা মানৱৰ এলেকাত ভিতৰৰা হলেও দমক'ল আদি দহুই এটাৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল। কিন্তু বাকী বিলাক ঠাইলৈ তেওঁলোকে পিঠি দিছিল। বৰভাগ অঞ্চলটো হাজো সমষ্টিত নতুনকৈ জাপি দিয়াহৈছে। তাৰ মানৱ বিলাকে খাল খান্দি খান্দি পানী খাবলগীয়া হৈছে। একেটা খালতে মানৱহেও পানী খায়, গৰুৰেও পানী খায়। আৰু সেই খালৰ পানী বিলাক হৈছে বেঙে মৰটা পানী আজি কংগ্ৰেছ চৰকাৰে যোৱা ৩০ বছৰেও তাত খোৱা পানীৰ যোগান ধৰিব নোৱাৰাটো বৰ দৰ্শনৰ বিষয়।

বাস্তাৰ কথা কওঁ যে যিদিনাৰ পৰা শ্ৰীশৰত সিংহই শাসনভাৰ গ্ৰহণ কৰিলে তেতিয়াৰ পৰাই মই নিজেই বাসকৰা আমবাৰী অঞ্চলৰ বাস্তাটো বাৰিষাৰ নদীৰ দৰে হয়। তাত আজি ১০ বছৰেও শিলগৰিট পৰা নাই। গাওঁ অঞ্চলৰ কথা আৰু কি কব লাগিছে।

স্কুলৰ কথা উল্লেখ কৰিবলৈ যাওঁতে মই কওঁ যে ১৯৫০ চনত প্ৰদ্যেয় শ্ৰীৰাজবংশী চাৰৰ লগতে মইও চিছিয়েলিষ্ট পাৰ্টিত আছিলো। যি খন স্কুল হৰেম্বৰ গোস্বামীক সভাপতি কৰি লৈ মিটিং কৰিব খনজিছিল তাত আমাৰ মিটিং কৰিব নিদিলে। সেই কাৰণে আমি পথাৰত মিটিং পাতিব লগা হল। অথচ সেই স্কুলত কংগ্ৰেছী সকলে মিটিং কৰিব পাৰিছিল। জবৰী অৱস্থাৰ সময়ত কংগ্ৰেছী সকলে মেনেজিং কমিটি আদিও তাত টিম্বলঘিলাই আছিল। গতিকে আমাৰ জনতা দল আৰু চৰকাৰে তেনে নকৰিব বুলি আশা কৰা আৰু ভাবো যে ব্যক্তি, ক্লাব আদিৰ সাংবিধানিক স্বাধীনতা জনতা চৰকাৰ বা জনতা দলে বন্ধা কৰিব। কৃষিৰ সৰবিধাৰ কাৰণে এটা কথা কওঁ যে বান নিয়ন্ত্ৰণৰ কাৰণে অনা ভ্ৰেজাৰ দৰ্শন এতিয়াও ফাঁচিবজাৰৰ ঘাটতে পৰি আছে। বান নিয়ন্ত্ৰণৰ এয়ে আছিল নমনা। বাৰিষা হলেই তেওঁলোকে বেনাৰ হেডলাইনেৰে বাতৰি কাকতত প্ৰকাশ কৰে হাদ কণ্ট্ৰোলৰ কথা আকৌ বাৰিষা পাৰ হলেই সেই কথা পাহৰি যায়। কংগ্ৰেছ চৰকাৰে যি কৰিলে কৰিলে জনতা চৰকাৰে হয় বান নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব লাগে নতুবা যদিহে বান নিয়ন্ত্ৰণ কৰা সম্ভৱনাৰ নহয় তেনেহলে অস্ততঃ খৰালীৰ ৬ মাহত পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে যাতে আমাৰ খেতিয়ক সকলে গম বা অন্য ধান খেতি কৰি হলেও যাতে ৬ মাহৰ বাবে হলেও পেটৰ ভাত মৰিঠি মোকলাব পৰে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আৰু বেছি কথা কবলৈ ইচ্ছা নকৰো কেৱল কথাৰ বিৰোধী দলৰ দৰ্জনমান মাননীয় সদস্যই উত্থাপন কৰা কেইটামান বিষয়ত অলপ কৈ মোৰ বক্তৃতা শেষ কৰিম। জবৰীকালীন অৱস্থাৰ সময়ত চিলিং আইনৰ সৰ্ব্বোচ্চ সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল পঞ্চাশ বিঘালৈকে। কিন্তু তেনেকুৱা কেচ প্ৰায় বিশ হাজাৰতকৈও বেছি পৰিমাণে এতিয়াও অসম চৰকাৰৰ ওচৰত পৰি আছে। জবৰী কালীন অৱস্থাত ডি-চি আৰু এ-এচ-ওৰ লগত কথা হোৱাত তেওঁলোকে কৈছিল যে তেওঁলোকৰ কৰিবলৈ একো নাই সকলো ওপৰৰ পৰা হৈ আছিল। কোনো কোনো ঠাইত দহ জন পটাদাৰৰ নামৰ ঠাইত এজনৰ নামত মাটি দেখুৱা হৈছে আৰু তাৰ দ্বাৰা চিলিংৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰি মাটি অধিগ্ৰহণ কৰা হৈছে। প্ৰকৃততে কাৰ পৰা মাটি প'ব পাৰি সেই কথা চোৱা হোৱা নাছিল। ঠিক তেনেকৈ টেনেন্সি আইনৰ ক্ষেত্ৰত আধিয়াৰ বা বায়তেই হওক প্ৰমাণ পত্ৰ থাকক বা

নাথাকক কথা নাই মণ্ডল ন'ম লিখি দিলেই হৈ গ'ল, তেনে ধৰণে বহুত খেলিমেলি হৈ আছে। সেই বিলাক কেচৰ সন্ধ্যাৰস্থা নতুন জনতা চৰকাৰে কৰিব ব'লি আশা কৰিলো। ইয়াৰ পিচত চৰ অণ্ডলৰ কথা কেইটামান কবলৈ ইচ্ছা কৰিছো। আমি চৰ অণ্ডলৰ প্ৰতিনিধি। এই বিধান সভাত মাননীয় সদস্য চান মহম্মদ আৰু আক্ৰাম হুছেইন ডাঙৰীয়াও চৰ অণ্ডলৰ পৰা আহিছে। কিন্তু চৰ অণ্ডলৰ কোনো কোনো মানুহৰ মাটিবাৰী আদি নাই ব'লি কয়। নগৰীয়া আদি চৰ অণ্ডলত হিন্দু মহলমান দৰো জাতিৰ গোৱাল আছে। তেওঁ বিলাকৰ ম'হ আদি ৰাখিবৰো ঠাই নাই। কোনো ঠাইত কিছুদিন কাৰণে ৰাখিলেও তাৰ পিচত আকৌ আন ঠাইলৈ স্থানান্তৰিত কৰিব লগীয়া হয়। ফলত এই মানুহখিনিৰ খাউনি নোহোৱা অৱস্থা হৈছে। চৰ অণ্ডলৰ এই মহবৰা মানুহখিনিক সন্ধ্যাৰস্থা কৰিবলৈ মই নতুন জনতা চৰকাৰক টান অনুরোধ জনালো। বন্ধুৰৰ আক্ৰাম হুছেইন ডাঙৰীয়াই কথাটো যিহেতু বিধান সভাত উত্থাপন কৰিছে মই মানুহখিনিক ভাৰতীয় নাগৰিকত্ব দিব নালাগে ব'লি নকওঁ কিন্তু আমাৰ গোৱালসকলেও মানুহখিনি চৰাবলৈ সৰ্বিধা পাব লাগে।

ইয়াকে কৈ মোক কথাখিনি কবলৈ সৰ্ববিধা দিয়া কাৰণে অধ্যক্ষ মহাশয়ক ধন্যবাদ জনাই মোৰ বক্তৃতাৰ সমৰণি মাৰিছো।

Shri BINOY KUMAR BASUMATARY:—Hon'ble Mr. Speaker, Sir, I wish to second the motion of thanks on the Governor's address moved by the Hon'ble Member Shri Nagen Sarmah. Thereby, I particularly object to the amendment on the motion moved by Shri S. C. Sinha, the Hon'ble Leader of the Opposition because his arguments supporting the amendment from his groups are not true. Sir, in his argument Shri Sinha himself said that the Governor's address consisted of achievement during his tenure as the previous C. M. of Assam and that it also consisted a projection of plans and programmes of the present Government for the ensuing new financial year.

Hon'ble Speaker, sir, I beg to refer to the actual beginning of the report dealing the state of affairs in the State of Assam. Sir, under the subject of law and order, the first sentence begins as follows. "The law and order situation in the State caused certain strain on the administration etc., etc." Sir, I happen to be a only Graduate of Gauhati University and according to the English Language I learned there, this beginning does not signal a flowery picture of the shape of the State.

Sir, the reference that "certain strains" were there speaks itself. To me, it is a most magnanimous reference to the misdeeds of congress regime by the present Govt. Because, if the Governor's address fully contained hideous reports of facts of injustice to the people of Assam, his address would not be a respectable address, and if the Governor would have to speak of these dark deeds, the exalted position of the Governor would have been reduced to an office of abuse.

Sir, I, on behalf of P. T. C.A. and as an active partner in the Govt. congratulate the present Govt. for being so restrained and for upholding the dignity of the Governor and for behaving in a respectable manner of fall on partymen who suffered an ignominious defeat at the hands of the people of Assam.

Sir, the Hon'ble Member, Shri Sinha has taken pains to state that the Congress party is more popular than the party in power. He said that it was in Assamese 'অদৃষ্টৰ পৰিহাস' that the Janata and its allies are in power inspite of their unpopularity.

However, sir, it is the will of 'God' that though we are unpopular, we are still in power. Because 'God' decided that the weak should be strong and that the people on whom untold indignities have been perpetrated should saddle the horse. Thereby the Almighty has decreed that the violators of human dignity and honour should face the ignominy of defeat.

This election also clarified that money power does not attract the masses any more. Because in my constituency the Congress candidate poured money. Rice and other things sanctioned for the victims of flood that occurred during the summer of 1977 were selectively distributed in my constituency. Why distribute this relief in the month of February/78? Is there flood now? or is it that these reliefs were distributed to the ghosts of the victims who died at Kahibary Rail Accident due to flood? Mr. Speaker, sir, various linguistic groups have been forced away from Assam because of the ears while congress rule. They are saying that we are making unholy alliance with the Janata Party. Our feeling is that Mr. Sinha and party may think it as unholy. Whenever the tribal people launch a movement for their just demands they term them as unholy. They have denied our constitutional rights. We are making an alliance with the Janata Party with trust and confidence. It is an alliance of trust and confidence. We thank the honourable members Shri Sarat Ch. Sinha and Shri Ranen Basumatary for raising the issue of Udyachal diplomatically. We know they want us to be separated. Sir, you know that under Congress regime, Assam has been Balkanised. Every group had to assert for their right. This demand of separation is the result of constant suppression of our tribal people. It is the call for freedom of expression and the right to live as human being. The congress party has said that it is an unholy alliance. It means that tribals are unholy and that tribals have no right to share power in Assam, even if they are the prescriptive citizens of Assam this is what according to honourable member Shri Ranen Basumataryis. This is a feeling of jealousy and of a betrayal at of tribal people.

Shri RANEN BASUMATARY:—Sir. I am taking exception to it. I want to challenge (interruption).

HONOURABLE SPEAKER—I hope the honourable member will withdraw the word 'betrayal' This is not parliamentary.

Shri BINOY KUMAR BASUMATARY:—I withdraw it, sir, Honourable member Shri Ranen Basumatary has been associated with the previous governments. His last post was the Chairman of the Assam Public Service Commission. During the last congress Government I challenge Shri Basumatary if he would fulfill the aspiration of the tribal people. How many tribal were getting jobs during his tenure. Can he tell me how many tribal clerks are there in the D. C's. court of Kamrup at Gauhati?

Now, sir, regarding land, 75% of our people are cultivators. I want to draw your attention of a project in my area where hundreds of miles have been evicted. But the Government did not think about their rehabilitation. Here, in the newly constructed capital Complex of Assam the original tribal inhabitants have been evicted. Neither they have been rehabilitated nor their sons and daughters are posted in any Government job in compensation. In this way the Plains Tribal people of Assam who are in need of land, are being deprived by the way or that way. In spite of clear cut policy of the Central Government, the State Government had not done anything to settle the problems of the tribal people and they evicted the innocent people under the garb of emergency. The Tribal people have become refugees including myself in our own land. The Congress Government has made us homeless and destitute.

For instance, initially 33 Tribal belts and blocks were created in Assam, covering an area of 5704 Sq.miles in 1946, and they now stands at 31 belts and blocks.

It is to be noted that the present capital of Assam at Dispur was known as the South Kamrup (Gauhati) Tribal belt and it is constituted vide order No. RD/74/46/161 dated 27th February 1950.

When the new capital of Assam was located here, the Tribals living in this area were evicted to build the new capital complex.

The evicted tribals have not been rehabilitated anywhere in the State of Assam. To-day, they are virtually refugees, seeking shelter in the nearby hills under Meghalaya.

Similarly, a sizeable part of North Lakhimpur (Sub-mountain) Tribal belt declared vide letter No. 92/46/34 dated 24th April 1958 has been excluded from this belt area.

To-day, there are thousand of illiterate, landless plains tribal farmers in Assam, who are in urgent need of land for their very subsistence. But inspite of the Central Government's policies, the previous State Government of Assam has done nothing to settle land with the tribals.

Besides these, we wish to bring to your notice, honourable sir, that atleast 30% or 40% land within the duly constituted tribal belts and blocks have been alienated under the active encouragement of the previous government by flagrantly violating our constitutional rights and protections.

Land settlement operations, in predominantly tribal areas like Balipara Frontier tracts and Jonai transferred areas, and North Lakhimpur district, which are unsettled areas are suspended after the surveys in 1970-72. Meanwhile, large influxes of non-tribals into these areas, though these are recognised tribal areas.

In this connection, the interim report of the sub-committee of the Advisory Council for the Scheduled Tribe (Plains) constituted under order No. AD/ACB/87/74/22 dated 25th July 1974 can be referred. Will this findings be taken into consideration? Will the Government find out what happened to this reports?

Now, in the matter of irrigation sir, that some new project has been installed in my constituency where large areas of cultivable land and homestead land has been encroached by the government machinery. Fertile cultivable paddy land has been ripped apart and dug out. The unfortunate tribal cultivators where given hopes that they will be given due compensation. Accordingly the poor people used to visit the offices and Officers and they wait from morning till night but the Officers went out of the office by back door. In this way hundreds of families lost their land, bettlenut, orchards planted by their forefathers. This is the state of affairs going on in my constituency. No compensation has been allotted to them. There are great necessity for a sluice gate and canals but these have not been provided. Again the river Dhansiri has silted the entire area with sands. Unless this siltage problem is solved, there is no alternative for removing the sufferings of the tribal people.

Now, regarding Industries there is a standard in the entire country in India for declaring areas as "under developed". By that standard Assam can be declared a backward area and therefore, I feel the entire area of Assam should be declared as industrially 'backward area'. Regarding cooperatives, the sorry state of affairs in the cooperative societies, particularly, in my Subdivision should be enquired and acted upon ; which is due to intentional negligence of the authorities. When paddy was procured our people received reduced amount of payment. When the Government had fixed the price at Rs 29/or Rs 30/, the price was deducted in various ways. When price was fixed at Rs. 29/- people received only Rs 22/- or Rs. 23/ due to moisture cut, dust out and what not. This was the state of affairs of the cooperative societies. But we are very happy that this is now removed due to new policy of free trade. But there are other things of which we should take notice of. A reference was made that the poor people were forced to subscribe the share-capital to the Samabai Samitis so as to secure a share-capital of Rs 10,000/ with a viw to secure Rs 50,000/- as the Government share. These are the cooperatives of the local people. But all the Secretaries of the societies are State Government employees. Huge sums of money has already been defalcated in tribal areas, particularly I would like to mention about my Samity at Harisinga. One Shri Madhab Deka defalcated atleast Rs 4,749/- out of the share capital of Rs 10,000 during 1973-74 and another Shri S. N. Sarma defalcated Rs 3,800/- from fresh share-capital and Rs 16,200/- working capital during 1974-75. This was brought to the notice of the previous Government ; but no action has yet been taken. We now hope this present Government will look into this. Sir, regarding Governor's address I will make a short reference about minorities and backward people. Very little importance is given on the development of the tribal people and backward people. Today we are very sorry that our problems have been dealt with only in 4 lines. Whereas Government figures shows that there are atleast 14 lakhs of tribal people according to 1970 Census. Now we hope and trust this Government will be able to solve the problems of the tribal people amicably and with this approach and hope, I conclude my speech on the motion of thanks.

* কালিবাম ডেকাৰজা :- অধ্যক্ষ মহোদয়, এই বিধান সভাত ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ বিবৰূদ্ধে যি মোচন আনিছে তাৰ সমৰ্থনত মই দৰ্জাৰ কৰি বিছাৰিছো। অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ বিধান সভাত আমাৰ যি নতুন জনতা চৰকাৰ গঠন কৰা হৈছে, মই দেখিছো কালিৰে পৰা এই জনতা চৰকাৰে আগৰ চৰকাৰে কি কাম কৰিছিল তাৰে মাত্ৰ সমালোচনা কৰি আছে। এই চৰকাৰে তেওঁলোকৰ ভাল বেয়া কুবলৈ নগৈ, আগৰ চৰকাৰৰ পাতনি মেলি শান্তি লাভবলৈ বিছাৰিছে। আজি জনসাধাৰণে যিটো ৰায় দিছে সেই মতেহে এই জনতা চৰকাৰ গঠন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

(গণ্ডগোল)

অধ্যক্ষ মহোদয় মই এটা কথা কবলৈ বিছাৰিছো যে, মোৰ কথা কোৱাৰ মাজত যদি কোনোবাই ইনটাৰফিয়াৰ কৰে তেনেহলে মইও কৰিবলৈ বাধ্য হম।

অধ্যক্ষ মহোদয়, বৰ্তমান আমাৰ জনতা চৰকাৰৰ চাপলাই মন্ত্ৰী বৰদ্বা ডাঙৰীয়াই কৈছে যে প্ৰয়োজনীয় বস্তু সমূহ চাৰ্ভিচাইজ বেষ্টত দিয়া হব। বিশেষকৈ তেখেতে মচদৰ দাইলৰ কথা কৈছে। আমাৰ অসমত প্ৰায় ডেৰ কোটিৰো ওপৰ মানুহ আছে। গতিকে একোজন মানুহক ধৰা যাওক ১০ দিনত এক কেজিকৈ দালি লাগিল আৰু প্ৰতিকৈজ দালিৰ দাম এটাকৈ কমাই ধৰিলেও, বছৰত ২ কোটিৰো ওপৰ টকা লাগিব। এই গতিকে অধ্যক্ষ মহোদয় এই টকা কৰ পৰা কেনেকৈ আঁহিব সেইটো হলে কোৱা নাই। আমাৰ ৰাজহ বিভাগৰ মন্ত্ৰী য়েও এটা কথা কৈছে যে, ১০ বিঘা মাটিৰ ওপৰত খাজনা বেহাই দিয়া হব। আৰু মৌজাদাৰী চিচটেম উঠাই দিয়া হব। যিটো কালেকচন কৰা হয় সেই কালেকচন টো পঞ্জায়তৰ যোগেদি কৰিম বুলি কৈছে। কিন্তু মই কব খুজিছো যে সেইটো সম্ভৱ পৰ নহব। আমাৰ মাননীয় জেহবুল ইচলাম ডাঙৰীয়াই নিজেই মহকুমাত কাম কৰি আহিছে। তেখেতে ভালদৰেই জানে, মহকুমা আৰু পঞ্জায়ত বিলাকৰ টেক্স কালেক্ট কৰাটোৱেই একমাত্ৰ কাম নহয়। মৌজাদাৰৰ যোগেদি যেনেকৈ ৰাজহ সংগ্ৰহ কৰা সৰ্ববিধা হব কিন্তু মই ভাবো পঞ্জায়তৰ যোগেদি কেতিয়াও সম্ভৱ নহয়।

(ভইচ—এখেতৰ মৌজা আছে নেকি ?) — — — — —

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই জনাব বিছাৰিছো যে মোৰ মৌজাও নাই আৰু মৌজাদাৰো নহয়।

তাৰ পিচত প্ৰত্যেক গাঁৱতে একোখনকৈ এল, পি, স্কুল হব বুলি জনতা চৰকাৰে ঘোষণা কৰাৰ লগে লগে এইটোও ঘোষণা কৰিছে যে এনে এখন স্কুল নেথাকিব যত লৰাছোৱালীক পঢ়াবলৈ কোনো আগবাঢ়ি নথকা কৈ নেথাকিব। যদি স্কুল বিলাকত সকলোবিলাক সা-সৰ্ববিধা দি ধনীয়া কৰি তুলিব পাৰে তেতিয়াহলে, আমি তাৰ কাৰণে ধন্যবাদেই দিব লাগিব।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, জনতা চৰকাৰে সমবায়ৰ জৰিয়তে নিত্য প্ৰয়োজনীয় জিনিষপত্ৰ আদি যিটো প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে সেইটোৰ উল্লেখ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত নাই। সমবায়ৰ যোগেদি ফিচাৰিৰ কামটো কৰিবলৈ স্পণ্টনীতি লোৱা হব বুলি চৰকাৰে যিটো ঘোষণা কৰিছিল সেইটোৰ উল্লেখ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত নাই। সমবায়ক বিঅৰ্গেনাইজ

কৰা হব বৰ্দ্ধল যিটো ব্যৱস্থাৰ ঘোষণা কৰা হৈছিল সেইটোবোৰ কোনো উল্লেখ ৰাজ্য-পালৰ ভাষণত নাই। সমবায়ৰ যোগেদি যিটো কাম কৰা হ'ব বৰ্দ্ধল চৰকাৰে ফিছাৰিব সংক্ৰান্ত ঘোষণা দিছিল সেই প্ৰতিশ্ৰুতি আজি পালন কৰা হোৱা নাই।

মোডিকেল বিভাগৰ সম্পৰ্কত যিবিলাক কথা কোৱা হৈছে সেই সংক্ৰান্তত আমি বেছ ভাল পাইছোঁ। কিন্তু যি বিলাক ঠাইত কোনো হস্পিটাল আদি নাই সেইবিলাক ঠাইত হস্পিটাল কৰাৰ কাৰণে কোনো নতুন আঁচনিৰ উল্লেখ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত নাই। বান-পানী নিয়ন্ত্ৰণৰ ক্ষেত্ৰত ১৯৭৭-৭৮ চনৰ কাৰণে ১৫৫ কোটি টকা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে মঞ্জুৰ কৰা হৈছে। বানপানী নিয়ন্ত্ৰণ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষকৈ দিহিং সদৰগাশিৰি নাম উল্লেখ কৰা হৈছে। আমি সেইটোত বেয়াপোৱা নাই কিন্তু তাৰ লগে লগে অন্যান্য বিলাক ঠাইটো গৱৰ্দ্ধ আৰোপ কৰিব লাগিব। বিশেষকৈ আমাৰ নগাওঁ জিলাৰ পশ্চিমাংশৰ প্ৰায় ১৬ কিলোমিটাৰ মান জেগাত বাননিয়ন্ত্ৰণৰ কাৰণে কোনো বান্ধ আদি নিৰ্মাণ নকৰাৰ কাৰণে আজিলৈকে সেইবিলাক ঠাইত মানুহৰ দৰ্দ্ৰ দৰ্দ্ৰগতিৰ অন্ত নাইকীয়া হৈছে। গতিকে বান্ধ দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত অকল দিহিং আৰু সদৰগাশিৰিৰ কথা কলেই নহ'ব। কেইজনমান সদস্যই কৈছে যে দৰ্দ্ৰ পৰায়ণ চৰকাৰী বিলাকক বিহিত ব্যৱস্থা ল'ব লাগে। কংগ্ৰেছৰ দিনত চৰকাৰী কৰ্মচাৰী সকলে কংগ্ৰেছত ভৰ্তি হলেহে বিহিত ব্যৱস্থা লোৱা নহ'ব বৰ্দ্ধল দিয়াৰ ভাবদিক দিয়া হৈছিল বৰ্দ্ধল অপপ্ৰচাৰ চলাই এতিয়াও জনতা চৰকাৰৰ দিনতো সেইদৰে জনতাপাৰ্টিৰ লগত সহযোগ নকৰিলে বিহিত ব্যৱস্থা লোৱা নহ'ব বৰ্দ্ধল হৰ্মাক দিছে। অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ মাননীয় মধ্যমন্ত্ৰীয়ে এটা কথা উল্লেখ কৰিছিল যে A decision was taken in the Cabinet for one year's remission to all prisoners in the State on the birth day of Lokanayak Shri Jayprokash Narayan. কিন্তু অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণত এইটোৰ কোনো উল্লেখ নেপালোঁ।

আবু এটা কথা হৈছে যে, স্থায়ী ৰাজধানী কত নিৰ্মাণ কৰা হ'ব সেইটোৰ কোনো উল্লেখ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত আমি দেখা নেপালোঁ। এই কথাটোৰ উল্লেখ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত উল্লেখ নেপালোঁ। অধ্যক্ষ মহোদয়, তাৰোপৰি, অসমত তিনিখন দলং হ'ব বৰ্দ্ধল আৰম্ভণিৰে পৰাই কৈ থকা হৈছে যদিও সেই দলং কত হ'ব সেইটোৰ কোনো উল্লেখ নাই। যোৱা ৩০ বছৰে কংগ্ৰেছ চৰকাৰে একো কাম কৰা নাই বৰ্দ্ধলয়েই জনতা চৰকাৰেও এতিয়া একো কাম নকৰিবনেকি? যিবিলাক কাম কৰিব বৰ্দ্ধল জনতা চৰকাৰে প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে সেই বিলাকৰ সম্যক কোনো উল্লেখ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত আমি দেখা পোৱা নাই। জনতা চৰকাৰে ১০ বিঘা পৰ্য্যন্ত মাটি থকা সকলক ৰাজহৰ পৰা বেহাই দিয়া হ'ব বৰ্দ্ধল ঘোষণা কৰিছে যদিও যিবিলাক মানুহৰ ঘৰ নাই আবু মাটি নাই সেইবিলাকৰ কাৰণে কি কৰিব খুজিছে সেইবিলাকৰো উল্লেখ থাকিব লাগিছিল। ১০ বিঘালৈকে ৰাজহ বেহাই দিয়াৰ ফলত ৭০ লাখ টকা লোকচান হ'ব। কিন্তু যিবিলাক মানুহৰ মাটি ১০ বিঘাতকৈ বেছি সেই বিলাকৰ ক্ষেত্ৰত কি ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা হ'ব সেইটোৰ কোনো ব্যৱস্থাৰ উল্লেখ নাই। বেছি মাটি থকা লোকেও ১০ বিঘা মাটি আছে বৰ্দ্ধল দেখুৱাব পাৰে।

শ্ৰীচিৰাজুল হক :- মহামান্য মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি ৫ জনৰ ভিতৰত ময়ো এজন যি ৫ জনে জনতা চৰকাৰ গঠনত সহযোগ কৰিছোঁ।

প্রথম জনতা চৰকাৰৰ ৰাজ্যপালৰ যিটো ভাষণ সেই ভাষণত সংশোধনী আনিব নালাগিছিল কিন্তু আমি কিছুমান কথা দেখিছো কংগ্ৰেছ চৰকাৰেও কথা বেছি কৈছিল কিন্তু কাম কম কৰিছিল। আমাৰ ৰাজ্যপাল মহোদয়েও চমু ভাষণ দিছে কিন্তু কাম বেছি কৰিব বদলি ধাৰণা কৰা হৈছে তথাপি সন্দেহ কাৰণেই এই সংশোধনী আনিবলগীয়া হৈছে।

অধ্যক্ষ মহোদয় যোৱা ৩০ বছৰত কংগ্ৰেছ চৰকাৰে কি কৰিলে নকৰিলে তাৰ এটা খতিয়ান পৰ্য্যালোচনা কৰা অত্যন্ত আবশ্যকীয় হৈ পৰিছে। সেই খতিয়ান পৰ্য্যালোচনা নকৰাকৈ জনতা চৰকাৰে সেই একে কাম কৰিলে বা সেই নীতি অৱলম্বন কৰিলে দেশখনক ধ্বংসৰ পথলৈ লৈ যোৱা হব। অধ্যক্ষ মহোদয়, মই যিটো সমষ্টিৰ পৰা আহিছো সেইটো হল সবৰক্ষত্ৰী সমষ্টি। সেই সমষ্টিৰ মানুহ বেছিভাগেই গৰাীৰ। অসমৰ ভিতৰত যদি পিয়ল কৰে তেনেহলে এই সমষ্টিতে আটাইতকৈ বেছি ভিক্ষাৰী হব বদলি মোৰ বিশ্বাস আছে। ইয়াৰ কাৰণ কি? ৩০ বছৰ আগতে যেতিয়া ব্ৰিটিশ চৰকাৰ আছিল তেতিয়াও এই সমষ্টিৰ মানুহে পইছাৰ কাৰণে মাটি কান্দিবলগী হোৱা নাছিল বা মাছ বিক্ৰী কৰি খাবলগা হোৱা নাছিল। আগৰ দিনত এই ঠাইবিলাকত মানুহে মাটি কান্দিতে এঘৰীয়া কৰি থৈছিল। এই তিবোতা বিলাকে মূৰৰ ওৰণী গঢ়োৱা নাছিল কিন্তু সেই তিবোতাৰ আজি দাবিদ্বতাৰ কাৰণে ২-৩ টকাত নিজৰ দেহা বিক্ৰী কৰি লৰা ছোৱালীক পোহপাল দিবলগীয়া হৈছে তাকো বিহাৰী বিজ্ঞাৱালাৰ তাত। মোৰ সমষ্টিত আজি শতকৰা ৬০ ভাগ মানুহে মাটি কান্দি জীৱিকা উপাৰ্জন কৰিছে। গধূলী মাটিকান্দি ২-৩ টকা পাই কোনোবাকৈ লৰা-ছোৱালীক পোহপাল দি আছে। যি তিবোতাই ওৰণী প্ৰথা মানিছিল দাবিদ্বতাৰ কাৰণে আজি ভিক্ষাৰ জোৰোঙা লৈছে। গতিকে এইবিলাকৰ এটা খতিয়ান লোৱাৰ দৰ্কাৰ হৈ পৰিছে। অধ্যক্ষ মহোদয়, সবৰক্ষত্ৰী সমষ্টিত ৪টা নদী আছে-পহুৰা, কালাদিয়া, টিহুৰা আৰু পল্লা। প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় পৰিকল্পনাত এই নদীত মঠাউৰী দিয়া আঁচনি লৈছিল কিন্তু মঠাউৰী আৰম্ভ কৰি কিছু কাম কৰি সবৰক্ষত্ৰী সমষ্টি পোৱাৰ লগে লগে আঁচনি বন্ধ কৰি দিয়ে। অথচ সবৰক্ষত্ৰী সমষ্টি দ ঠাইত অৱস্থিত অঞ্চল। এই মঠাউৰীবিলাক নোহোৱাৰ কাৰণে বছৰে বছৰে দুখীয়া খেতিয়ক সকলৰ শস্য নষ্ট কৰে সেই বিষয়ে চিন্তা কৰিবলৈ চৰকাৰ নাই। কংগ্ৰেছ চৰকাৰৰ দিনত এই ঠাইত কোনো কাম নহল। যোৱা ৬ বছৰত চকাৰে আঁচনি ললে যে শীত-কালীন খেতি কৰিব আৰু খেতিয়কক খেতি কৰাৰ বাবে জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা কৰি দিব। কিন্তু এই সমষ্টিত সোমাবলৈ কোনো বাণ্টা-ঘাট নাই আনকি গৰুগাড়ীও নচলে। বেংকৰ মানুহ-যাব নোৱাৰে কাৰণে বেংকে লোন নিদিলে। অতি আচৰিত কথা ৭২ হাজাৰ ভোটাৰৰ সমষ্টিটোত বাণ্টা ঘাটৰ এই অৱস্থা। কিছুমান ঠাইত বাণ্টা বন্ধা কাম আৰম্ভ কৰা হল যেনে কয়াকুছি, ফিঙুৱা, মাজদিয়া, চতনা এই বাণ্টাবিলাকত মাটিৰ কাম সম্পূৰ্ণ কৰা হল কিন্তু আজিলৈ দলং নহল যাৰ ফলত অন্য টেৰ গাড়ী যোৱা দূৰৰ কথা গৰু গাড়ীও যাব নোৱাৰে আৰু যাব কাৰণে এই অঞ্চলৰ সকলো ৰাইজে বেংক বা অন্যান্য সা-সুবিধাৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে।

অধ্যক্ষ মহোদয় আপুনি শৱনি আচৰিত হব ১৯৭৬ চনত মই যেতিয়া মহকুমা পৰিষদৰ কাউন্সিলৰ আছিলো নলীগাঁৱত স্মল পস্ক হল কিন্তু ডাক্তৰৰ সেৱা পাবৰ কাৰণে দিল্লীলৈ লিখালিখি কৰিছে তাৰ ৰাইজে এম, বি, বি, এচ ডাক্তৰৰ মত দেখিবলৈ পায়। এই অঞ্চলৰ ৰাইজে এতিয়াও চিকিৎকাৰকাৰণে ওজা বা ফাঁকৰৰ আশ্ৰয় লবলৈ লাগিব তাত এমবিবিএচ ডাক্তৰৰ ব্যৱস্থা নাই। এই অঞ্চলটোত অৱহেলাৰ সীমা নাই। কংগ্ৰেছ চৰকাৰে বৰ অবিছাৰ কৰিলে। সেই কাৰণে মই জনতা চৰকাৰক নিবেদন কৰিছো ভিক্ষাৰীৰ সংখ্যা উলিয়াবলৈ এই অঞ্চলটো চাৰ্ভে কৰক আৰু সেইমতে ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰক।

অধ্যক্ষ মহোদয়, কেন্দ্রীয় চৰকাৰে সংবিধান মতে অনঙ্গসূচীত জাতি আৰু জন-জাতীয় লোক সকলক সন্নিবিধা দিয়াৰ কাৰণে ব্যৱস্থা ৰাখিছে। কিন্তু মই নিবেদন কৰিব খুজিছো যে মোৰ সমষ্টিত সংখ্যালঘু তেনে সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলৰ কাৰণে বিশেষ কোনো সন্নিবিধা আগবঢ়াব পৰা নাই। আনকি ৰাস্তা পদদলি আদিও অনঙ্গসূচীত, জাতি বা জন-জাতীয় এলেকা অথবা মূছলমান এলেকাত শেষ হৈছেগৈ মাত্ৰ। গতিকে মই নতুন জনতা চৰকাৰক এই সংখ্যালঘু সম্প্ৰদায়ৰ প্ৰতি নজৰ দি উন্নতি ৰিধান কৰিবলৈ অনঙ্গবোধ জনালো। আশাকৰো মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় মোৰ লগত এই কথাত একমত হব। জনালো। আশাকৰো মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় মোৰ লগত এই কথাত একমত হব। অঞ্চল বিলাকত বহু মানৱিক সন্দেহ কৰি পৰৱৰ্তী চৰকাৰে ভাৰতীয় নাগৰিকত্ব দিয়া নাছিল। মই আশা কৰিছো নতুন জনতা চৰকাৰে সেই লোকসকলক যিসকলে আমাৰ মাটিত খেতি কৰি জীৱিকা নিবৰাহ কৰি কৰি আছে ভাৰতীয় নাগৰিকত্ব দিয়াৰ সুবন্দবস্ত কৰিব।

(সময়ৰ সংকেত)

আইন শৃংখলাৰ ক্ষেত্ৰত ৰাজ্যপালৰ ভাষণত একো কথা উল্লেখ কৰা নাই। অথচ গৱাহাটীৰ পেপাৰত তেনে কেলেংকাৰীৰ কথা ওলাই গৈছে আৰু গৱাহাটী চিনিয়ৰ আদালতত ৩৩৯-২ নম্বৰ মতে কেচ চলি আছে। এজন মন্ত্ৰীৰ ভতিজাকৰ নামত।

শ্ৰীগোলোক ৰাজবংশী :- চাৰজুৰিডিচ্ হলে আলোচনা কৰিব নোৱাৰিব।

Shri GIASUDDIN AHMED : Mr. Speaker, Sir. I could not understand the procedure being followed for calling members to speak.

Mr. Speaker : It is the discretion of the Speaker. I am going according to the time allotted to each party and half of the time has not been consumed by the ruling side whereas more than 50% time has been already consumed by the opposition parties together.

Shri GIASUDDIN AHMED : That is the absolute discretion of the Speaker, but I wanted to know the procedure.

Mr. Speaker : I am doing it so that all the parties are covered one by one.

Shri GIASUDDIN AHMED : From our side only one member has spoken uptill now.

Shri JOGEN GOGOI : Mr. Speaker, Sir. All should have a chance to speak.

Mr. Speaker : Yes.

শ্ৰীছৰাজল হক : আইন শৃংখলাৰ কথা উল্লেখ থকা উচিত আছিল। বেনাৰসত বিক্ৰী কৰিবলৈ মন্ত্ৰী গৰাকীয়ে লাইচেন্স দিছে। সেইটো কেচ চলি আছে। ১৯৭৭ চনত হাতী দাঁতৰ প্ৰতি কেজিত ৫৬১.৬৮ টকা দৰ আছিল কিন্তু বিকটপ ৰিপোৰ্ট থকা সত্ত্বেও সেই লোকজনক লাইচেন্স দিয়া হ'ল আৰু ১৯৬৮ চনত প্ৰতি কেজিত দশ টকাকৈ দৰত দি দিয়া হ'ল। সেই বিষয়ত মই জনতা চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছো। লোক দৰজন

আছিল শ্যামবাম দাস আৰু গকুল দাস। এই ধৰণে আৰু যে কিমান বে আইন লাইচেন্স দিয়া হৈছে তাৰ হিচাব কোনো ৰাখিছে? এই বিলাক কথালৈ চোকা দৃষ্টি দিবলৈ মই জনতা চৰকাৰক অনৱৰোধ জনালোঁ। ইয়াকে কৈ মোৰ বক্তৃত্তাৰ সামৰণি মাৰিলো।

Shri FAKRUL ISLAM—Mr. hon'ble Speaker, Sir, with your kind permission I would like to take my stand to support the motion of thanks moved by the hon'ble member, Shri Nagen Sarma and seconded by the hon'ble member, Shri Nagendra Barua. In this connection, I have noted with care various amendments moved by different parties and different groups of the opposition, particularly Shri Sarat Chandra Sinha and other spokesman of different parties. But I could like to say that in spite of Shri Sarat Chandra Sinha's being a seasoned parliamentarian instead of apologising for the misdeeds he has done during the Congress regime, he has become very much excited and emotional towards the Janata Government and the Janata party for not mentioning things in details. But I would like to point out that during their regime, the people suffered a lot and therefore, the people have voiced their grievance by rejecting this Congress people; he has also termed the Governor as 'Hatabaga' man. But I think that the Governor has remained as he is; he is not 'Hatabaga', but the former Chief Minister (Shri Sarat Chandra Sinha) is more 'Hatabaga' than the Governor. I would say how these 'Hatabaga' people have become elected and are not sitting in their seats, and rather left the House being ashamed; and they cannot face the realities of their excesses. I would suggest that if they cannot face the House and they cannot face the realities they can resign the membership of the House rather keeping the seats vacant. How many seats are there and how many are occupied; majority are vacant; they cannot face the realities of their lives. Now I would go to the other points. Before that I would like to say that Shri Altaf Hussain Majumder has pointed out that the Congress party very recently has developed a love for the minorities. But we know, Sir, as a member of the one of the minority communities how the Congress Government played during the 30 years by keeping only some of their spokesman from minorities in the Congress and doing all kinds of discrimination against the minorities and this is why various minority people had rejected this Congress regime and they are to note it. I hope our popular Janata Government will avoid the pitfalls like the outgoing Congress regime. If the Janata do not deal with the minorities with justice, the minorities will also reject the Janata as they have done towards the Congress. One more point I would like to point out. One Mr. Akram Hussain from the Indira Congress pointed out that the Governors Address did not give any revolutionary ideas. The people who were trying to usher in a dictatorial regimes, who were trying to come back by nominating 126 candidates in the election won only 8 seats, they cannot expect a revolutionary system to come in this country through the Indira regime. The Indira Government presented the popular rights of the people and suppress the democratic right of the people and they cannot claim to bring revolution and uphold democracy.

In the face of this I would like to congratulate the Janata Government for its bold steps mentioned in the Governor's address in exempting land revenue to the extent of 10 bighas and its exemp-

tion fees upto Class X in all Secondary Schools. This will benefit the poorer section of the people who will get the light of education as a result of this step. These measures are an indication that our Janata Government stands to serve the poorest of the poor without beating the drums of its own in the Governor's address.

Mr. Speaker, Sir, everybody knows that agriculture is the backbone of our economy where more than 80% of our population depends upon agriculture directly or indirectly. Our Janata Government has given the greatest emphasis on agricultural development. In this connection it may be mentioned that the Janata Government has assigned the departments of flood control, irrigation and power under the same Minister. The proper co-ordination of these departments will go a long way in making agriculture grow faster to achieve the goals of 'Green Revolution'. In this connection I would like to suggest that the Janata Government will give due consideration to exempt the irrigation water cess to make irrigation schemes successful in the poorer areas where poor people are unable to pay the cess and therefore do not cultivate lands under irrigation schemes. Regarding flood control, I would like to draw the attention of the Minister in charge of the department concerned that the execution of the Barak dam project which had been slowed down during the Congress regime, the present Janata Government will give equal attention to both the Brahmaputra project and the Barak dam project. These projects when completed will go a long way to give benefits to the poor agriculturists both in the Brahmaputra valley and the Barak valley. The present Janata Government should be cautious enough to avoid step-motherly treatment towards the development projects in the district of Cachar for which affected-people are likely to raise the demand for separation of Cachar.

Regarding industrial development I would like to point out that notwithstanding 30 years of rule by Congress Assam has still remained a backward State. I would like to point out in this regard that the policy of our Janata Government in putting emphasis on the need for development of small scale and mini industries in the various areas. This is most desirable for an economy facing a gigantic problem of unemployment. Only labour-intensive small and tiny industries which will go a long way in solving the problem of unemployment of youths of our countryside. For this reason the policy of the Janata Government is to be appreciated. In this connection, I would like to draw the attention of our Janata Government to keep proper vigil on the working of banks in the rural areas. I have some knowledge that in some cases the industrial and other developments could not be attained due to the negative attitude of some nationalised banks. The branches of some nationalised banks are wholly staffed by persons coming from big houses and cities and they have no sympathy with the rural masses and hence they fail to understand the sufferings of the rural people. The working of other developmental agencies are also to be streamlined to expedite industrial development of the State than what had been done during the Congress regime.

Mr. Speaker, Sir, I now wish to refer briefly to road communication in various parts of the State. It may be mentioned that road transport and communication constitute the most important basic infrastructure for economic upliftment of a nation. During the Congress rule roads were not developed to the need of our economy. In my Patharkandi constituency during the last 30 years no roads barring some portions of national highway had been made motorable throughout the year. There is a very urgent and pressing public demand for making the roads motorable during all seasons so that people can move swiftly during an emergency.

In Patharkandi Constituency road from Chandkhira to Katalitali and from Bazarichara to Rangamati are to be made metalled. Road from Kanaibazar towards Hailakandi is also improved. There should be bus service from Patharkandi to Hailakandi via Anipur and Ramkrishnanagar.

Mr. Spaker, Sir, much has been said regarding inadequate medical facilities provided to our poor people who are unable to pay high price of medical service. I suggest that there should be one Primary Health Centre for every 10,000 population and there should be one hospital for every one lakh of people with a minimum of 25 beds. The present system of distribution of medicine is not what it should be. People are generally aggrieved about the distribution of medicines in the hospitals which is mainly 'coloured water' and suitable medicines are not provided. (The speaker was ringing the bell)

Mr. Speaker, Sir, I want a little more time to come to a close. Regarding education the present Janata Government is to be congratulated for exemption of tuition fees upto Class X, but that is not enough. Arrangements are to be made for re-imbursement of fees for the venture schools started with the permission of the Government or started in response to the needs of a particular area. The Chief Minister has consented to meet the representatives of College teachers in a few days time. The Janata Government should immediately implement the UGC scales in regard to the college teachers of our State as has been done in other parts of the country. A clear policy should be introduced urgently regarding the teachers serving as honorary teachers with departmental approval for higher education and technical education. One college and a technical institute is urgently required for each constituency having no such institution. At Patharkandi one college and a technical institute is most urgently necessary.

I would now like to bring the notice of the Janata Government the lot of the Tripuri people living in Assam. Sir, the Tripuri people are recognised by the Constitution as a Scheduled Tribe in various other parts of our country. But in Assam they are not recognised as Scheduled Tribe and as such they are not able to get the benefits provided to members of Scheduled Tribes. In Tripura they are recognised as Scheduled Tribe. I would like to draw the attention of our popular Janata Ministry to the fate of these people and that they should be treated with sympathy. They should be recognised as Plain Tribe enjoying all constitutional benefits and the Janata Government if necessary, take up the matter urgently with the Central Government.

Sir, with these few words I support the motion of thanks on vernal's address. And here I come to a close of my speech with thGo- and regards for you and other Hon'ble members present in this Hanks ouse.

শ্রীৰামেশ্বৰ ধানোঃ : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি ৰাজ্যপালৰ ভাষণ শুনিলো। এই ভাষণ সম্পৰ্কত মই ২।১ টা কথা কবলৈ বিচাৰিছো। আমাৰ জনতা চৰকাৰে যি ১০ বিঘা মাটিৰ খাজনা বেহাই দিলে, সেই খাজনা বেহাই দিয়াত দেখা গল যে, কিমান মানৱৰ ১০ বিঘাকৈ মাটি আছে? যাৰ ১০ বিঘাকৈ মাটি আছে তেওঁ সেই মাটিৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ পৰিয়ালৰ ভাল দৰে পোহ পাল দিব পাৰিছে। আনহাতে যিবিলাক মানৱৰ ১০ বিঘাতকৈ কম মাটি আছে, বাঁ ৪।৫ বিঘা মাটি আছে তেওঁলোকৰ পৰিয়াল পোপাল দিবলৈ অসুবিধা হৈছে। এতিয়া আন এটা সমস্যাই দেখা দিয়াৰ সম্ভাৱনা আছে। প্ৰথমতেই খাজনা বেহাই দিয়াৰ লগে লগেই খাজনা যি ৰচিদ পোৱা হয়, সেই ৰচিদ বা প্ৰমান পত্ৰ পৰা আমি বঞ্চিত হম। অৰ্থাৎ আমাৰ ৰচিদ বা প্ৰমান পত্ৰ নাইকীয়া হব। হোৱাৰ লগে লগেই চৰকাৰৰ ঘৰত বেকৰ্ড নোহোৱা হব, কোনো প্ৰমানপত্ৰ নাথাকিব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, পট্টাৰ ক্ষেত্ৰত কওঁ যে, মাটি ১০ বিঘাৰ তলত হলে কোনো বেকৰ্ড পাতি হব যেন নালাগে। তাৰোপৰি এই দখীয়া শ্ৰেণীৰ সৰ্বসাধাৰণ বাইজে এই কম মাটিখিনিকে পৰিয়াল পোহপাল দিবৰ বাবে বেচা কিনা কৰে আৰু সমাজত থকা এক শ্ৰেণী চতুৰ মানৱে এই মাটি কিনি লয়। এইধৰণে নানা গন্দগোলৰ সৃষ্টি হোৱাৰ সম্ভাৱনা আছে। তাৰ পাছত এমপ্লইমেণ্ট এক্সচেঞ্জত যি পট্টাৰ দেখুৱাব ব্যৱস্থা আছে, আমাৰ নতুন জনতা চৰকাৰে তাৰ এটা সৰ্বস্বত্ব কৰিব লাগে। আজি আমাৰ ইয়াত এনে কিছুমান মানৱ আছে, যিবিলাকে মাটিৰ পট্টাৰ অভাৱত এমপ্লইমেণ্ট এক্সচেঞ্জত নাম ৰেজিষ্টাৰ কৰিব পৰা নাই। এইখিনিতে মই নিজৰ কথাকে কব বিচাৰিছো। মোৰ পিতাৰ মাটি নাই, গতিকে এমপ্লইমেণ্ট এক্সচেঞ্জত নাম ৰেজিষ্টাৰ কৰিব নোৱাৰিলো। পিচত মই অন্য বাস্তা লব লগা হল। আমাৰ বহুতা শিক্ষিত মানৱ আছে যি সকলে পট্টাৰ অভাৱত নাম ৰেজিষ্টাৰ কৰিব পৰা নাই। আমি হাৰে হিমজৱে অসমীয়া হৈ বাস কৰাৰ পিচতো নাম ৰেজিষ্টাৰ কৰিব পৰা নাই। আজি যি মানৱ ৩ শ ৪ শ ধৰি অসমত বাস কৰি আছে তেওঁলোকক নাম ৰেজিষ্টাৰ কৰাৰ ব্যৱস্থা লয় যেন।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এইখিনিতে এটা ইন্দ্ৰাণ্টিৰ কথা কবলৈ বিচাৰিছো। যিটো ইন্দ্ৰাণ্টিয়ে মধ্যমশ্ৰীৰ সীমাবেখাৰ মাজেদি চাই গৈছে। বছৰেকত ৪।৫ বাৰ এচিদ পানী, তেলৰ পানী এটা নলীয়েদি এৰি দিয়ে আৰু এই নলী বৈ আহি ডিগবৈৰ মাজেদি গৈ মধ্যমশ্ৰীৰ তিনচৰ্কায়া সমষ্টি চাইছেগৈ। এই এচিদ মিহলি পানী খাই প্ৰত্যেক বছৰে অশেখ গৰু, মহ, ছাগলী আদিৰ মৃত্যু হয়। প্ৰত্যেক বছৰেই দাঁতিকাষৰীয়া গাওঁ বিলাকত গৰু মহ মাৰি থাকে। এ, অ, চিৰ তেল কোম্পানীত দখাস্ত কৰিও ক্ষতিপূৰণৰ কোনো ব্যৱস্থা হোৱা নাই। দ্বিতীয়তে, এচিদ, তেল মিহলি পানী বাৰিষা কালত বাগৰি গৈ ধাননী পথাৰত সোমায় আৰু পথাৰৰ ধান আদি মাৰি পেলায়। ইয়াৰ এটা স্থায়ী ব্যৱস্থা কৰিলে ভাল হয় আৰু গৰু মহো মৃত্যুৰ হাতৰ পৰা বাচিব, ধান শস্যও নষ্ট নহয়।

এই সম্পৰ্কত দৰবাৰ চাৰভে হৈ গল, শ্চুইচ গেট আদি হল, কিন্তু কৃত- কাৰ্য্য নহল। ইয়াৰোপৰি সেই ইন্দ্ৰাণ্টিৰ পৰা এনে ধৰণৰ এটা গেচ ওলাই যে, নাকত ৰঙাল দিলেও সেই গেচৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হৈ মানৱ কাহি কাহি লেবাজান হৈ যায়। অভিজ্ঞ লোক সকলৰ মতে সেই গেচ ৪ শ ৫ শ ফুট ওপৰত এৰি দিব লাগে নতুবা মাটিৰ তলত এৰি দিব লাগে। এইটো নকৰা বাবেই ডিগবৈত যক্ষাম, হাপানী আদি বেমাৰী বেছি দেখা যায়। গতিকে ইয়াৰ এটা ব্যৱস্থা সোনকালে লব বৰলি আশা কৰিলো। অভিজ্ঞ মহলৰ পৰা জনা মতে এই ব্যৱস্থা কৰিবলৈ হলে কম পক্ষেও ৮।৯ লাখ টকাৰ ব্যয় কৰিব লগা হব।

ডিগবৈৰ পৰা মাকুম ১৮ মাইল দূৰত আৰু ডিগবৈৰ পৰা ডুমডুমা প্ৰায় ১৪ মাইল দূৰত। এই বিৰাট অঞ্চলটোত আজিলৈকে কোনো হাস্পাতাল নাই। এটা ডিচপেন্সেৰী তিনি বছৰ আগত চেংচন হৈছিল বদলি জানিব পাৰিছো। দিন হলে জানিব পাৰিছো এই ডিচপেন্সেৰীটো মধ্যমশ্ৰেণীৰ, সমষ্টিৰ আৰু মোৰ সমষ্টিৰ মাজত কৰা লৈ টনা আজোৰা চলি আছে। ৫২ হাজাৰ লোকসংখ্যা থকা এই বিৰাট অঞ্চলটোত এটা ডিচপেন্সেৰী প্ৰয়োজনীয়তাৰ কথা মাননীয় সদস্য সকলে বিবেচনা কৰিব।

(সময়ৰ সংকেত) ...

অধ্যক্ষ মহোদয়, ইয়াকে কৈ সামৰণি মাৰিলো।

প্ৰীদেবানন্দ বৰা : অধ্যক্ষ মহোদয়, ইতিমধ্যে ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত বিভিন্ন দল উপদলৰ নেতা আৰু মাননীয় সদস্যই বিভিন্ন ধৰণৰ সমস্যাৰ কথা উত্থাপন কৰিছে।

Shri RANENDRA NARAYAN BASUMATARI—Mr. Speaker Sir, it is a very important discussion, but neither the Chief Minister nor the Deputy leader is present in the House.

Shri JAGANNATH SINHA, (Minister) Everything is being noted.

Shri PROMODE CHANADRA GOGOI—Sir, I raise a point of order. Under Rule 275(A) "The Minister concerned, when a matter relating to his portfolio is under discussion in the House, shall not leave the House without the previous permission of the Speaker". This is a general discussion on the speech delivered by the Governor and I think the Chief Minister will give reply. But the Chief Minister is absent from the House. He can go out with the Previous permission of the Speaker. May I know whether the Chief Minister has gone out of the House with your permission and if not whether he has violated the Rule 275 (A) ?

Shri JAGANNATH SINHA, (Minister) Chief Minister is busy in a meeting.

Shri PROMODE CHANDRA GOGOI—Whether he has taken the the permission of the Chair ?

Mr. Speaker—He is requested to come.

Shri PROMODE CHANDRA GOGOI—We are discussing the matters relating to the portfolios of other Ministers. They also cannot go without the previous permission of the Speaker. Therefore Sir, I submit that you will give a ruling that when a general discussion takes place the Ministers should be present in the House and take note of the points raised by the hon'ble members in course of their speeches.

শ্রীনগেন বৰুৱা : মন্ত্ৰী সকল বিভিন্ন বিভাগীয় কামৰ কাৰণে চেম্বাৰত আছে। শ্ৰীগগৈ ডাঙৰীয়াই যি ধৰণে বিচাৰে কেবিনেটৰ সকলো সদস্য সকলো আলোচনাত উপস্থিত থাকিব লাগে তেনে কন্ভেনচন দেখা নাই। এই সদনে বিচৰা মতে হবলৈ হলে বহু খিনি প্রশাসনীয় কথাত অসন্নিবিধ হব পাৰে। ঠিক কথা বুলি আছে বিভাগীয় মন্ত্ৰী গৰাকী উপস্থিত থাকিব লাগে। মধ্যমন্ত্ৰী যাওঁতে কেবিনেটৰ সদস্য এজনক ভাব দি গৈছে আৰু আলোচনাৰ কথা বিলাক নোট কৰিছে। আগুয়েও এনে কৰা দেখিছো।

শ্ৰীযোগেন গগৈ : মন্ত্ৰী কেইজন উপস্থিত আছে সেইটোহে প্ৰশ্ন। মন্ত্ৰী সকলে জনসাধাৰণৰ বক্তব্য বিলাক শুনাব ধৈৰ্য্য থাকিব লাগে। নহলে সমাধানৰ পথ কেনেকৈ ওলাব ?

শ্ৰীইব্ৰাহিম আলি : যদি মন্ত্ৰী সকল নাথাকে টাইপিষ্ট লৈ যাব, এনেকৈ হবনেকি ?

Mr. Speaker—The Cabinet is represented here.

Shri ABDUS SOBHAN—Then why they are following the Privious Government.

Mr. Speaker—I will look in to this whole matter.

শ্ৰীদেৱানন্দ বৰা : আমাৰ ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত বিভিন্ন ট্ৰাষ্ট-বিচাৰীটৰ কথা আলোচনা কৰা হৈছে। ৰাজ্যপালৰ ভাষণত কিছুমান গৰৱত্বপূৰ্ণ বিষয় উল্লেখ কৰা হোৱা নাই। বিশেষকৈ খাদ্য বস্তুৰ মূল্য বৃদ্ধি সম্পৰ্কত এই ভাষণত উল্লেখ নথকা কথাটো আমাৰ মাননীয় সদস্য সকলে উল্লেখ কৰিছে। এয়াৰ কথা কব পাৰি যে নতুন চৰকাৰে ভবিষ্যতে এনে কথাৰ কাৰণে সতৰ্ক হব। আনহাতে সকলো কথাৰ বিশদ বিৱৰণ ভাষণত থকাটো সম্ভৱপৰ নহয়। ভাষণত বিভিন্ন ধৰণৰ কিছুমান কথা উল্লেখ নাই তন্মত আমাৰ জনতা চৰকাৰে যি খিনি মৌলিক দাবী নিম্নৰূপে কৰিছে নতুন চৰকাৰ চলিবৰ কাৰণে সেই মৌলিক দাবী সমূহ এই ভাষণত দিয়া হৈছে। এই ক্ষেত্ৰত মই শিক্ষা সম্পৰ্কৰ কথা দাঙি ধৰিব খুজিছো। স্বাধীনতাৰ পিচত আমাৰ দেশৰ এটা জৰুৰী বিষয় আছিল দেশখনক শিক্ষিত কৰা। কিন্তু বিগত এই ৩০ টা বছৰত এই কংগ্ৰেছ চৰকাৰৰ দিনত দেশত শিক্ষিত হাৰ মাত্ৰ শতকৰা দুহগুণ বৃদ্ধি হল। ৭০ ভাগ মানুহ নিৰক্ষৰ হৈ আছে। আজি জনতা চৰকাৰে এই ৭০ ভাগ নিৰক্ষৰতা দূৰ কৰিবৰ কাৰণে শিক্ষাত বিশেষ গৰৱত্ব দিছে। জনতা চৰকাৰে শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত অসমৰ সকলো গাঁৱতে প্ৰাইমাৰী স্কুল প্ৰতিষ্ঠা কৰিবৰ কাৰণে গ্ৰহণ কৰা সিদ্ধান্তৰ কথা ৰাজ্যপালৰ ভাষণত দাঙি ধৰা হৈছে। আমাৰ দেশ খনক শিক্ষিত কৰাটো মৌলিক প্ৰশ্ন বুলি বিবেচনা কৰে। আমাৰ দেশখনক আজি বিভিন্ন ধৰণৰ সমস্যাই আৰুৰি ধৰিছে। এই সমস্যা এখন গাঁৱৰ বা এটা সমষ্টিৰ বা এখন জিলাৰ নহয়, গোটেই দেশৰ সমস্যা। শিক্ষা সমস্যা, খোৱাপানী সমস্যা, নিৰক্ষৰতা সমস্যা সমগ্ৰ দেশৰ সমস্যা। বিভিন্ন ধৰণৰ সমস্যা সমাধানৰ ব্যৱস্থা ৰাজ্যপালৰ ভাষণত থকাটো সম্ভৱপৰ নহয়। বিভিন্ন সময়ত নতুন কাৰ্য্যসূচী মতে জনতা চৰকাৰে এই সমস্যা সমূহৰ সমাধানৰ কাৰণে গৰৱত্বপূৰ্ণ কাৰ্য্যসূচীত প্ৰতিফলন হব।

এটা কথা দৰ্শিত গোট কৰিব বিচাৰিছো যে এই সমস্যাসমূহ সমাধান কৰাৰ কাৰণে আমাৰ জনসাধাৰণে জনতা চৰকাৰক এই সদনলৈ পঠাইছে। জনতা চৰকাৰক ক্ষমতা প্ৰদান কৰিছে নতুন চৰকাৰ কৰিবৰ কাৰণে। জনতা চৰকাৰে যি প্ৰতিশ্ৰুতি নিৰ্বাচনী ঘোষণাপত্ৰত দিছিল-তাক সদনত জনাইছে। নিৰ্বাচনৰ যোগেদি নতুন পৰিবৰ্তন হল। ৩০ বছৰত

কংগ্ৰেছ চৰকাৰে ভাৰতৰ জনসাধাৰণক মৌলিক জ্ঞান-গণতন্ত্ৰৰ জ্ঞান বাজনীতিৰ জ্ঞান দিয়া নাই। ভোট দিলে কি হয় ভোটৰ দ্বাৰা কেনেকৈ চৰকাৰ সলনি হয় মৌলিক জ্ঞান কংগ্ৰেছ চৰকাৰে জনসাধাৰণক নিদিলে। কংগ্ৰেছ চৰকাৰে দেশখনৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থা শোচনীয় কৰিলে। দেশৰ সাধাৰণ মানুহে এমুঠি ভাৰত কাৰণে এখন কাপোৰৰ কাৰণে হাহাকাৰ হৈ আছে।

সৰৱক্ষত্ৰী সমষ্টিৰ মাননীয় সদস্যজনে এমুঠি ভাৰত কাৰণে বেশ্যা বৃত্তি গ্ৰহণ কৰাতো কংগ্ৰেছ চৰকাৰে আনিছে বৰলৈ কৈছে। এই সকলোবিলাক কথা বাজ্যপালৰ ভাষণত উল্লেখ কৰাতো অসম্ভৱ। মৌলিক অধিকাৰৰ যোগেদি গণতন্ত্ৰৰ ভেটিত নতুন চৰকাৰ গঠিত হোৱাত গণতন্ত্ৰৰ ভেটি দৃঢ় হৈছে। মই আশা ৰাখিছো কংগ্ৰেছী বিৰোধীপক্ষই জনসাধাৰণৰ যি মতামত তাক তেওঁলোকে নতাইৰে গ্ৰহণ কৰিব। গণতন্ত্ৰৰ পৰম্পৰাৰ সোণেদি চৰকাৰ সলনি কৰে সেই সন্ধানিত তেওঁলোকে কেঁসমৰ্থন জনাব। তেওঁলোকে দেশখনৰ সমস্যা সমাধান নকৰিলে। এই সমস্যা সমাধান কৰিবৰ কাৰণে জনতা চৰকাৰক ৰাইজে বিচাৰিছে আৰু এই কামত তেওঁলোকে সমৰ্থন জনাব। বক্তা সকলে বিভিন্ন ধৰণৰ খনটি-নতি দাঙি ধৰিছে। সেই গোটেইখিনি কথা মই দাঙি ধৰিলে নিশ্চয় মোৰ বক্তব্য দীঘলীয়া হ'ব। মাননীয় সদস্য শ্ৰীপ্ৰমোদ গগৈ ডাঙৰীয়াই বক্তৃতাৰ প্ৰসঙ্গত মিছা আইনৰ কথা উল্লেখ কৰিছিল। তেনে ধৰণৰ মিছা আইন আমি সমৰ্থন কৰা নাই আৰু চৰকাৰেও সেই আইন সমৰ্থন নকৰে। এইষৰ কথা সচাঁ নহয় যে তেনে ধৰণৰ আইন আমাৰ দেশত বাহাল ৰাখিবৰ কাৰণে জনতা চৰকাৰে প্ৰচেষ্টা কৰিছে।

ইয়াৰ ওপৰিও বিভিন্ন ধৰণৰ উন্নয়নমূলক কাম ইতিমধ্যে কেন্দ্ৰৰ জনতা চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰিছে। কেন্দ্ৰৰ জনতা চৰকাৰৰ উন্নয়নমূলক কাম সমূহৰ ভিতৰত নিবনুৱা সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে আজি নতুন আঁচনি গ্ৰহণ কৰিছে। কুটীৰ শিল্পৰ যি প্ৰস্তাৱনা কৰা হৈছে নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰাৰ কাৰণে সেই কথা এই ভাষণত উল্লেখ কৰা হৈছে।

শ্ৰীযোগেন গগৈ : মাননীয় সদস্য জনে কুটীৰ শিল্পৰ কথা কৈছে। তেল শোধনাগাৰৰ নিচিনা বৃহত উদ্যোগৰ কথাত কিয় নামাতে ?

শ্ৰীদেৱানন্দ বৰা : অধ্যক্ষ মহোদয়, তেল শোধনাগাৰৰ ক্ষেত্ৰত যি প্ৰশ্ন উঠিছে অসমৰ জনসাধাৰণে তেল শোধনাগাৰৰ কাৰণে আন্দোলন কৰিছিল আৰু জনতা পাৰ্টিৰ মাননীয় সদস্যসকলেও তাত যোগ দিছিল। যদি চৰকাৰ হয় নতুন তৃতীয় তেল শোধনাগাৰৰ কাৰণে জনতা চৰকাৰে দাবী কৰিব। তাৰ কাৰণে যদি আন্দোলন কৰিব লগা হয় আন্দোলন কৰিব বুলি জনসাধাৰণক প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে। আজি মন্ত্ৰীৰ পৰা আৰম্ভ কৰি চাপ্ৰাচীলৈকে প্ৰত্যেক-জনেই দূৰনীতিত লিপ্ত হৈছে।

শ্ৰীহেমেন দাস : মই প্ৰত্যহবান জনাইছো, আমি দূৰনীতি পৰায়ণ নহওঁ।

শ্ৰীদেৱানন্দ বৰা : মই এইষাৰ কথা কৈছো যে প্ৰশাসন যন্ত্ৰত থকা লোকসকল দূৰনীতি পৰায়ণ হৈছে।

শ্ৰীহেমেন দাস : এই কথাষাৰ উঠাই ল'ব লাগে।

Shri NARENDRA NATH DUTTA—Sir, what right he has got to say that everybody is corrupt? He should withdraw it.

শ্রীদেবানন্দ বৰা : এইষাৰ কথা উঠাই লৈছো। গোটেই প্রশাসন যন্ত্ৰটোত কেৰোণে ধৰিছে।

শ্রীহেমেন দাস : গোটেই যন্ত্ৰটোত যদি কেৰোণে ধৰিছে আৰু যদি দুৰ্নীতি পৰামণ হয়-কেনেকৈ দেশ চাল আছে ?

(ভইচেচ - এই কথা পদনৰ উঠাই লব লাগে)

মাননীয় অধ্যক্ষ : সম্পূৰ্ণৰূপে উঠাই লৈছে নে?

শ্রীদেবানন্দ বৰা : সম্পূৰ্ণৰূপে উঠাই লৈছো। প্রশাসনিক সংস্কাৰৰ কথা ৰাজ্যপালৰ ভাষণত দাঙি ধৰিছে। আশা ৰাখিছো প্রশাসনীয় সংস্কাৰৰ যোগেদি আমাৰ দেশৰ প্রশাসন সফল হব। ইয়াৰ যোগেদি জনসাধাৰণে পৰিবৰ্তন বিচাৰিছে। আমাৰ জনতা চৰকাৰে যিখিনি প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে তাক ৰাজ্যপালৰ ভাষণত উল্লেখ কৰিছে আৰু ইয়াৰ যোগেদি দেশত নতুন পৰিবৰ্তন আহিব। আমাৰ দেশৰ বিভিন্ন সমস্যা যেনে নিবনুৱা সমস্যা, খোৱাপানীৰ সমস্যা সমাধান হব। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত ইতিমধ্যে যিমান খেলিমেলি হৈছে সেই-বিলাকৰ সমাধান হব। এই সমস্যা সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত আমি ৰাইজ আৰু বিৰোধী পক্ষৰ সদস্য সকলৰ সহযোগ কামনা কৰিছো। সকলোৰে সহযোগ পালে সমস্যা সমাধানৰ পথ সংগম হব আৰু দেশখন নতুন ৰূপত ৰূপায়িত কৰিব পাৰিম। ধন্যবাদ।

শ্রীপদ্ম লোচন বড়ো : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আমাৰ ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত জনতা চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্রীনগেন শৰ্মা ডাঙৰীয়াই যি ধন্যবাদ সূচক প্ৰস্তাৱ ডাঙি ধৰিছে তাত মই সম্পূৰ্ণ সমৰ্থন আগ বঢ়াইছো।

মই আজি এই সন্মানিত সদনত আমাৰ ভৈয়ামৰ জনজাতি লোকৰ সমস্যা সম্পৰ্কে কিছু কথা কব বিচাৰিছো। আজি ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত বহুতো কথাই মাননীয় সদস্য সকলৰ বক্তৃতাত কোৱা হৈছে। কিন্তু মই অতি দখীয়া যে আমাৰ ভৈয়ামৰ জনজাতি সকলৰ দেখে দেখে বহুতো সমস্যা ধকা ৰাজ্যপালৰ ভাষণত প্ৰাইবিলাক কথাকেই ডাঙি ধৰা নাই। ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ বহু ঠাইতেই ভৈয়ামৰ জনজাতিৰ লোকসকল বসবাস কৰি আছে-তাৰ ভিতৰত বড়ো আৰু মিচিং জনজাতিৰ লোকেই বেছি। বিগত কংগ্ৰেছ শাসনত অতিষ্ঠ হৈ আৰু কংগ্ৰেছৰ কু-কাৰ্য্যৰ কাৰণে আমাৰ ভৈয়ামৰ জনজাতিৰ লোকসকলে অসমৰ মাটিত নিজৰ গৃহভূমি সৃষ্টি কৰিবলৈ বাধ্য হৈছে। ভূতপূৰ্ব মধ্যমন্ত্ৰী শ্রীশবত চন্দ্ৰ সিংহ ডাঙৰীয়াই আজি ভৈয়ামৰ জনজাতিৰ পৰিস্থিতিতলৈ লক্ষ্য ৰাখি জনতা চৰকাৰে যি ৰাজনীতিৰ মেৰপাকত হাত মিলাই লৈছে তাত তেখেতে কৈছে ইয়াত নিশচয় কিবা এটা ভিতৰুৱা কথা আছে বুলি সন্দেহ কৰিছে। এই ক্ষেত্ৰত ভূতপূৰ্ব মধ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ হিংসাৰ ভাৱ হৈছে বুলি মই কব বিচাৰিছো। তেখেতে আমোলা তন্ত্ৰৰ কথা বেছিকৈ কব ধৰিছে।

আজি বেছি দিনৰ কথা মই কব খোজা নাই। ১৯৭৩ চনত আগৰ জন মধ্যমন্ত্ৰীৰ দিনত বড়ো ভাষা-ভাষী সকলে যেতিয়া বোমান লিপি লাগে বুলি আন্দোলন কৰিছিল তাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত যি নীতি চৰকাৰে ললে সি বড়ো ভাষা-ভাষী সকলৰ পক্ষে নাছিল। বড়ো সাহিত্য সভাই কৈছিল যে তেওঁলোকৰ দাবী যদি চৰকাৰে মানি লয় তেন্তে তেওঁলোক অসমীয়া ভাষা এভিচনেল বিষয় হিচাবে লবলৈ ৰাজি থকা বুলিও প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল। কিন্তু দৰ্ভাৰ্গ্যৰ বিষয় অসমৰ ভূতপূৰ্ব মধ্যমন্ত্ৰীয়ে সেই লিপি তেওঁলোকক নিদিলে।

বৰং এই বড়ো ভাষা-ভাষী সকলৰ ওপৰত ১৯৭০ চনৰ মে আৰু জন মাহত যেতিয়া বড়ো ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে আন্দোলন কৰিছিল তেতিয়া তেওঁলোকৰ ওপৰত অনেক অত্যাচাৰ অনাচাৰ কৰিছিল। তাৰ পিচত ১৯৭৪ চনৰ নবেম্বৰ মাহত পদণৰ বোমাণ লিপিৰ সংক্ৰান্তত আন্দোলন হৈছিল তেতিয়া বিজনী, চিদনী আৰু মঙ্গলদৈ বৰপেটা আদিত হোজা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু বড়ো বইজ সকলৰ ওপৰত এই চৰকাৰে গৰলিবৰ্ণ কৰিছিল। এই সম্বন্ধে আমাৰ বিধান সভাৰ ভূতপূৰ্ব সদস্য আৰু বৰ্তমানৰ এম, পি শ্ৰীচৰণ নাৰ্জাৰী ডাঙৰীয়াই দাবী তুলিছিল। কিন্তু দৰ্ভাগ্যৰ বিষয় তেতিয়াও চৰকাৰে এই সম্বন্ধে কোনো ব্যৱস্থা হাতত নললে। আনকি এই আন্দোলনত যি ১৪ জন স্বহীদ হল সেই কথালৈ আজিও কোনো ন্যায় তদন্ত নহল বৰং মামলা-মোকদ্দমা চলি থাকিল।

সদনৰ সদস্য বৃন্দ আৰু মাননীয় অধ্যক্ষৰ মাৰফত আমাৰ নতুন চৰকাৰক মই আহবান কৰিব বিচাৰিছো যে এই হোজা, সবল বড়ো ভাষা-ভাষীসকল, যি সকলে যুগ যুগ ধৰি অসমত বসবাস কৰি আহিছে আৰু তেওঁলোকৰ যি সকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ওপৰত যি মামলা-মোকদ্দমা আছে সেইবোৰ অতি সোনকালে উঠাই লব লাগে।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত প্ৰশাসনীয় সংস্কাৰৰ শিতানত জনজাতীয় লোক সকলৰ বক্ষণা বক্ষণৰ কাৰণে লিপি বন্ধ কৰা হৈছে, কিন্তু কি ধৰণে বক্ষণা-বক্ষণ কৰিব তাৰ কোনো ইঙ্গিত তাত দেখা পোৱা নাই। গতিকে মই আশা ৰাখিছো আগৰ কংগ্ৰেছী চৰকাৰে জন-জাতীয় লোক সকলৰ ক্ষেত্ৰত যি নীতি গ্ৰহণ কৰিছিল সেই নীতি যতে বৰ্তমানৰ চৰকাৰে গ্ৰহণ নকৰে। ৰাজ্যপালৰ ভাষণত আৰু এটা কথা আমি দেখা পাইছো যে জনজাতীয় লোকৰ উন্নয়ন আৰু পৰিকল্পনাৰ কাৰণে বহুত কোটি টকা খৰচ দেখুৱাইছে। কংগ্ৰেছ চৰকাৰৰ দিনত যেনেকৈ দালাল সকলে এই শিতানৰ টকাবিলাক আত্মসাৎ কৰিলে সেইদৰে যাতে তেওঁলোকে আত্মসাত কৰিব নোৱাৰে তাৰ কাৰণে যেন জনতা চৰকাৰ সচেতন হয়। ট্ৰাইবেল ডেভেলপমেন্ট কৰপৰেচনৰ যোগেদি যি টকা চৰকাৰে জন জাতীয় লোক সকলক দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল সেই টকা তাৰ মেন্ৰাৰ সকলে আত্মসাত কৰাত কোনো কামত নাখাটিল। সেই কাৰণে মই আশা কৰো জনতা চৰকাৰে এই ডেভেলপমেন্ট বৰ্ডবোৰ যেন ভাঙি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰে।

(সময়ৰ সংকেট)

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই মোৰ সমষ্টিৰ বিষয়ে অলপ ক'ব খুজিছো। মই বিজনী সমষ্টিৰ পৰা আহিছো। এই সমষ্টিৰ পানবাৰীত মনাহ বেজৰ এটা টাইগাৰ প্ৰজেক্ট কৰিছে। কিন্তু সেইটো চৰকাৰৰ দ্বাৰা ভালকৈ সংৰক্ষিত হোৱা নাই। যোৱা ফাগুন মাহত এজন দুখীয়া কৃষকৰ দুটা ল'ৰা সৰিয়হ তুলিবলৈ যাওঁতে বাঘে ডিঙিত চেপি ধৰিলে। সেই অঞ্চল-টোত ঠিক ভাবে চৰকাৰে প্ৰটেকচন দিব পৰা নাই। এই বিষয়ে মই বিভাগীয় মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ বিহিত ব্যৱস্থা লবলৈ অনৱোধ জনাইছো।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আৰু বহল নকৰো। মই আশা ৰাখিছো আমাৰ যি বোমাণ লিপিৰ আন্দোলন হৈছিল সেই সংক্ৰান্তত এটা সম্বন্ধ নীতি সোনকালে চৰকাৰে লৈ জন-জাতীয়লোক সকলক বক্ষণা-বক্ষণ দিব। এই আশা ৰাখি মই মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণী মাৰিছো।

Shri GIASUDDIN AHMED :—Mr. Speaker sir, we are discussing the Governor's address at a time which much turning point in the political History of Assam. The 30 years congress rule has come to an end. The Janata party has come to power. And for the first time in the history of this Legislative Assembly we find here as many as 24 honourable members representing different left parties which believe in scientific socialism. Sir, I think this is a very significant development in the political history of Assam and this gives an indication of a possible third alternative of the left democratic forces. But unfortunately we have missed the bus. Let us not blame each other. Let us hope for the best in future. Now, Sir, the Janata party is in power to day and our Comrade Promode Gogoi has rightly observed that it is not yet time to make any critical assessment of the performances of the Janata Government, which has just taken over a few days back. But then the Governor's address, as is the tradition, reflects Government policy that is going to be followed in different spheres. By the Governor's address we are discussing, I am sorry to say, Sir, I am disappointed as we were being disappointed year after year from the Governor's address during the Congress regime. It is very difficult for me to find out any difference between the Governor's address during the previous Congress regime and this Governor's address. It is the same old tradition just kept intact. I hope the performances of the Janata Government will disprove me. Sir, several subjects have been mentioned such as land reform, agriculture, unemployment, industries and other matters have also been discussed here. We would like to know what would be the land reform policy of the Janata Government? We have Tenancy Act, we have the Ceiling Act passed during the Congress regime and these acts, their loopholes, short-comings were discussed in this House time without number. Personally I am very glad, some of our old colleagues and old friends who were very much vocal in the Opposition are now in the Treasury Bench, I hope they will remember those old days and these were discussed threadbare and many concrete suggestions were put forward; but unfortunately the Government did not accept them. Regarding land reform measures, there is time for discussion about the Ceiling Act and other land reform measures. There was a proposal for passing an act for the welfare of the agricultural workers, there was just a talk which never this materialised was one of the items in the 20 point programme, which we supported, but unfortunately we were disappointed. High sounding words were heard but in practice, every Hon'ble member will bear me out nothing has been done. I would like to know what would be the policy of the Government regarding land reform measures, what is the policy of the Government regarding the question of removal of rural indebtedness which Comrade Hemen Das has referred to and many other programmes. Sir, the question of industrialisation is there, the question of agriculture is there. In the Governor's address a scheme has been mentioned which is known as Benor plan for intensive agricultural development. Well this is a baby born in Washington, I do not know whether it is legitimate or illegitimate, then Congress Government adopted that baby from Washington. Now the Congress Govt. is not in power and it is being readopted by the Janata Government. I do not know what will happen to this imported baby of Washington. Time is very short. Sir, there is a question of decentralisation of power, devolution of responsibility to the local bodies

viz. Panchayat, Municipalities etc. This is an important policy adopted by this Government, that is very good. But, Sir, I would like to submit that decentralisation is a process and this process should start from the top. It cannot start half way. We have our Constitution. There are as many as 3 Lists, viz. Union List, State List and Concurrent List and that it is claimed that ours is a federal type; but in fact, all the powers have been concentrated in the Union Government. When this present Government has adopted this decentralisation policy as an important policy I am very much interested to know about the proposal that is being put forward before the Union to reallocation of powers between the State and the Union. It is a very big country, Sir, and unless the States are given more power it would be simply impossible for any State to make any progress in the socio-economic field. Well, unity and integrity of the country must be maintained, that is true. Let them have power in foreign affairs, defence matters, currency, Post and Telegraph, communications etc, But the other subjects may be given to the States. I am very much interested to know what is the policy of this Government in this regard. When they have said that they have adopted this policy, an important policy of decentralisation of power, I hope this Government will participate in the top, in the national debate that is going on for distribution of subjects between the States and the Union.

There are other matters also. This Government is advocating free trade policy and at the same time they are advocating that prices would be stabilised. Well, these two things cannot go together. If we give freedom to the traders we cannot expect price to be stabilised. These are the important matters which must be considered in this House and a decision must be taken in this regard. Any way Sir, the question of unemployment problem is there. How this unemployment problem will be solved. Other matters like education we will have ample opportunities to discuss during the budget discussion.

I hope as this Government has come to power with the determination to undo the misdeeds of the Congress regime. Definitely there were misdeeds during emergency and there were many excesses. Those excesses should be enquired into now and action should be taken. Before concluding, I will give an instance of excess committed during emergency. Times without number this matter was discussed in the House and it was brought to the notice of the then Chief Minister and the then Home Minister—and it was also brought to the notice of the then Prime Minister—But unfortunately nothing was done. They turned a deaf ear to this. We have supported the emergency for which we were blamed. We protested against the excesses. Let me make it clear Sir, —we were also victims of such excesses. Here is one concrete instance, which I hope the present Government would take up and do justice. Here is a letter which was addressed to the then Chief Minister and Home Minister dated 13th September 1976—as many as 4 members of this House signed this letter. I would like to bring this to the notice of the House.

“We like to bring the following facts to your notice for necessary action.

"In response to the call of the All India Kishan Sabha 150 Kishans of the Golokganj P. S. area peacefully assembled in front of the office of the S.D.C. Golokganj on 9th September 1976 and started hunger strike quite peacefully in demand of speedy and proper implementation of the 20 point programme, besides other demands for the benefit of the weaker section of the people. The hunger strikers were absolutely peaceful. But at about 2-45 p.m. one O.C. namely Nirendra Sarkar Roy accompanied by armed police suddenly pounced upon the hunger strikers without any provocation whatsoever and began to assault them right and left and threatened to shoot them if the hunger strike was continued".

Thus most of the hunger strikers were forced to disperse. But 22 of them were rounded up to the police and taken to the Golokganj Police Station. There in front of the Police Station one of hunger strikers namely Sahabuddin Ahmed was mercilessly and brutally beaten and thereafter he was hand cuffed and tied with a postlike an animal.

Apart from that there are cases of the same nature which I hope the Chief Minister would look into. I hope and believe that that wrong doers who were contributors to these things should be brought to book. There are hundreds of such excesses all over the State. I would be very glad if those excesses were enquired into even now and action taken.

শ্রীবদ্বন্দ্ব বৰুৱা : ৰাজ্যপালৰ ভাষণত ধন্যবাদ জনোৱাৰ আগতে ইয়াৰ সম্পৰ্কত এটা কথা দেখিবলৈ পাইছো যে পূৰ্বৰত্তী চৰকাৰৰ দিনত যেনেকৈ এখন গতানৱ গতিক ভাষণ আহিছিল এতিয়াও সেই একে ধৰণৰেই ৰাজ্যপালৰ ভাষণ আহিছে। এই কথা এই কাৰণেই কব খৰ্জিছে যে ইয়াৰ আগতে এটা চৰকাৰ আছিল সেই চৰকাৰটো বেয়া। আৰু এতিয়া যিটো চৰকাৰ হৈছে সেই চৰকাৰটো ভাল। এই ভাল বেয়াৰ যিটো পাৰ্থক্য সেইটো ৰাজ্যপালৰ ভাষণত ফটাই তুলিব লগিছিল। সেইটো নকৰা কাৰণে গোটেই কথা খিনি আমাৰ বদজাত ভুল হৈছে। ৰাজ্যখনৰ সৰ্বাঙ্গীন উন্নতিৰ কাৰণে গ্ৰহণ কৰিব লগীয়া কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থাৱলীৰ সম্পৰ্কে এই ভাষণত হৰবহু হিচাবে দাঙি ধৰিব পৰা নাই। যেনে কৃষি উন্নয়ন, উদ্যোগ প্ৰতিস্থা, নিবনুৱা সমস্যা দূৰীকৰণ, এই বিলাক সমস্যা কেনেকৈ সমাধান কৰিব সেই বিলাকৰ কোনো পৰিস্কাৰ ছবি ইয়াত নাই। আমাৰ ৰাজ্য খনৰ শতকৰা ৮০ ভাগ মানৱে কৃষি জীৱি। বাকী ১৫ জন লোকে খেতিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে।

ADJOURNMENT

Mr. SPEAKER : Order order, the hon. member would continue on 27th. The House stands adjourned till 10 a.m. Monday, the 27th instant.

The House then rose at 5 p.m. and stood adjourned till 10 A.M. on Monday, the 27th March, 1978,

Dated, Dispur,
23-3-78.

P. D. BARUA
Secretary
Assam Legislative Assembly.